

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

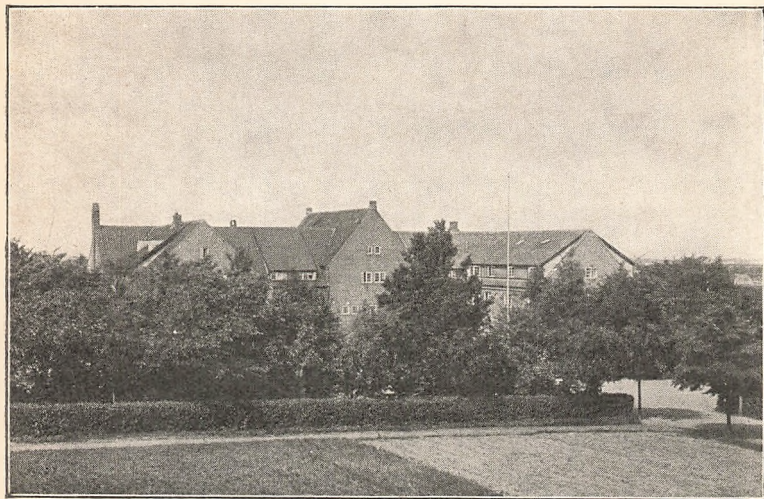
H
ANTVORSKOV
HØJSKOLES
AARSSKRIFT

1932

UDGIVET AF
ANTVORSKOV HØJSKOLES ELEVFORENING

*Med venlig hilsen og Gode om
en god furi for Frø. Meyer vord.*

ANTVORSKOV HØJSKOLE

AARSSKRIFT 1932

H

TRYKT SOM MANUSKRIFT

EN JULEPRÆDIKEN

AF D. G. MONRAD.

Tekst: Lucas 2. Kap. 1.—15. V.

Ære være Gud i det Højeste! og Fred paa Jorden! og i Mennesker en Velbehagelighed!“, saa lyder Englenes, saa lyder vor Lovsang til dig, himmelske Fader, mens vort Blik er vendt mod den himmelske Morgenstjerne, som alene kan vejlede vore Fødder paa Fredens og Salighedens Vej, som alene kan opvarme vore Hjerter i denne kolde og kærlighedsløse Verdens Forfængelighed og Forgængelighed. Bort, o Verden, med dine Fristelser, som fører ned i Afgrunden, bort, vi vil blande vore Stemmer med de hellige Engles, de himmelske Hærskarers, jeg vil gaa med de fromme Hyrder, jeg vil føre min Hjord til Bethlehems stille Egne, til Frelserens Krybbe, dér vil vi knæle, tilbede og lovsyng: Ære være Gud i det Højeste! Ja, med Jesus er Dagen brudt frem, dens Lys spreder sine velsignede Straaler, nu mistrøster vi ikke i Vildfarelsernes Mørke, i Syndesorgens Nat, thi du har fremdraget Forsoningens Hemmelighed; nu vandrer vi tilfredse og trygge i vort Kald, thi det er din milde Røst, som leder os. Og hvad er vort Kald: at følge dine Fodspor, tro paa dine Forjættelser og med din Aands Kraft overvinde Sorgerne og Synden og Verden. Dig, Gud, være evig Tak, du, som gav os Sejrr formedelst vor Herre Jesus Kristus.

DEN TRØSTER, paa hvem Aarhundreder havde ventet, han var nu kommen. Englene forkyndte, at nu var født Evigheden i Tiden, at nu havde Menneskets anden Skabelse fundet Sted og dermed Genfødelsen til en ny og virkelig sand Tilværelse. Fra de himmelske Egne fornemmer Menneskets

Øre Lovsangen: Ære være Gud i det Højeste! og Fred paa Jorden! og i Mennesker en Velbehagelighed! Af hvis Mund kan vi vel bedre lære, hvad der i hin Nat skænkedes Menneskene, end af Himlens Engle.

Lad os da overveje med hverandre, hvilken den Velsignelse er, som Frelserens Fødsel, efter Englenes Vidnesbyrd, har bragt Menneskeslægten, og naar vi har faaet Svar paa dette Spørgsmaal, lad os da overveje, hvortil denne Velsignelse opfordrer os.

I Mennesker en Velbehagelighed! det, som er det sidste i den himmelske Lovsang, lad os begynde vor Betragtning dermed. Allerede engang før havde denne Lovsang lydt over den endnu nye Jord — det var den Dag, Gud havde skabt Mennesket i sit Billede, i Sandhed og Hellighed, og Gud sagde: Se, det var alt saare godt. Men faa Aarhundreder svinder, og den samme Guddomsstemme lader sig høre over Jorden, hvor alt Køds Vej er fordærvet, med de straffende Ord: Menneskets Ondskab er stor paa Jorden, og al hans Gøren og Laden er ond fra Ungdommen af. Syndens Gift var trængt ind i Menneskehedens Rod og Stamme, og hvor er der en Gren paa dette Træ, som er fri for Giften. Af denne syndige Slægt fødes du med Anlæg til alt ondt i dit Hjerte. De Synder, som alle dine Forfædre har udøvet, af dem finder du overalt paa din Vej Spor og Levninger og mærker deres Følger. Fra din Barndom omringer Forførelsen dig, din Slægts Syndighed bemægtiger sig dig, og idet du føler dens Gift i din inderste Livskærne, udbryder du ikke blot: Ak, hvor elendig er jeg dog, men ogsaa: Ak, hvor elendig er Mennesket. Er der nogen af eder, som siger: Jeg føler ikke nogen Elendighed, da vil jeg sige til dem: Gud er her til Stede, tør du dristig træde frem for ham og sige: Jeg kan vise mig for ham, som jeg er, og han vil finde Velbehag i mig. Ak nej, netop det første Skridt til Forbedring bestaar i, at vi føler, at vor Uskylds Paradis er forspildt og Guds Velbehag forvandlet til Mishag. Den samme Følelse, som griber os, den har Menneskeslægten gennem Aarhundreder fornummet — overalt, til alle Tider Sagn om og Klage over det tabte Paradis. Og hvorledes skal det genfindes? Stam-

men er forgiftet lige ned til Roden, Giften er steget op i alle Grenes Saft. Af dette Træ kan intet Paradis fremkomme, hvis ikke Haanden fra det høje indpoder den sunde Gren, der skal helbrede det hele Træ. Og denne Haand *har* indplantet den sunde Gren i den syge Stamme, for den syge Menneskehed er den sunde Himmelkraft aabenbaret og tilbudt. Derfor lovsynger Herren, alle I, som føler, at I er Kristne, som føler, at i Dag er eder en Frelser født. Ja, Gud skænkede Menneskeheden mere i den anden Adam, end den tabte ved den første Adam, thi Himlens og Jordens Herre er nedstegen fra Himlen til Jorden, og Gud er bleven Kød i Jesus af Nazareth. Ligesom Mennesket ved den legemlige Fødsel delagtiggøres i Synd og Død, der har forplantet sig fra vor faldne Stamfader, saaledes gives der en aandelig Fødsel, der sætter os i Forbindelse med den alene hellige og rene Gren paa Menneskehedens Træ, og den, der i Troen træder i Samkvem med ham, han anses ikke længere af Gud som henhørende til den naturlige, syndige Menneskehed, er han indpodet i Kristus, da vil det Velbehag, hvormed Guds Øje hviler paa hans Kærligheds Søn, ogsaa hvile paa ham. Derfor jubeled Englene. Den faldne Menneskeslægt er atter bleven Gud velbehagelig formedelst hans Kærligheds Søn. Gud har i Mennesker en Velbehagelighed.

Fred paa Jorden! saa lyder den anden Del af Englenes Lovsang, det er den anden Tone i den himmelske Akkord. Synd er Tvedragt og Krig, den er en Løsriven fra Guds hellige Vilje, og overalt hvor der er Synd, maa der ogsaa være Tvedragt og Krig. Det er Synden, der faar Menneskene til at ruste sig til Kamp mod hverandre. Er alle Jordens Slægter ikke udrundne af ét Blod, er de ikke Brødre? Hvorfor hvæsser de da deres Mord-Sværd mod hverandre? Øvrighed og Folk — skulde de ikke være som Forældre og Børn, hvorfor strides og kives og kæmper de da mod hverandre? Rige og fattige — er de ikke Lemmer paa ét Legeme, hvorfor hader de da hinanden? Og er det kun paa Kamppladserne, i de offentlige Forsamlinger, at der er Tvedragt og Kamp og Strid? Bor der overalt hos eder Fred inden for de fire Vægge? Kan alle sige: I mit Hus, i min Familie er enhver i opofrende

Kærlighed den andens Tjener, idet alt tjener den himmelske Fader? Ja, ikke engang i dit eget Bryst er der Fred, din Forstand kæmper med din Vilje, din Sjæl med dit Kød, Menneskeaanden kæmper og brydes med Guds Aand. Ak, der er Krig og Tvedragt i Hjerterne og i Husene, i de offentlige Forsamlinger, i Landene og paa Havene. Hvor er du, Fredens Fyrste, gør Ende paa al den Krig! Du bragte jo Freden; da du skiltes fra dine dyrebare, udraabte du: Fred efterlader jeg eder. Og i den første kristelige Menighed var den Fred, som opfyldte den troende Sjæl, saa rig, saa liflig, at man aflagde den gamle Hilsen, hvormed man plejede at tiltale hverandre, og i Stedet for sagde: Naade og Fred være med eder. Og det er et af de største Goder, som Troen skænker, Troen paa Guds Velbehag mod dem, som i Kristus har fundet Forsoneren for deres Synder, kun denne Tro giver Samvittighedens Fred. Den er Hjertets Fredslutning med Gud. Og Guds Fred i Hjertet giver Fred i eders Familie, Fred mellem Landets Børn, Fred mellem Jordens Folkeslag.

Hvad er Grunden til al Krig? At Mennesket ikke kan høre op med at begære og paa den anden Side ikke vil begynde med at tilgive. Begge Ting bliver anderledes hos et Guds Barn, der har smagt Guds Fred. Hans Sjæls Ønsker vender sig mod den usynlige Verden, fra hvilken Gudsfreden kommer. Den rastløse, urolige Griben efter og Kæmpen for de forgængelige Goder hører op — og Sjælen hører op med at begære det, der tilhører vore Brødre. Dermed lærer den at kende Tilgivelse, Tilgivelse af Hjertet. Tænk paa Evangeliets Fortælling om den Tjener, som var sin Herre 10,000 Talenter — det er over 20 Millioner Daler — skyldig, og som, da han ikke kunde betale, fik Eftergivelse, men som derpaa gik hen til sin Medtjener, som skyldte ham 100 Penninge, en Sum paa 16 Daler, og ikke vilde give ham Henstand med dem. Hvad sagde Herren til ham? Han sagde: Du onde Tjener! Burde det ikke og dig at forbarme dig over din Medtjener, ligesom jeg og har forbarmet mig over dig.

Den Tjener, hvem Herren eftergav de 20 Millioner Daler, det er dig, min Broder og Søster, det er mig, det er hvert

Menneskebarn. Se, denne uendelig store Gæld, den kunde vi aldrig have afbetalt, og den eftergives frivillig og naadig hver den, som tror paa den Herre Kristus af ganske Hjerte; og nu vor Broder, som skylder os de 16 Daler, skal vi da ikke give ham Henstand! O! den, som i Sandhed har følt, hvad Herren har tilgivet og forladt os, han kan ikke støde en angrende Broders Haand tilbage, han kan aldrig lukke sit Øre for den Røst, der beder om Tilgivelse. Hver den, som hos sig selv har fornummet, hvilket kosteligt og dyrebart Privilegium, vor Gud og vor Herre udøvede, da han i Jesus Kristus forlod os al vor Skyld, hvor bør han ikke glæde og fryde sig, naar den almægtige Gud tillader ham at bruge det samme Privilegium: at forlade deres Brødre alle deres Fejl.

Se, mine Tilhørere, saaledes stiftes Fred paa Jorden ved Troen paa Guds Velbehagelighed, den han udviste ved sin Søn — Fred i Hjertet, Fred i Hus og Land. Det var det, de gamle Profeter bebudede, det var det, de saa i et Fremsyn, naar de varslede om den Tid, da Fredens Fyrste, Verdens Frelser, skulde komme: Ulvene skal leve samdrægtigen med Lammene, Pantherdyret ligge ved Siden af Bukken, Køer og Bjørne skal græsse sammen paa samme Mark, og deres Kalve ligge ved Siden af hinanden, intet vil man ødelægge eller for-dærve paa mine hellige Bjerge, thi Landet vil være fuldt af Herrens Erkendelse, ligervis som Havets Bund er bedækket af Vandet.

Ære være Gud i det Højeste! Saaledes lyder den tredie Klang i den hellige Lovsangs Treklang. Ved Ære forstaar Skriften: Pris, Lov, Tak. At denne Ære skal frembydes og frembæres af alle skabte Ting for Himlens og Jordens Herre, det er Alskabningens Bestemmelse. Kun først naar alle de talløse Aander, som bor paa Jorden og i Himlen og i Himlernes Himle med een Mund og eet Hjerte istemmer: Ære være ham, der er, der var og der evig vil være til, og som alene er værdig at prises og forherliges fra Evighed til Evighed — først da er Alskabningen, hvad den skal være. Paa Jorden kunde denne Højsangs Lov og Pris til den evige ikke lyde, efterat Menneskene havde forglemt, hvo der var deres Herre og Konge; i Himlene kunde den heller ikke lyde, saa længe

Menneskeheden var uden Kristus. Fremstil for eders Øjne al den Udaad og Misgerning, som har besudlet og besmittet Jorden ligefra Begyndelsen af — alt det uskyldigt udgydte Blod ligefra Abel af, alle den krænkede Uskyldigheds Taarer, alle de Sukke, som Forfølgelse har afnødt undertrykte og pinte fromme og dydige Guds Børn, regn sammen alle de Slagtofre, som Krigen har bortmejet fra Menneskehedens Begyndelse af, lad dem vandre forbi eders Blik de Skarer af grædende Enker og faderløse, hvem Menneskenes Mordlyst og Grusomhed har berøvet deres Forsørgere — og over denne Menneskehed skulde Englene kunne sjunge: Ære være Gud i det Højeste! Brødre! saml eders Tanker, tænk den ene Tanke med mig: Hvad om det saaledes skulde blive ved evindeligt! O, Menneskehedens Venner tilhyller deres Ansigt og græder — borttag Kristus af Verdenshistorien, og Solen er taget bort fra Himlen, og alt bliver mørkt. Men se: et Barn er født, en Søn er os født, hvis Navn er Under, Raad, Kraft, Held, evig Fader, Fredens Fyrste, fordi hans Herredømme skal blive stort, og der ikke skal være nogen Ende paa Freden. Og hans Sendebud forkynder med høj Røst: Ligesom vi alle er døde i Adam, saa skal vi alle faa Liv igen i Kristus. Og vi synger: Ære være Gud i det Højeste!

Min Menighed: Der er ingen iblandt eder, som ikke kalder sig en Kristen, altsaa er I, maa I være Mennesker, der fryder sig over Kristi Fødsel. Gud give, at I alle hjertelig maa glædes og frydes derved, Gud give, at I alle enstemmig af fuldt Hjerte maa istemme Englenes Jubelsang. Kære Menneskesjæl: Du maa være vis paa Guds Velbehagelighed, ellers kan du ikke leve rolig. Et Menneske, der vandrer gennem dette Liv uden at være vis paa Guds Velbehag, han er som en Dreng paa en aaben Baad uden Ror paa Havets Bølger. Jeg bedrager mig desværre ikke, naar jeg antager, at der er dem iblandt eder, som aldrig med Alvor har forelagt sig det Spørgsmaal: Mon Gud ogsaa har Velbehagelighed i mig? Men enhver af eder har vistnok kendt til saadanne enkelte Øjeblikke, bevægede Timer, i hvilke dette Spørgsmaal vilde trænge sig frem og gøre sig gældende midt i Livets Larm og Adspredelse. Ja, kan du leve rolig uden at være vis

paa Guds Velbehag, saa kan du dog ikke dø rolig. Den vil komme for eder alle, den højtidelige Dødsstund, hvor I med Inderlighed og foldede Hænder og bedende Læber vil forlange Guds Velbehagelighed. Hvor vil du da vende dig hen for at have Vished om, at du har den? Vil du søge Visheden hos dig selv? Er du ikke ganske og aldeles bleven en Fari-sæer, saa finder du ikke denne Vished hos dig selv. Derfor, søg den nu, søg den, mens det er Tid, søg den hos ham, der er bleven os Visdom fra Gud og Retfærdiggørelse og Helliggørelse og Salighed. Har du fundet ham, da vil Fred drage ind i din Sjæl, og fra din Sjæl til dit Hus og fra dit Hus til din By og dit Land, og enhver af eder vil bidrage til, at den Tid kan komme, da Guds Ord sker Fyldest i den hele Menne-skehed.

Se, dertil opfordrer de himmelske Hærskareres Jubelsang dig. Har ingen menneskelig Stemme formaaet at vække dig af din Sjøeslummer, o, lad denne Lovsang gaa dig til Hjerter, denne Lovsang, der blidt og højtideligt lyder til Jorden fra Himlen!

Denne Prædiken af Biskop D. G. Monrad findes i en Samling utrykte Prædikenopskrifter, indbundne i et Bind: „Halvfjerdsindstve Prædikener skrevne 1854 og 1855“. Foran i Bindet er der en Fortegnelse over Prædikenerne. Der findes ingen til Adventsøndagene, men ellers en Prædiken til hver Søn- og Helligdag i Kirkeåret (til enkelte dog to), og Samlingen slutter med ni Prædikener, der ikke er henførte til nogen bestemt Søndag. I Fortegnelsen findes de forskellige Prædikeners Indhold i Korthed angivet. For nogle Aar siden fik jeg denne Bog som Gave af Højskoleforstander Manniche og Frue (en Datterdatter af Biskop Monrad).

Monrad var fra 1849—54 Biskop over Lolland-Falsters Stift, den 26. April 1854 fik han sin Afsked af politiske Grunde. Nu helligede han sig især sin politiske Gerning, og først i 1869, da han blev Sognepræst i Brøndbyvester, indtraadte han atter i Kirkens Tjeneste, og fra 1871 til sin Død i 1887 var han igen Biskop over sit gamle Stift.

Men efter sin Afskedigelse i 1854 prædikede han nu og da, saaledes, som det fremgaar af Datidens Prædikantlister, adskillige Gange i Helligaandskirken og Vor Frue Kirke. Men at han har prædiket 70 Gange i de to Aar 1854 og 1855, er dog ikke sandsynligt, og man

mødes da til at tro, at ikke alle de skrevne Prædikener er holdte. I 1854 udgav Monrad to Prædikener, sin Afskedsprædiken i Nykøbing den 31. Maj 1854 og en Prædiken holdt i København 5. Søndag efter Trinitatis. Opskriften til disse Prædikener findes ikke i den nævnte Samling.

I 1871 udsendte Monrad en Postil: „Prædikener paa alle Søn- og Helligdage i Aaret samt i Fasten“. De fleste Prædikensamlinger bliver hurtigt forældede, Monrads er ikke blevet det. Den læses stadig af mange. Jeg tror, at ogsaa denne Prædiken, skønt den er skrevet for 80 Aar siden, kan læses med Glæde.

Den er her gengivet efter hans Opskrift, enkelte Ord, der øjensynligt ved en Forglemmelse er udeladt under Nedskrivningen, har jeg tilføjet, og jeg har ændret Stavemaaden efter Nutidens Krav.

FRED. NØRGAARD.

MAALET, VI DRØMTE OM —

I HISTORIEN „Ørnereden“ fortæller Bjørnson om en lille norsk Bygd, der laa for sig selv i en snæver Dal med høje Fjælde, der ludede truende ud over Dalen. Højt oppe paa en Bjergkant var der en Ørnerede, og tit saa man Hanønnen flyve hen over Bygden. Snart slog den ned efter et Lam, snart efter et Kid. Ja en Gang bortførte den endog et lille Barn. Man kunde se, naar Hunønnen satte sig paa Reden, men ingen kunde komme derop. Ørnefamilien lagde en stadig Utryghed, ja Frygt over Bygdens Beboere. Ungdommen gav sig til at øve sig i at klatre op ad det stejle Fjæld for en Gang at kunne naa at rive Ørnereden ned. To Brødre havde for mange Aar siden revet den ned, men nu kunde ingen.

Saa kom der en Sommer en ung Gut til Bygden. Leif hed han, og „han var stærk og ferm i al Slags Leg og kvindeskær“. Han sagde, at han *vilde* naa op til Ørnereden, og han øvede sig i at klatre i Fjældet baade Nat og Dag. De gamle raadede ham fra, men de unge hidsede ham op dertil. Og en Dag gav han sig for Alvor i Lag med at naa helt op til Reden. Mange af de ældre raabte til ham, at han skulde lade være, og hans Kæreste tryglede ham om at opgive det farlige Forsøg, men han gav sig alligevel paa Vej. Og højt naaede han op, han var næsten ved Reden. Da pludselig glippede et Tag for ham, og han gled, hurtigere og hurtigere, sammen med Sten og Jord, til han tilsidst laa oprevet og ukendelig som en Klump vaad Jord ved Fjældets Fod. De unge var flygtet deres Vej, og de gamle havde vendt sig bort fra det uhyggelige Syn, men nu gik de hen til Ulykkesstedet for at bære den døde bort, og den ældste af dem sagde: Ja, dette var galt. Men det er dog godt, at noget hænger saa højt, at Folket ikke kan naa det. — — —

Dette er i Virkeligheden Historien om Babelstaarnet paa

en anden Maade. En Beretning om Menneskers Arbejde, ja Higen og Kamp efter at naa de højeste Maal — efter det uopnaaelige. Og — at i al denne Kamp nede fra møder Mennesker dog det, der ikke kan naaes. Der har alle Dage været meget af det, og det er der ogsaa endnu. Man mener, at man neden fra, gennem store Kulturarbejder, gennem forbedrede Samfundsforhold o. s. v. kan skabe Paradis paa Jorden, kan bygge helt op til Himlen.

Ikke i lange Tider har Mennesker været mere optaget af at udtænke lykkeligere Tilstande end nu, efter den store europæiske Fallit, som Verdenskrigen afslørede. Man kan roligt sige, at det i saa Henseende er en stor Tid, vi oplever. Man sætter baade Mandsmod og Mandsvilje ind, og sejrer atter og atter. Man vil overvinde baade Tid og Rum. Man vil tage baade Hav og Jord og Luft i Besiddelse. Man vil naa Jordens yderste Grænser og naa at kunne tale med hinanden uden Hensyn til Afstande. De mærkeligste Opfindelser har vi set komme frem og blive dagligdags Ting: Flyvemaskiner, Motorskibe, Undervandsbaade, Radio, Fjernsyn o. s. v. Der er et sandt Kapløb om at overvinde, tøjle og udnytte Naturens Kræfter. — Og ikke i lange Tider har saa mange Mennesker været optaget af at udtænke retfærdigere, fredeligere og lykkeligere Tilstande.

Og gaar vi til det enkelte Menneskes egen lille Verden, møder vi den samme stærke Higen fremad, ligeledes ivrigere og hidsigere end tidligere. Ogsaa der er stærkere Jag og mindre Ro. Man søger stadig Lykken i Fremtiden. Naar Morgenens er naaet, higer man efter Middag. Naar den er naaet, efter Aften. Og saa efter næste Dag. Lykkemaalet kan være en Festaften, en ny Arbejdsplads eller maaske det at stifte Hjem selv. For nogle bliver det flere Bekvemmeligheder. For andre flere Penge og saa fremdeles. Et Stræb, hvor man overser den Glæde og Lykke, der kan ligge i Nuet, i Livet i Dagene søgne — blot for at jage efter *det næste*, efter Lykken i Fremtiden.

Og alt dette til Trods for, at det Gang paa Gang gaar os som Gutten Leif, at det, vi naaede, svarede slet ikke til Forventningen. Opdagelsen, Opfindelsen, Forbedringen

trængte dog ikke til Bunds eller gav ikke den Lykke, vi ventede, blev ikke det fuldkomne. Det gik, som naar man bestiger det Fjæld, man mener er det højeste. Naar man kommer til Tops, ser man bag ved højere Fjældtoppe taarne sig op. Lykken viger Gang paa Gang. Georg Brandes kalder dette Livets Ironi.

„Maalet vi drømte om at naa saa fage,
Maalet, som vistest klart for Tankens Lyn,
trækker sig tilbage da for vort Syn.“

I Bogen „Livsfilosofi“ spørger Jakob Knudsen i Anledning af saadanne Tanker: Er det dog saa ikke underligt, at naar Mennesker er kommen til Erkendelse deraf, at de saa ikke skuffes saa stærkt, at de standser. Jo, egentlig, svarer han. Men det er nu en Betingelse for at kunne leve, stadig at kunne hige efter Lykken og at tro paa at naa den, trods Skuffelserne. Det er omtrent som med Menneskers Forhold til Aandedrættet. Man har det ikke bedre om Aftenen end om Morgen, fordi man har trukket Vejret nogle Tusinde Gange i Løbet af Dagen. Man har ikke derved naaet noget Maal, men man *har levet*. Holder man op, saa dør man.

Saadan er det ogsaa nødvendigt for Mennesker at kunne arbejde og tro paa Forbedringer og Fremskridt. Ellers taber de Slagkraften og gaar i Staa, dør menneskelig talt. Det er en Nødvendighed for at leve. Selv om man godt véd, at Paradis naaes ikke paa denne Jord, fordi man faar en eller anden Idé gennemført, Liberalismens, Socialismens, Kommunismens. Man maa dog tro, at det, man kæmper for, giver retfærdigere Forhold. Og ligedan under ens daglige Arbejde. Selv om man ikke naar „fuldendte Gerning“, maa man dog, om man skal leve og være glad, kunne se Frugter af sit Arbejde, se, at man er med til at bedre paa det ufuldkomne.

Trods alle Forbedringer og Fremskridt maa vi finde os i Skuffelser og Livets Ironi, hvis vi vil nøjes med at leve vort Liv i denne Verden. Noget andet er, om vi kan komme til at se paa Livet paa en helt anden Maade, saadan som Kristendommen viser os: *Det fuldkomne er til i Forvejen, er til fra Evighed af*. Vor Ulykke er, at vi er bleven skilt fra det. Vi

befinder os som Fisken, der er kastet op paa Strandbredden og gisper efter at komme ud i sit Element igen, det store Hav. Og det kan holde haardt nok, da det er ved egen Skyld, vi er blevet isoleret. Det kan kun ske ved overnaturlig Hjælp. Men Vejen dertil er ikke uendelig. Den kan være ganske kort, og den kan være lang, ganske som Mennesker kan indstille sig paa Hjælpen. Det er den Vej, der virkelig fører til Livet og derfor med Rette kaldes Livets Vej.

„Den Vej paa Jord
til Livets Land og Lykke
er Jesu Ord
med Straaleglimt i Skygge;
de strække sig
til Himmerig,
hvor de kom fra, hvor de har hjemme.“

Paa *Livets* Vej møder man den Lykke og Fuldkommenhed, som vi higer efter under al vor Stræben, og det dér opleves er undraget baade Skuffelse og Livets Ironi.

Bliver man indstillet paa den Maade, forstaar man ogsaa, hvorfra Menneskers stærke Længsel og Higen stammer. Men man lærer tillige paa rette Maade at vurdere den Tilfredshed og Lykke det daglige Arbejde kan give og tage saa meget af den, som maa forundes én, uden at glemme, at den *egentlige* Lykke finder man kun ad Livets Vej.

THORVALD LAURSEN.

NOGLE MINDER OM BJØRNSTJERNE BJØRNSON.

I ANLEDNING AF HANS HUNDREDEAARSDAG

DEN 8. DECEMBER 1932.

DET var paa Askov Højskole i Februar 1897. Forstanderen, Ludvig Schrøder, havde en Dag fortalt os, at Bjørnstjerne Bjørnson og hans Hustru kunne ventes paa Besøg. De kom fra München paa Vej hjem til Norge og vilde nogle Dage opholde sig paa Skolen.

Det var tydeligt at mærke, at Schrøder med Glædetænkte paa sin Ungdomsvens Besøg. Og vi Elever glædede os ikke mindre. Bjørnson var jo vor Digter. Vi havde læst hans Bøger, især hans Bondefortællinger, og mange af vore Drømme havde faaet Skikkelse gennem hans Skildringer af Arne, Synnøve Solbakken og alle de andre. Og nu kom han selv.

Vi kunde rigtig have ønsket at give ham en hjertelig Modtagelse, synge en af hans egne Sange for ham, naar han kom kørende ind i Skolegaarden, og raabe et kraftigt, dansk Hurra for ham. Men Schrøder havde sagt, at Bjørnson kom som hans private Ven, og der skulde ikke finde nogen Modtagelse Sted. Hvilket vi var lidt fortørnede over.

Men Hovedsagen var jo dog alligevel, at han kom, og at han skulde blive paa Skolen i flere Dage. Det var Lørdagen den 20. Februar, Ankomsten fandt Sted. Schrøders fine Vogn hentede Digterparret ved Vejen Station, og jeg tror, at baade Schrøder og Nutzhorn var taget med til Stationsbyen for at byde de fremmede Velkommen. Og Bjørnson kom til Askov. Men vi saa ham ikke den Dag. Aftenen tilbragte han hos Nutzhorn, hvis Fødselsdag det var.

Alt paa Skolen var præget af Besøget. Vi syntes, at Schrøder var langt mere mild og munter i de Dage end ellers. Jeg husker Søndag Eftermiddag. Vi var jo unge og kaade med alt for meget Spræl i Lemmerne, og ikke altid var der Ro i Læsestuen, hvis ene Væg stødte op mod Schrøders Studereværelse, hvor der tilvisse blev arbejdet. Det hændte, at en og anden af vi unge øvede os i at gaa paa Armene — det er ikke noget, Niels Bukh har opfundet — oppe paa Bordet i Læsestuen, og det hændte ogsaa, at en og anden faldt ned og brækkede Ryggen — paa en Stol da kun. Støjen kunde høres gennem Væggen, og Schrøder kom — ja, det er lidt vanskeligt at bruge Ordet farende om ham, men han kom hurtigt og var med Rette vred og sagde os ublide Ord. Ogsaa hin Bjørnson-Søndag var vi jo unge. Og ogsaa den Dag var der lidt Uro i Læsestuen. Da husker jeg, at Schrøder kom og stille aabnede Døren og sagde paa den mest indtagende Maade: „Vær endelig stille, for den store Bjørn sover.“ Og der blev Ro. Bjørnsons Nærværelse satte sit Præg paa Schrøder.

Saa var det Søndag Aften, at Bjørnson talte for os og læste. I Gymnastiksalen var det. Lærere og Elever og ogsaa enkelte indbudte var til Stede. Bjørnson stod paa Talerstolen. Smuk var han jo og statelig, havde to Spænd Brillor for. Og vi blev ganske tagne af ham. Ingen har jeg hørt, der i den Grad mestrede Ordets Kunst som han. Og vi sang, sang Arnes Længselssang: Undrer mig paa, hvad jeg faar at se, sang den, som jeg aldrig har hørt den blive sunget, hverken før eller siden. Det var jo for Bjørnson, vi sang den, han, der havde givet os saa rige Stunder i sin Digtning. Og vi sang, som gjorde det ikke noget, at vi aldrig skulde synge mere, bare vi sang denne ene Gang. Og Bjørnson stod paa Talerstolen og var øjensynligt grebet af den Kraft, hvormed Sangen lød.

Mandag Aften fremførte han nogle Digte af Victor Hugo, som han havde oversat, fremsagde nogle af dem frit, læste andre. Mesterlig var baade Fremsigelsen og Oplæsningen. En enkelt Gang gik han i Staa og kunde ikke huske Fortsættelsen, og han udbrød: „Aah, det var Synd!“

Og bagefter samledes vi for at fejre Bjørnson og hans Hustru. Næste Dag skulde de rejse.

Schrøder og hans Hustru havde den gode Skik at tage Eleverne med til Fest, naar en eller anden stor Personlighed var deres Gæst. Og saaledes ogsaa den Aften. Jeg tror, vi fik noget rødt noget i Glas, saa vi kunde klinke, og festligt var det. Hvad der blev talt og sunget, husker jeg ikke. Helt sikkert talte jo baade Schrøder og Bjørnson. Men hvad jeg aldrig glemmer er Stemningen under Aftenens Samvær, vor unge Glæde ved at være sammen med den berømte Digter.

Vi var glade ved, at Schrøders tog os med til Fest. Men vi var lidt vrede over, at Schrøder ved slige Lejligheder skød enkelte af Eleverne i Forgrunden. Naar en berømt Mand eller Kvinde besøgte Skolen, var der altid nogle af Eleverne, der blev trukket frem af Schrøder, de og kun de skulde hilse paa den fremmede. Det var Elever fra Sønderjylland, fra Norge og Sverige, fra Island og Færøerne og hvor de nu var fra. Men vi Elever fra Kongeriget Danmark, vi maatte pænt holde os i Baggrunden. Og det var vi, med Rette syntes vi, lidt fortrydelige over. Men hin Bjørnson-Aften fandt vi i vor ungdommelige Glæde paa en Udvej. Schrøder pillede som sædvanligt mellem Eleverne. De, der havde den Lykke ikke at høre Kongeriget til, skulde hilse paa Bjørnson. Jeg ser for mig en ung Sønderjyde, nu er han forlængst gaaet bort, Hans Mikkelsen fra Møgeltønder. Han havde været prøjsisk Gardist. Statelig og smuk var han, og han og Bjørnson klædte hinanden, som de stod overfor hinanden vekslende Haandtryk og Ord. Vi fulgte med spændt Opmærksomhed Udvælgelsen. Schrøder trak Nordmænd, Færing og andre frem, men vi fra Kongeriget, ingen af os kom der Bud efter. Men da fandt vi paa Udvej. For naar disse udvalgte havde hilst paa Bjørnson, saa gik vi hen og hilste paa dem. Endnu kan jeg mærke Færingen Rasmus Rasmussens Haand i min, varm var den af Bjørnsons Haandtryk. Og det er, om jeg saa maa sige, mit Samliv med Bjørnstjerne Bjørnson. Nærmere kom jeg ham aldrig.

Næste Dag rejste Gæsterne. Vi Elever var samlede i Skolegaarden, og da Bjørnson og hans Hustru kom til Syne

i Hovedindgangen, over hvilken staar: Flors Højskole, sang vi under Nutzhorns Ledelse: Takt, Takt, pas paa Takten. Da Sangen var forstummet, takkede Bjørnson og sagde et Par Ord, af hvilke jeg kun husker en enkelt Sætning: Her staar jeg i Nordens Port, udbrød han. Vi raabte af glad Hjerter Hurra for ham, og der blev ogsaa udbragt et Leve for Fru Bjørnson. Hun var den Gang allerede meget tunghør og opfattede vist ikke, at Hyldesten gjaldt hende. Men Bjørnson bøjede sig ned mod hende og raabte: Det var for dig, Karoline! raabte det saa højt, at det kunde høres over det halve Askov.

Besøget var til Ende, og atter gled vi ind i Skolelivets Arbejde og Glæder.

Nogle Aar gik. Og igen har jeg et Minde om Bjørnson.

Det var i 1905, det Aar, da Norge skilte sig fra Sverige og blev et selvstændigt Land.

Alt drejede sig i dette Foraar om Norge. Og nægtes kan det jo ikke, at den overvejende Sympati her hjemme var paa Norges Side. Og nu kom Bjørnson til København. Han var paa Vej hjem til Norge. Der maatte han være i Afgørelsens Stund.

Det var Mandag den 29. Maj, Ankomsten fandt Sted. Den Dag var en stor Del af Studenterkredsens Medlemmer, ialt ca. 70, for største Delen unge Studenter, indbudte til at besøge Trafikminister Svend Høgsbro og Frue paa deres Villa i Søllerød. Ved Søllerød Sø talte Højskoleforstander Holger Begtrup om C. Hostrup; vi spiste senere til Aften i Villaen i Søllerød, og Høgsbro talte om sin Faders, Sofus Høgsbros, politiske Gerning.

Forholdsvist tidligt paa Aftenen vendte Studenterflokkens tilbage til København. Og vi fik at vide, at Bjørnson var kommen og boede paa Hotel Dagmar ved Vestre Boulevard. Vor Leder og Formand, nuværende Professor I. P. Bang, var staaet af i Hellerup, og jeg tror, at jeg nu var en Slags Anfører for Flokken; det blev straks og enstemmigt besluttet, at vi vilde bringe Bjørnson vor Hyldest, og troppede vi da op foran Hotel Dagmar ud for en Altan, bag hvilken han formodentlig befandt sig. Og selvfølgelig sang vi hans egen

Sang til Norge: „Ja, vi elsker dette Landet“, hvad andet kunde vi synge paa den Tid, da Norge var paa alles Læber. En havde en Sangbog med, saa vi sang alle otte Vers, og Sangen lød kraftigt og varmt. Nu sluttede den, og nu kom det spændende: vilde Bjørnson vise sig og tale til os, for det var jo ogsaa Meningen med vor Hyldest. Endnu var Altandøren lukket; jeg udbragte et Leve for Bjørnson for end mere at opmuntre ham til at træde frem. Og ogsaa Hurraraabene lød kraftigt. Endelig aabnedes Altandøren, og Bjørnson lod sig til Syne, sagde et Par Ord, som jeg desværre ikke husker. Men vi havde set og hørt Bjørnson og var glade, og vi havde givet vor Sympati for Norge til Kende.

Hvad der foregik bag Altandøren, vidste vi ikke. Men efter Bjørnsons Død offentliggjorde Direktør Peter Nansen nogle Erindringer om sin Ven i Dagbladet „København“. Og her omtales ogsaa den Aften og dens Hændelser inden for Altandøren, og de er ikke uden Munterhed og viser Sammenspillet mellem den syngende Ungdom paa Boulevarden og Selskabet, Bjørnson og hans nære Venner, i Salonen bag Altanen. Særlig med Nansen som Kilde (hans Erindringer er senere gengivet i hans Bøg: Portrætter) skal her gives nogle Billeder af Aftenens Begivenheder.

Med Aftentøget 8,45 kom Bjørnson, og en Kreds af hans nærmeste Venner tog imod ham og desuden Tusinder, der vilde hylde ham. Trængsel blev der, et Par Glasdøre knustes, Bjørnson maatte holde et Par Smaataler, men endelig fik man ham da med hele Lemmer frelst hen til Hotel Dagmar, hvor et dækket Bord ventede ham og hans Venner i en af Salonerne paa første Sal.

Og Bjørnson talte om Norge, om den store Stund, der nu snart skulde oprinde, talte om det i stor Glæde, talte ogsaa med Ængstelse derom. Kunde Freden i Norden holdes? Vilde der ikke komme Krig mellem Brødrefolkene? Vilde den ædle Kong Oscar i Sverige forstaa, at det var en historisk Nødvendighed, at Norge nu blev et frit Land? Burde der ikke gøres endnu et Forsøg paa en fredelig Løsning, som kunde antages af Sverige? Saadan spurgte han. Hans Stemning vekslede mellem Jubel og tung Bekymring.

Da pludselig lød nede fra Boulevarden en Sang baaret af stærke unge Mandsstemmer: „Ja, vi elsker dette Landet“.

Bjørnson lyttede og spurgte saa: „Hvem er det, der synger?“ I det samme kom en Tjener ind og sagde: „Det er Studenter. De har hvide Huer paa.“

Bjørnson sad andægtigt og lyttede. Vers fulgte efter Vers, fanatisk, siger Nansen, fanatisk sang de alle otte Vers.

Endelig forstummede Sangen, og Bjørnson vilde igen optage Samtalens afbrudte Traad. Men Nansen indskød: „Kære Bjørnson, inden du gaar videre, maa du hilse paa de unge Mennesker. De har haabet paa at faa dig at se, og du maa ikke skuffe deres Haab.“

„Du har Ret,“ sagde Bjørnson elskeligt. „Jeg vil takke de danske Studenter.“ Han traadte ud paa Altanen og sagde et Par Ord, som ej heller Nansen husker.

Altandøren lukkedes, og Bjørnson begyndte igen at fortælle.

Da lød atter nede fra Pladsen „Ja, vi elsker dette Landet“, ikke sunget af Studenter, som Nansen fejlagtig tror, de fleste af os var paa det Tidspunkt gaaet hjem, vi havde endt vor Mission og havde haft vor Oplevelse, ikke sunget af os Studenter, men vor Sang havde hidlokket Skarer af Mennesker fra den nærliggende Raadhusplads; de fik at vide, at Bjørnson var der, og de sang ogsaa: „Ja, vi elsker dette Landet“. Og Tonernes Brus lød op i Salonen, hvor al Samtale var umulig, saa stærk lød Sangen.

Bjørnson blev lidt irriteret, han virrede med Hovedet og sagde: „Dette er for meget. Nu burde de gaa hjem.“ Ogsaa han troede altsaa, at det stadig var Studenterskaren, der sang, hvilket altsaa ikke er rigtigt og ogsaa vilde have været uartig. Men stadig lød Sangen, og stadig: „Ja, vi elsker dette Landet“, nye Hundreder kom til, friske Stemmer kunde tage fat, naar andre holdt op. Mægtigt lød Sangen op mod Altandøren og overdøvede al Samtale. Det var klart, at Formaalet med Sangen var at lokke Bjørnson frem endnu en Gang.

Øjensynligt blev Bjørnson mere og mere forstemt. Samværet blev jo ødelagt.

Da dette havde varet et Kvarter eller længere, sagde Nansen: „Du maa frem en Gang til. Vi faar ikke Fred før.“

Og nu gengiver jeg i det væsentlige Nansens Beretning med hans egne Ord: „Bjørnson havde rejst sig og gik med lange Skridt frem og tilbage i Salonen. Han saa absolut ikke blid ud. Han lignede mindst af alt et lykkeligt Hyldnings-Objekt.

„Jeg gør det ikke,“ snærede han, da jeg venligt overtalende gentog mine Ord om Nødvendigheden af, at han endnu en Gang viste sig for Folket. „Man burde dog forstaa,“ fortsatte han, „at jeg trænger til Ro. Jeg finder det taktløst, at de bliver ved, naar de mærker, at jeg hellere vil være i Fred.“

„Javel,“ svarede jeg. „Du kan have Ret. Men du bør huske paa, hvor begejstrede de er. Det maa dog glæde dig. Og der er jo ikke noget ondt i, at de gerne vil se dig. Tænk at være saa elsket!“

Bjørnson smilede, en Smule bittersødt. „Du er en underfundig Smigrer,“ sagde han. „Og jeg maa vel føje dig. — Jeg skal altsaa, siden det er nødvendigt, gaa frem endnu en Gang. Men jeg ønsker, du skal forstaa, hvilke Lidelser det undertiden kan være for mig at være Nationalsangens Digter. Du aner ikke, hvad det vil sige altid at skulle være parat til at lade sig hylde med den Sang, at møde den overalt, hvor jeg viser mig, møde den, enten jeg er oplagt eller ej, altid at skulle være paa Højde med den. *Det* skal du vide, at det ofte føles som en af de største Forbandelser at være National-sangs-Digter. Jeg kan jo bogstavelig talt ikke røre mig, uden at den Sang kimes ind i mit Øre. Overalt, hvor jeg viser mig, giver man sig til at synge: „Ja, vi elsker — —“. Og hvad kan det nytte, jeg demonstrerer og beder mig fritagen. Man opfatter det kun som falsk Beskedenhed og synger den blot endnu mere fanatisk. Jeg er ofte ved at blive gal over den Sang. Den hænger mig langt ud af Halsen, og jeg faar Kvalme blot ved at tænke paa den. Den forfølger mig, hvor jeg staar og gaar. Det er jo efterhaanden blevet saadan, at man anser det for ligefrem nødvendigt at opvarte mig med den.. Ankommer jeg til et Hotel, og Portieren tager imod mig, straks gør han

Tegn til Opvarterne, Piccoloerne og Damerne i Bureauet, og de begynder under hans Anførsel at synge: „Ja, vi elsker —“. Og gaar jeg hen til en Droskeplads for at tage mig en Vogn, stiller Gud hjælpe mig Kuskene sig op og improviserer en Sangforening for at kunne glæde mig med den forbistrede Sang. Det ender, skal du se, med, at jeg ikke kan tillade mig at gaa ind paa et Nødtørftshus uden at risikere, at Rengøringsdamerne samles udenfor mit Lukaf og fejrer mit Besøg med Afsyngelsen af „Ja, vi elsker“ . . .“

Her holdt han inde. Men Tak og Ære tilkommer Nødtørfts-Damerne, siger Nansen. De reddede Situationen. Bjørnson kom i den Grad til at le af sine egne Ord, at hans daarlige Humør var forsvunden. Han lo hjerteligt. „Lad saa Tæppet gaa,“ sagde han, „jeg skal gøre, som du ønsker.“

Og han traadte ud paa Altanen. Og da Jubelraabene var forstummede, og der blev stille, sagde han: „Jeg takker Dem inderligt. Tusind Tak, fordi De har villet glæde mig. Men nu maa De heller ikke tage mig det ilde op, naar jeg beder Dem gøre mig den Tjeneste at gaa hjem, for De maa huske paa, at jeg er en gammel Mand. Jeg har rejst halvandet Døgn i Træk, og jeg er træet nu. Jeg trænger til at faa Ro nu og komme i Seng. Godnat, mine Venner. Og Tak for i Aften.“ Og saa lukkedes Altandøren og aabnedes ikke mere den Aften.

Men lidet anede vi Studenter, at vi ved vor hjerteligt mente Hyldestsang skulde give Anledning til den stadige Syngen og Digterens højtopsatte Ytringer om Nationalsangen.

Og endnu har jeg et Minde. Bjørnson døde den 26. April 1910 i Paris. Den norske Regering havde sendt Krigsskibet „Norge“ til København. Det skulde føre hans Baare hjem til Norge. Til København kom den med Jernbane. Og nu skulde den føres gennem Københavns Gader.

Den danske Regering havde taget Ordningen af Sørgetoget i sin Haand. Der var udsendt Indbydelse til mange Hundrede Mænd og Kvinder om at være til Stede paa Baneгаarden, naar Toget kom. Til disse indbudte hørte jeg ikke. Men jeg sluttede mig til Toget, da det passerede Raadhuspladsen paa Vej til Toldboden. Fru Karoline Bjørnson kørte sammen med Kongens Kabinetssekretær forud til Toldboden.

Forrest i Toget gik Bjørnsons Familie og de nærmeste Venner. Saa fulgte Ministeriets Medlemmer, Rigsdagens Formænd og en Række danske Forfattere. Efter dem kom den norske Forenings Medlemmer med to florumhyllede Faner og til sidst de øvrige indbudne og Pressens Repræsentanter. Ved Raadhuspladsen sluttede mange sig til med Faner. Og Sørgetoget gik gennem Gaderne. Tusinder omgav det paa dets Vej. Da det passerede Det kongelige Teater, var Skuespillere og Skuespillerinder samlede i den aabne Loggia, og Chopins Sørgemarch lød.

Toget svingede gennem Toldbodporten og hen mod Krigsskibet „Norge“. Inden Baaren førtes om Bord, talte Konsejlspræsident Zahle. Han bragte en Hilsen fra det danske Folk, en Hilsen fra Danmark til Danmarks Ven. Og nu bragtes Kisten om Bord, medens Stilhed lagde sig over alle. Orkestret paa Land spillede Melodien til „Ja, vi elsker dette Landet“, og det norske om Bord svarede med dæmpet at spille „Der er et yndigt Land“. Det var forunderlig gribende Øjeblikke. Og nu gled Skibet langsomt ud fra Bolværket. Vi stod der og kunde ikke følge, men oven over Skibet svævede en Maage paa sine hvide Vinger, fulgte Skibet, saa langt jeg kunde øjne, helt ud mod Trekroner, som vilde den bringe en sidste Hilsen fra Danmark til Danmarks Ven.

FRED. NØRGAARD.

HITLER OG DET NYE TYSKLAND.

DET er paa et Gadehjørne i en tysk By, et Par unge Nationalsocialister har haft et Sammenstød med nogle Kommuniste, et Opløb er samlet. Pludselig bruser en Lastbil frem, midt ind i Opløbet. Vognen er fuld af unge uniformerede Mænd. I et Nu er Siderne klappet ned, Mændene sprunget ud og gaaet løs paa alle formodede Kommuniste med Stokkeslag. Mængden splittes, nogle flygter, andre falder om, nogle sætter sig til Modværge. Gaden genlyder af Raab og Skrigen, Bump af Stokkeslagene, naar de rammer, og Jamren af de saarede. Et Øjeblik efter lyder et Signal, alle Mand op i Bilen, Siderne klappes sammen, og af Sted suser Vognen igen, hjem til en af Kasernerne, hvor Hitlers brune Hær holder til, klar til Udrykning, naar Gadens Fred trues af andre end af Nazisterne selv.

Et andet Sted i Byen marcherer en Afdeling af Republikens frivillige Værn, Rigsbannerhæren, taktfast gennem Gaden; Trommeslag og Fodslag giver Genlyd mellem Husrækkerne. — En Dag holder Staalhjemsforeningen Parade paa en Mark uden for Byen. Tusinder af Mennesker i Geled efter Geled. Faner vajer, og gamle Generaler ser til med Stolthed og Glæde. En anden Dag er det Kommunisterne, der holder Møde og Mønstring. Deres Kamporganisation er forbudt, men de er øvede i Gadekampe. — Men naar Hitler trommer sin brune Hær og sine øvrige Tilhængere sammen til en Faneindvielse eller anden Festlighed og lader dem marchere forbi sig, Kompagni efter Kompagni, med drønende Fodslag, højre Haand strakt op til Hilsen, mens Raabet „Heil Hitler“ brøler op mod ham, saa faar man et knugende Indtryk af det unge Tyskland som en Hær. Ikke en Hær, der kan anvendes til Kamp udadtil, men en forfærdelig Magt i en

Borgerkrig. Og den er ikke uøvet. I de sidste Aar har de talløse Gadekampe faktisk til Tider haft en Karakter, saa de grænsede til Borgerkrig. Førrige Aar krævede disse Kampe i Tyskland 182 Døde og 15,000 Saarede som Ofre. Med Martyriets glødende Begejstring for deres Sag og deres Fører kaster de unge Nazister sig ud i Kampen, naar Parolen lyder. Og stadig større Skarer af unge fra alle Lejre har sluttet op om den forgudede Fører.

Naar Hitler, en navnløs og ukendt Mand, i Løbet af en kort Aarrække af intet har kunnet skabe en saadan Organisation, maa man vel spørge, hvordan har det været muligt?

Forklaringen maa søges baade i noget ydre og i noget indre. For det første er det en Følge af Forholdene, som de blev, og som de er i det Tyskland, der kom ud af Verdenskrigen.

Et forarmet, udpint Land, der har mistet tæt ved 2 Mill. Mænd i deres bedste Alder, og hvis øvrige Befolkning er legemligt og sjæleligt overanstrengt, er ikke nogen god Basis for et nyt demokratisk Styre. Et sundt Folkestyre maa fremgaa af et sundt Folk, og det var det tyske Folk ikke, da Revolutionen havde fejlet Tronerne væk og lagt Magten i Folkets egne Hænder.

Dertil kom saa, at Landet ved Versaillesfredens jerntunge Bestemmelser blev holdt nede paa Sygelejet trods Folkets Bestræbelser for at genvinde Sundheden. — Hvor meget Tyskland ifølge Fredsbestemmelserne har betalt til Sejrherrerne, er ikke nemt at gøre op. Den fabelagtige Talstørrelse 40—50 Milliarder Mark er formentlig ikke ret meget forkert.

Følgerne af denne Blodtapning og af den voksende Verdenskrise har saa vist sig i en Arbejdsløshed paa 5—6 Millioner, i sænket Levefod til Sultegrænsen, ja under den — kort sagt i et Samfund, hvor efterhaanden selv de besindigste kan komme til at tvivle om Muligheden for en rolig Udvikling til bedre Forhold.

For det andet maa Forklaringen til Hitlers bjergtagende Magt søges i den Mentalitet, der beherskede tysk Ungdom efter Krigen. Med Krigsnødens Mørke og Revolutionens Flammeødt som Baggrund var der vokset et Slægtled frem,

for hvem al Autoritet var faldet død og magtesløs i Graven. Alle Illusioner var bristet, intet var der at tro paa, ingen at stole paa. En af de unge Forfattere tegner sin Samtids Billede i følgende Ord:

„Vi havde troet paa Kejseren — Kejseren var flygtet.

Vi havde troet paa vor Sags Retfærdighed — bag den retfærdige Sag grinede Geschæften.

Vi havde troet paa Tapperheden — Tapperheden var forgæves.

Vi havde troet paa Staten — Staten knagede i alle Furer.

Vi havde troet paa Godheden — men Godheden var død.

Vi havde troet paa Nationens Opsving — men Nationen havde forvandlet sig til en Hob Kræmmere.

Vi havde troet paa Gud — men han tav.“

Men med en saadan Tomhed i Hjertet kan Ungdom ikke leve, den forfærdelige Tvivl om alt gør Mennesket ensom, og derfor er det rammende lige i Centrum, hvad en anden af vor Tids Forfattere, Jakob Wassermann, siger om denne Ungdom: „Den Sjæl, der er uden Hersker, længes efter Herskeren. — Det, som Tidens Kritikere kaldte den unge Generations „Sygdom“, var en nedkæmpet Længsel efter Lydighed og Kommando, som hos mange voksede til en Besættelse. I deres Indre hadede og frygtede de en Frihed, som fordømte dem til skaanselsløs Ensomhed.“

Denne dybtliggende Længsel efter et Førerskab, efter en stærk Kommandorøst i en Tid, der var syg af Tvivl, er den anden Forudsætning for Hitlers Magt. —

Disse ydre og indre Forhold bidrager til at forklare, hvorledes saa store Dele af det tyske Folk trods Verdenskrigens Lære: Mistillid til store Ord og romantiske Drømmerier, har kunnet slutte op om en Mand som Hitler, der til sine Formaal er parat til at tage alt i Brug: romantiske Idealer og Slagord, militaristiske Instinkter og Racehad.

Men selv om man tager alle disse Forhold i Betragtning, bliver det dog ved med at være noget af en Gaade, hvorledes en enkelt Mand i Løbet af ganske faa Aar formaar at stige op fra det ukendte Folkehav og rejse en Folkebevægelse, der river Halvdelen af Folket med sig i begejstret Tilslutning! —

Ser man paa Hitlers Levnedsløb, virker det ejendommeligt, at den Mand, der i sit Program hævder, at Tyskland alene skal give Brød til tyske Statsborgere, selv først fornylig har erhvervet sig denne Rettighed, idet han er født i Østrig. Begge hans Forældre stammer dog fra Bayern, hvorfra hans Fader som fattig Husmandssøn 13 Aar gammel drog til Wien for at søge Lykken. Med utrættelig Flid og tung Alvor kæmpede han sig frem gennem haard Modgang fra Haandværker til Embedsmand. 40 Aar gammel blev han ansat i det østrigske Toldvæsen og gjorde Tjeneste forskellige Steder i det store Rige. En stor Sorg for ham, der saaledes havde arbejdet sig op, var det, at hans Søn *Adolf* ikke agtede at fortsætte, hvor han slap.

Adolf Hitler, der er født den 20. April 1889, var en rask Dreng, der elskede Friluftsliv og ikke kunde tænke sig at sidde paa Kontor og kravle langsomt op ad Embedsstigen, men vilde være Kunstmaler. Stejle Naturer var baade Far og Søn. Hitler siger i sine Erindringer: „Far gik ikke bort fra sit „Aldrig“, og jeg forstærkede mit „Alligevel“.

Der var dog eet Fag i Skolen, der vakte hans Interesse. Det var Historie. Hans Historielærer forstod at knytte Nutiden til Fortiden, og han forstod at kalde paa Børnenes nationalistiske Instinkter, „appellere til vor nationale Æresfølelse“, som Hitler selv siger. Drengen lærte ogsaa at skelne mellem udvortes Patriotisme, det løse Baand, der holdt det store nationalt saa forskellige Kejserdømme sammen, og saa folkelig Nationalfølelse, der knyttede det tysktalende Østrig tæt sammen med det store Naborige.

Da han var 13 Aar, mistede han sin Fader. Moderen søgte endnu nogen Tid at holde Drengen i det af hans Fader anviste Spor. Men da *Adolf* efter en Lungebetændelse fik Lægen paa sin Side i Kampen mod Kontorvejen, gav hun efter og indvilligede i at lade ham uddanne sig til Kunstmaler. Det gik godt for ham med Tegning, men paa en Rejse til Wien blev han helt opslugt af Arkitekturen, der viste sig for ham i alle de prægtige Bygninger i Hovedstaden. Og da han senere hen vilde optages paa Akademiets Malerskole, henviste man ham til Arkitektskolen, hvor man mente, han vilde passe

bedre. For at komme ind der skulde man imidlertid have Eksamen, og det saa derfor sort ud for den unge Fyr, der snart blev klar over, at det netop var Arkitekt, han vilde være.

Da døde hans Mor, og nu stod den 15-aarige Dreng alene i Verden med kun ganske faa Penge, der snart var opbrugt, men med en Vilje til at naa frem mod de Maal, han satte sig.

Det blev nu ikke som Arkitekt, at Hitler fik Forbindelse med Byggefaget. Det blev som Haandlanger slet og ret. Og i de følgende Aar stiftede han Bekendtskab med hele Rækken af sociale Spørgsmaal, og det et Førstehaands Bekendtskab. Han prøvede at lide Nød, ja ofte at sulte. Han prøvede at være arbejdsløs og følte, hvordan usikre Arbejdsforhold kan ødelægge Mennesker. Han lærte Storbyens Bagside at kende, Boligforholdene, Usundhed og Umoral — det ene en Følge af det andet. Og han mødte Klassekampen! Der kom snart en Dag, hvor de andre Arbejdere krævede hans Optagelse i Fagforeningen, og under de haarde Diskussioner, der fulgte paa hans Vægning, forstod han Nødvendigheden af at skaffe sig Kundskaber om alt dette. — Fra den ene Byggeplads efter den anden truedes den unge ivrige Diskutator bort af Arbejdsfællerne.

I denne Tid formedes i deres Grundtræk de Tanker, Hitler nu samler sin Millionbevægelse om. Socialismen forekom ham berettiget, for saa vidt den tilstræbte at tilkæmpe Masserne bedre Kaar; men dens Internationalisme, dens Rakken ned paa nationale Kulturværdier, saaledes som dens Agitation ofte formede sig, kunde han ikke forsone sig med, men blev optændt af Harme over. Her ligger Spiren til den senere *Nationalsocialisme*. —

23 Aar gammel, i Aaret 1912, flytter Hitler til München. Og mens han opholder Livet ved at arbejde som Tømrer og Haandlanger, naar der er Arbejde at faa, og ved at tegne for Bladene, nyder han at leve i Byen med de skønne Bygninger og pragtfulde Malerisamlinger. — Diskussionerne fortsættes paa Ølstuerne.

1914 gaar denne Idyl i Stykker. Krigen kom og sugede alle Kræfter til sig. Hitler meldte sig som frivillig i den bayer-

ske Hær. Han siger selv om sine Bevæggrunde følgende stolte Ord:

„Jeg havde som Dreng og ungt Menneske ofte ønsket at vise, at min nationale Begejstring ikke var tom Snak. Det forekom mig næsten ofte at være en Forbrydelse at raabe Hurra, thi hvem havde Lov til at benytte dette Ord uden en Gang at have ladet det staa sin Prøve der, hvor alt Legeværk er forbi, og Skæbnegudindens ubønhørlige Haand begynder at veje Folkeslag og Mennesker efter deres Sindelags Sandhed og Fasthed.“

I den følgende Tid ledte Erfaringerne ham ad samme Spor som Millioner andre Soldater: fra Begejstringens Rus til den Resignation under Lidelserne, der kun bæres oppe af sejg Vilje og ubrydeligt Kammeratskab. To Gange blev han saaret, første Gang af en Granatsplint, anden Gang ved Gasforgiftning, der gav ham et langvarigt Lazaretophold, og under det brød Revolutionen løs over Tyskland.

Da han var blevet rask igen, vendte han tilbage til München, og her var han i 1919 med til at stifte et nyt Parti „Det tyske Arbejderparti“, der foreløbig talte det svimlende Antal af 7 Medlemmer.

Hitler fortæller selv om deres første store Møde: „Det mægtige Rum, thi mægtigt forekom det mig dengang, var fyldt med Mennesker. Hoved ved Hoved, en Mængde paa næsten 2000 Mennesker. Og fremfor alt — netop de var kommet, til hvem vi vilde henvende os. Langt over Halvdelen af Salen syntes besat med Kommuniste. Vor første store Forsamling havde man tiltænkt en brat Ende.

Men det gik anderledes. Efter at den første Taler havde sluttet, tog jeg Ordet. Faa Minutter efter haglede det med Tilraab, i Salen kom det til heftige Sammenstød, og en Haandfuld af mine mest trofaste Krigskammerater sloges med Uro-stifterne og kunde først efterhaanden genoprette Roen. Jeg kunde atter tale videre. Efter en halv Times Forløb begyndte Bifaldet langsomt at overdøve Skrigeriet og Brølene.

Og nu greb jeg Programmet. Da Salen efter 4 Timers Forløb begyndte at tømmes, vidste jeg, at en Bevægelses

Grundsætninger vandrede ud i det tyske Folk.“ — — Hitler var blevet Politiker.

At redegøre for det Program, Hitler blev Politiker paa, er ikke let, til Trods for at det er paa dette Program, han

Adolf Hitler.

har sat Partiets Stemmetal op fra 7 i 1919 til 13,733,000 i 1932. Sagen er, at en nøje Udførmning i Enkeltheder formodentlig vilde splitte dette vældige Parti op i hinanden bekæmpende Dele, og derfor har Hitler altid, naar han blev afæsket Forklaring paa pinlige Punkter i Programmet, kunnet fortolke det hen i taaget Ubestemmelighed eller dreje Brodden i en for Spørgeren uskadelig Retning.

Saaledes som Navnet paa Partiet kom til at lyde: Det nationalsocialistiske tyske Arbejderparti, ser man, at Programmet maa indeholde to Dele, en national og en socialistisk. Den nationale gaar ud paa at samle et Stortyskland, hvor alle af tysk Afstamning er samlet i eet Rige. Til Gengæld skal alle Ikke-Tyskere udelukkes fra Statsborgerskab. Praktisk giver dette sig Udslag i 1) Kamp mod Versaillestraktaten med alle dens for Tyskland ydmygende Bestemmelser, og 2) Antisemitisme, uforsonligt Had til og Bekæmpelse af Jøderne.

Med disse to Punkter slaar Hitler og hans Folk paa to Pæle, hvor de paa Forhaand kunde regne med Tilslutning i de videste Kredse. For det første Punkts Vedkommende er det forstaaeligt, og for det andets er det et beklageligt Faktum. Der er i Tyskland en Jordbund for Racehad og for Racestolt-hed, som vi Danske ikke kan fatte. Man griber sig til Hovedet, naar man læser Nationalsocialisternes pseudovidenskabelige Ord om Race og Racehygiejne. Men man faar efterhaanden det Indtryk, at det kun drejer sig om at faa en Syndebuk, og en saadan har man lettest kunnet faa ved at vælge Jødefolket, Menneskehedens urgamle Forfølgelsesobjekt. — 14 Millioner Mennesker har givet deres Stemme til en Mand og et Parti, som blandt sine Lovforslag har dette: „Enhver, der gifter sig med en Person af jødisk Race, straffes med Fængsel!“

At det er praktisk at have en saadan Syndebuk viste sig, da Hitler engang blev gaaet paa Klingen angaaende et af Lovforslagene, der hører til den socialistiske Side af Programmet.

Det drejede sig om Ekspropriation af Jord uden Erstatning. — Men de fortørnede Ejendomsbesiddere og Bidragydere blandt Hitlers Tilhængere beroligedes ved en Erklæring fra Hitler om, at Lovforslaget i første Linie var rettet mod de *jødiske* Grundspekulationsselskaber. — Saa var *den* klaret!

Naar slige Fortolkninger føjes til, forstaar man bedre, hvorledes Højremænd i stort Tal har kunnet slutte sig til Hitler og støtte ham, skønt hans Program foruden den nationale Del ogsaa indeholder en vidtgaende socialistisk Del, der ikke viger tilbage for at kræve Nationalisering af selveste

Bank- og Pengevæsenet, altsaa fuldt Herredømme over Kreditvæsenet. I Sammenhæng hermed kræves Afskaffelse af enhver Form for Rente (dog forbeholder Partiet sig den nærmere Udformning og Afgrænsning(!) af dette Punkt!) Naar dertil kommer Nationalisering af Truster og Andel for Staten i Storbedrífers Udbytte — ja, saa har vi de Hovedpunkter paa Programmet, der faar Arbejderungdom til at flokkes under Hagekorsbanneret. —

Disse to Fløje af Programmet samles i Kravet om en stærk Centralregering, der i sine Former minder meget om Mussolinis Fascisme. Her er det tredie praktiske Udslag, Programmet giver foruden Kamp mod Versaillestraktat og mod Jøder: Kampen mod Kommunismen!

Hitler havde mødt Kommunismen, da Kurt Eisner i Foraaet 1919 udraabte Bayern som Sovjetrepublik. Med Revolver i Haand havde han en tidlig Morgen maattet forsvare sig mod de røde Soldater, der kom for at arrestere ham. Som for Mussolini saaledes for Hitler blev Kommunismen den store Fjende, det gjaldt om at bekæmpe med alle lovlige og ulovlige Midler. — At Kommunismens Program og hele Lære er udformet af en Jøde, Karl Marx, gjorde Kampen bitrere og — Agitationen lettere.

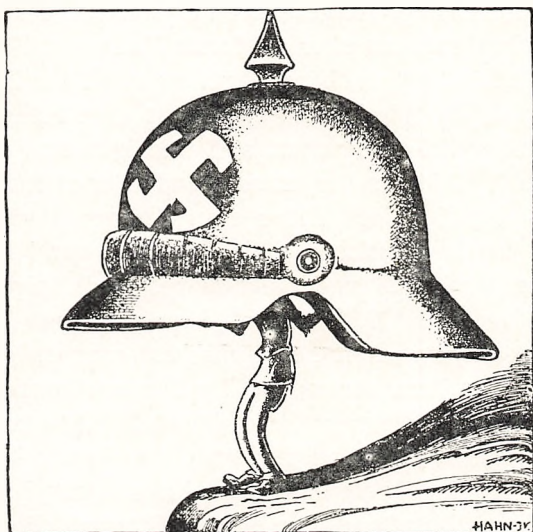
Under Raabet: „*Tyskland, vaagn op!*“ flokkedes Skarerne om Hitlers Talerstol. Flere og flere forstod han at indpode Drømmen om „Det tredie Rige“, den menige Nazihærs forjættede Land, Riget, der skulde komme efter det tysk-romerske Rige og det Kejserrige, der stod frem efter 1870 og gik til Grunde i 1918. Alle nationalistiske Drømme løber her sammen i en brusende Strøm af forvirrede og uklare Tanker. I Hovedsagen gaar det dog ud paa Tysklands Genopstaaen som Stormagt, økonomisk, politisk og militært. Og saa Udvidelse ved Erobring og Kolonisation — ikke oversøisk, thi der vil man støde sammen med engelske Interesser, men mod Øst! —

For at vække det tyske Folks slumrende Aand pisker Hitler og hans Agitatorer den mest utilslørede Militarisme, der i Mands Minde er set, frem i Skarerne. Der gøres intet Forsøg paa at besmykke den med Fredspalmer, som det dog

var Skik og Brug før Verdenskrigen, selv i Kejser Wilhelms Sprog. Det er simpelthen Kampen for Kampens egen Skyld. Chauvinisme er et Tegn paa Sundhed! Eller hvad mener man om følgende Udtalelse i Hitlers Erindringer, der nok saa meget er en Samling Prædikener over hitlerske Idéer:

„Wir wollen wieder Waffen! (Vi vil igen have Vaaben!)“

Og han fortsætter: „Javel, dertil kan en saadan Fredstraktat tjene. I dens uhørte Undertrykkelse, i dens skamløse For-

Vil Tyskland vende tilbage til Militærvælde? (Hollandsk Tegning.)

dringer ligger de største Propagandavaaben til Genopvækelse af en Nations indslumrede Livsaander. Men da maa rigtignok alt, fra Barnets ABC til den sidste Avis, ethvert Teater, hver Biograf, hver Plakatsøjle og hvert ledigt Plankeværk indstilles i denne store Missions Tjeneste, indtil Forningspatrioternes Angstbøn: „Herre, gør os fri!“ selv hos de yngste forvandles til en glødende Bøn: „Almægtige Gud, velsign vore Vaaben; vær retfærdig, som du altid var; døm saa, om vi nu fortjener Friheden; Herre, velsign vor Kamp!“

Ved sine enestaaende Evner som Agitator, hamrende Sætning paa Sætning ind i de fuldstændig hypnotiserede Til-

hørerskarer, lykkedes det Hitler i Løbet af faa Aar at drive Partiets Medlemstal op med Tusinder efter Tusinder.

1923 sammensluttedes det med General Ludendorffs „Folkelige Parti“, og samme Aar ansaa Hitler Tiden for moden til at iværksætte den nazistiske Revolution, der skulde svare til den fascistiske i Italien Aaret i Forvejen. En March mod Berlin skulde følge efter Mussolinis March mod Rom. Tiden var gunstigt valgt. Franskmandene havde besat Ruhr-distriktet. Marken var faldet til Nulværdi. Almindelig Raadløshed og Forvirring. Alligevel brød Opstanden, der iværksattes i München, sammen efter det første Møde med Rigsværnstropper. Hitler flygtede, blev fanget og stillet for Retten anklaget for Højforræderi. Han blev dømt, men Fængselstiden afkortedes betydeligt, og snart stod han igen som fri Mand.

Normalt vilde man tro, at en Mand efter et saadant Nederlag var færdig. Men Hitler gav ikke op. Partiet, der i Maj 1924 havde mønstret 2 Mill. Stemmer, var i December samme Aar sunket til under det halve. Ved Valget i 1928 samledes kun 800,000 Stemmer. Men saa kom Omslaget. Paany trak Skyerne mørkere og mørkere sammen om Tyskland. Flere og flere var modne for Desperationspolitik, for „det kunde ikke blive værre, end det var.“ Og saa hamrede Hitler og hans Agitatorer løs. Partiet var blevet fastere organiseret med Hovedkvarter i „Det brune Hus“ i München, med Elitekorps blandt de unge og med Stormafdelingsorganisationer som Kampmiddel mod Kommuniste og som Ordenshaandhævere ved Møder. Det gjaldt om at „erobre Gaden“ fra Kommunisterne. Det skete ved Gadekampe og ved Mishandlinger, hvorved man søgte at skræmme Modstanderne. Rundt omkring i Storbyerne indrettedes, som omtalt, ligefrem Kaserne for S.-A. Tropper, klar til hurtig Udrykning.

Resultaterne udeblev ikke. De økonomiske, inden- og udenrigspolitiske Begivenheder i de sidste Aar fremskyndede Udviklingen, der talmæssigt anskueliggøres ved Antallet af nazistiske Rigsdagsmænd: 1928 12, 1930 107, 1932 230. — Højdepunktet naaedes den Dag, den 13. August, da Hitler indfandt sig hos den gamle Præsident og krævede en Stilling „som Mussolinis“. Men netop i dette Udtryk synes forøvrigt

at ligge en Svaghed, der maaske er skæbnesvanger for ham. Nok er det, han fik ikke denne Stilling, og trods Stemmetallet forværredes Situationen. Efter Brünings Fald blev et nyt Led, Regeringen v. Papen—Schleicher skudt ind imellem Hitler og Herskermagten, og Hitler og hans brune Hær har paany maattet forandre Taktik, et Omsving, der er foretaget med en Appel og en Disciplin i Rækkerne, der aftvinger den største Respekt. —

Med den store, brogede Vælgerhær er Hitler nu meget vanskeligt stillet. Den nationale Del af hans Program synes overtaget af v. Papen med den gamle Præsident i Ryggen, og derfor vil rimeligvis højre Fløj af Hitlers Vælgerhær falde fra. Tilbage har han saa den mere socialistisk farvede Del, især de unge, som vil presse paa og kræve Handling. — Det er farligt at rejse en Bevægelse og saa ikke lade den faa Udløsning! — —

Det er vanskeligt at sige noget om Fremtiden, og Nutiden er det heller ikke let at danne sig et rigtigt Begreb om. Men har man fulgt lidt med i tysk Politik i det sidste Tiaar, kan man ikke frigøre sig for Billedet af den tyske Storindustri og Kapitals Mænd siddende bag Begivenhederne som i en Vogn og brugende de Heste, der i Øjeblikket synes dem at trække i den gunstigste Retning. Lige efter Revolutionen, da Bolchevismen truede, var det Socialdemokratiet med Ebert i Spidsen. Saa fulgte Forsoningspolitikken med Frankrig under Stresemanns Førerskab. Endelig var Tiden moden for Hitler og hans nationalistiske Rejsning. Og den socialistiske Del af hans Bevægelse skal nu holdes nede af en ren national Regering af det gamle Tysklands Mænd. Løbet er til Ende. Vognen er igen inde i det gamle Spor!

— Mens disse Linier skrives, kaldes der paany til Valg i Tyskland. Paany hidses Valghærene op og trommes sammen om Valgurnen, skønt de véd, at der bag Regeringen er stærke Kræfter, der er tilbøjelige til at lade haant om Stemmetal og Forfatningsrettigheder. —

Udsigterne er mørke. Det kan for Tiden se ud, som de demokratiske, freds- og forstaaelsesvenlige Kræfter i det

tyske Folk er bukket under for det gamle Regimentes frem-
skridtsfjendtlige, maalbevidste Arbejde.

Men de, der kender det tyske Folk og har set, hvordan
det trods Nød og Fattigdom, saa snart Lejlighed bød sig, tog
fat paa Opbygningsarbejde med ufortrøden Flid og ene-
staaende Dygtighed, til Gavn ikke blot for sig selv, men for
Menneskeheden, de véd, at der i dette Folk er saa stærke og
sunde Kræfter, at blot Verdenskrisens forfærdelige Byrder
lettes lidt, saa vil de igen vinde Styrke til Kampen mod Ha-
dets og Fortvivlelsepoltikkens onde Magter.

2. November 1932.

ERIK B. NISSEN.

AARET, DER SVANDT

(BREV TIL GAMLE ANTVORSKOV-ELEVER).

ATTER er et Aar gaaet, og jeg maa have skrevet mit sædvanlige Brev til gamle Elever. Det er nu tolvte Gang, jeg skal fortælle om det svundne Aars Tildragelser paa Antvorskov Højskole, og da et og andet paa en Skole maa være Gentagelser fra Aar til Aar, kan det virkelig ikke undgaas, at jeg i mit Brev kommer til at nævne Ting, som jeg i tidligere Aarsskrifter ogsaa har omtalt. Og fortæller jeg da om smaat og stort, som har tildraget sig her paa Skolen i det svundne Aar. Om ydre Ting bliver det især. Jeg tror, at vore Elever har andre og mere dyrebare Minder end dem, jeg kan gøre til Genstand for Omtale.

VINTERSKOLEN begyndte med godt hundrede Elever, et smukt Tal, syntes vi, naar vi tog i Betragtning, at Krisen den Gang allerede var bitter Alvor. Smukt Vejr var det den Dag, Eleverne kom, og det gør altid Begyndelsen lettere.

En ny Lærer holdt samtidig med Eleverne sit Indtog paa Skolen, Seminarist Oskar Hansen fra Brønderslev. Han havde i Sommeren 1931 taget Eksamen fra Silkeborg Seminarium. Han faldt godt ind i vore Forhold. Musikalsk som han er, fik han dannet et Elevorkester og ledede ogsaa den flerstemmige Sang. Og desuden var han jo Lærer i Dansk og Regning. Vor tidligere Gymnastiklærer Johannes Kristensen var — efter et Par Aars Fravær — igen Leder i Gymnastiksalen. Og lad mig sige med det samme: han forlod os ved Vinterskolens Slutning, holdt Bryllup i Maj og overtog sin Fædrenegaard, Bjergbygaard i Slotsbjergby. Vi er ham Tak skyldig for god Medhjælp.

DA vi var kommen godt i Gang med Skolen, saa vi kendte Eleverne og de os, foretog vi en Ændring i Skoleplanen. Eleverne blev — efter eget Valg — delt i seks Hold. Hansen, Karstensen, Laursen og Nissen tog hver sit Hold til et Par ugentlige Timer. Hansen havde Engelsk med sit Hold, Kar-

Hansens Danskhold Vinteren 1931—32.

stensen ledede en Studiekreds i Andelsbevægelsen, Nissen en lignende med Folkeforbundet som Emne, og Laursen gav sit Hold Vejledning og praktiske Øvelser i Ledelse af Ungdomsarbejde. De to andre Hold havde samtidig Husflid med min Kone og Frk. Vandall som Lærerinder. Smukke Ting i Læderarbejde og Kurvefletning blev udført. Udstillingen ved Skolens Slutning viste, at der var arbejdet godt og med Lyst. Disse Hold-Timer, der delvis traadte i Stedet for Selvarbejdstimerne, var, tror jeg, til stor Nytte og til gensidig Glæde for begge Parter.

OGSAA i den forløbne Vinter havde vi den Ordning, at vi havde et ugentligt Foredrag om Landbrugsspørgsmaal. Landbrugsskoleforstander Nielsen, Høng, og Elevforeningens Formand, Landbrugskandidat Carl Christensen, skiftedes til at tage disse Timer. Desværre er Carl Christensen

nu bosiddende saa langt herfra, at vi ikke kan vente hans Bistand i den kommende Vinter. Han er nu Inspektør paa Gammelegaard ved Glostrup.

Nævnes maa det ogsaa, at Kredslæge Fog i Slagelse holdt nogle Foredrag for Eleverne om Spørgsmaal, som Læ-

Karstensens Danskhold Vinteren 1931—32.

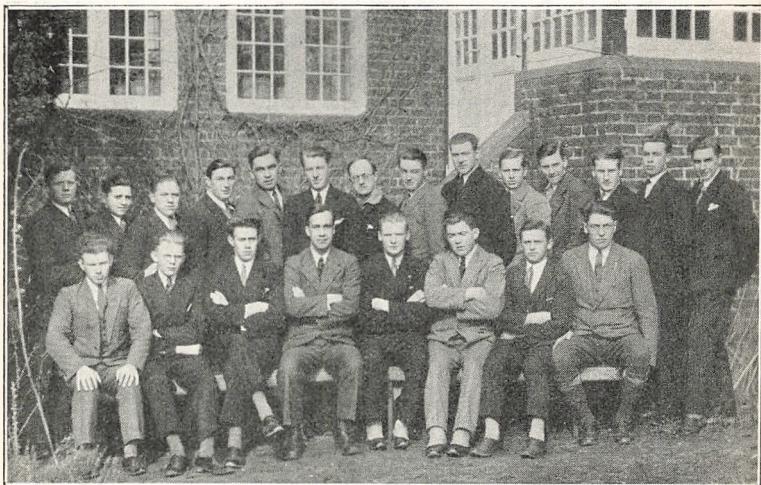
ger især er kyndige i, bl. a. om smitsomme Sygdomme, om Alkoholens skadelige Indflydelse m. m.

SEIVFØLGELIG fejrede vi ogsaa i Aar Skolens Fødselsdag — den 23-aarige. Vi samledes med Eleverne og en Del fremmede til et lille Festmaaltid i Gymnastiksalen. Her talte Bygmester Olsen, Gaardejer P. Jørgensen, Folketingsmand Arnth Jensen o. fl. Senere var der Musikunderholdning i Foredragssalen. Af andre Festligheder i Vinterens Løb skal jeg kun nævne Afstemningsdagen, som vi alle fejrede sammen med vore sønderjydske Elever.

SOM sædvanlig havde vi til Krydring af det daglige Skoleliv nu og da Besøg af fremmede Talere. I November talte Pastor Petersen, Flensborg, om Oplevelser i Mellemlesvig i seks Aar. Folketingsmand Vanggaard holdt i Februar

Foredrag om Grønland, og Forfatteren Olaf Andersen besøgte os ligeledes i Februar.

DEN 6. December aabnede vi vort Hus for ikke mindre end ca. 190 kvindelige og mandlige Gymnaster fra Sorø Amt; de kom i Storm og Regn under Redaktionssekretær

Nissens Danskhold Vinteren 1931—32.

Elnegaards Ledelse og med Rs. Hansen, Ryslinge, og Frk. Skov, Silkeborg, som Undergeneraler. Ved Aftensbordet vekslede vi Taler og havde det muntert, Elnegaard er jo ikke kedelig.

Og mens jeg er ved Gymnastikken, maa jeg hellere med det samme antegne, at vi den 14. December havde Besøg af Niels Bukh og hans 25 Jordomrejsere. Da jeg i Bladene saa, at Bukh skulde give en Opvisning i Slagelse efter Hjemkomsten fra Japan og de andre Lande, indbød min Kone og jeg ham og hans 25 kvindelige og mandlige Gymnaster til at spise til Middag hos os, at lidt af Verdensryet kunde komme inden for vore Vægge. Ved Bordet talte Niels Bukh og jeg. Men hvor var de trætte af de mange Oplevelser og lange Rejser! Dog, Trætheden syntes bortblæst, da de om Aftenen gav Opvisning i Slagelse under Bukhs Kommando.

Og jeg nævner andre Besøg. Den 12. Januar holdt De vestsjællandske Ungdomsforeninger et Møde her, ved hvilket Adjunkt Langballe talte om Den gamle By og fremviste smukke Lysbilleder. Bagefter havde vi fælles Kaffebord. Otte Dage efter havde vi indbudt vort Sogns Ungdomsforening (som Th. Laursen leder) til at besøge os. Jeg talte om J. C.

Laursens Danskhold Vinteren 1931—32.

Christensens Barndom og Ungdom, og inden vi samledes om Kaffebordene, legede de unge i Gymnastiksalen under vore Læreres og Lærerinders Ledelse.

I VINTERENS LØB havde vi ogsaa Møder, hvortil vi selv indbød. Først vort Julemøde d. 15. December med mange Deltagere. Ved Mødet talte Biskop Rud og Stiftsprovst Johs. Fog-Petersen, den sidste, min Ven fra de unge Dage, nys udnævnt til sin nye Stilling. Fyns Stifts øverste kirkelige Myndigheder var altsaa for en Dag flyttet til Antvorskov, hvilket kunde synes farligt for Stiftet, men til Beroligelse maa det straks siges, at intet Kætteri den Dag fremstak sit Hoved fra nogen Præstegaard paa den skønne Ø. Og vi var glade for at have dem begge. Fog-Petersen talte om Julesangen som Forberedelse til Julen og Rud om at se Guds Ansigt.

Mange af vore gamle Elever kommer til Julemødet og andre Møder her. Og de Dage er vi saa optaget, at vi ikke altid faar hilst paa dem. Det er rart engang imellem at samles med dem alene. Derfor holdt vi sidste Vinter to Elevmøder, nærmest beregnet for Elever, der bor ikke alt for langt fra os. Det første holdtes den 17. November. Jeg havde bedt For-

Frk. Vandalls Danskhold Vinteren 1931—32.

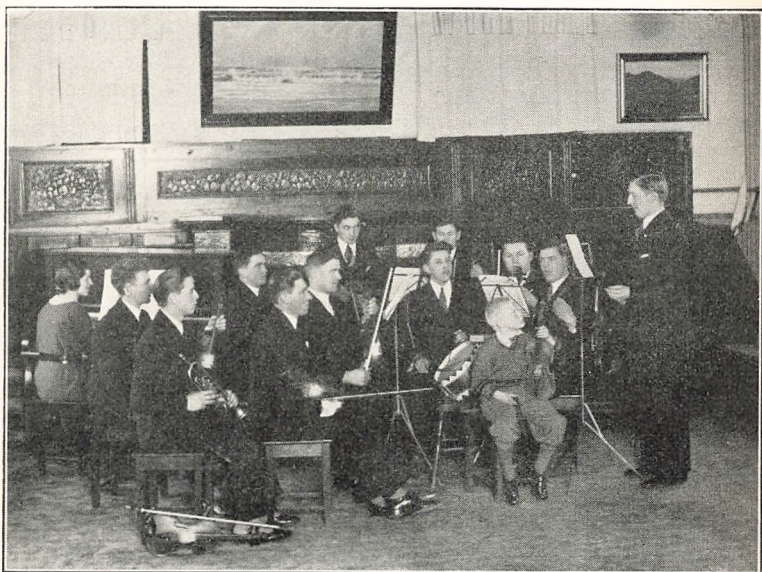
stander E. Borup, Grundtvigs Højskole, om at komme og tale ved den Lejlighed. Han holdt et smukt Foredrag om historisk Sans, senere spiste vi til Aften i Gymnastiksalen, og efter at Oskar Hansen havde glædet os med Musik, blev der lidt Tid til munter Leg, inden vi samledes og sluttede af ved Kaffe-bordene. Ca. 90 gamle Elever gæstede os, og vi havde en god Dag. Det næste Vinterelevmøde holdtes den 17. Februar. Vejret var den Dag overordentlig smukt, og ca. 100 gamle Elever var komne, nogle ret langvejs fra. Først spillede Elev-orkestret under Oskar Hansens Ledelse og under fortjent Bi-fald nogle Musiknumre. Derefter talte jeg om H. P. Hanssen i Anledning af hans 70 Aarsdag den 21. Februar. Og om Aftenen fælleslæste (hvis jeg maa danne dette nye Ord) Lærere og Lærerinder, klædte i rette Dragter, „Søstrene paa Kinnekullen“. Ved Kaffebordet holdt Carl Christensen, Laur-

sen, Nissen og jeg Smaataler. Ogsaa den Dag var vi glade for.

DET kan vel nok siges, uden at Sandhedens Gudinde krænk-kes, at det, der huskes længst fra et Skoleophold, fore-gaar paa selve Skolen. Men engang imellem kan det være forfriskende at stikke Næsen uden for Døren og høre, hvad andre har at sige. Slagelse og Omegns Landboforening viste os den Venlighed at indbyde os til et Par Møder i Slagelse. Ved det ene talte fhv. Forstander Hansen, Lyngby, om Em-net: „Hvorledes kan der blive Landbrugskrise i Danmark?“, ved det andet Redaktør Blædel om et verdenspolitisk Emne. Endelig deltog vi ogsaa i et Møde foranstaltet af Landbruger-nes Sammenslutning. Her talte Gaardejer Knud Bach og Statshusmand Siegfredsen. En Del af vore Elever var ogsaa Tilhørere ved det offentlige Liselundmøde i Januar, ved hvil-ket Ordførerne var Højskoleforstander Fr. Begtrup og Fri-menighedspræst Morten Larsen, og ved Rønnes Fastelavnsmøde, hvor Valgmenighedspræst Edv. Petersen og Forstander Rs. Nielsen førte Ordet. Og endelig deltog vi i Husmands-mødet den 5. Marts. Her gav Højskoleforstander Tormod Jørgensen en overordentlig smuk Skildring af sin Moder, og Lærer Rosendal fremviste Billeder fra Japanfærden.

HELLER ikke vore Ture maa jeg glemme at nævne. Den 26. Januar havde vi i straalende Solskin en Tur til Sorø. 25 af de mest benrappe gik hjem — 17 km —, to gjorde det paa 2¼ Time. Den 20. Februar var 47 af Flokken paa Udflugt til København under Karstensens og Nissens kyndige Ledelse, men om Smitten til en lettere Influenzaepidemi, vi sloges med de følgende Dage, blev hentet i København, skal jeg lade henstaa som et af de Spørgsmaal, der aldrig løses. Den 12. Marts var Konsulent Olsen en god (og sammen med Fru Olsen) en gæstfri Leder af en Udflugt til Tjustrup, hvor de fortrinlige Kvægbesætninger blev beundrede. I Konsulent Olsens Hjem blev der budt Kaffe, hvilket bekom alle særdeles vel, ogsaa i Betragtning af, at Vejret den Dag var bidende koldt, ja, inden de sidste kom hjem, havde en veritabel Sne-storm rejst sig.

|| VINTERENS LØB havde vi megen Nytte af Centralbiblioteket i Slagelse og dets tjenstvillige Bibliotekar, Faurholt, der foreviste Biblioteket for de forskellige Danskhold og gav nyttige Oplysninger. Nu i Efteraaret tilbød Bibliotekar Faurholt yderligere, at han vilde bringe vor ikke helt ringe Haand- og Udlaansbogsamling ind under moderne Røgt. Bøgerne er paastemplede Nummer osv., og Emnekort gør det let hurtigt at finde, hvad man ønsker. Vi er Bibliotekar Faurholt taknemmelige for den Hjælp, han der ydede Skolen.

Orkestret og dets Dirigent.

|| JEG har før nævnt, at Oskar Hansen fik dannet et Orkester, ialt 10 — deriblandt Adda Aastrup ved Klaveret — øvede sig i deres Fritid, og mangen en Aften havde vi Glæde af deres Musik, bl. a. ved vort Fastelavns-gilde den 6. Februar, ved hvilket Orkestret under meget Bifald gav nogle Musiknumre, inden Dansen begyndte.

|| FEBRUAR havde vi et kærkomment Besøg af den tilsynsførende ved Højskoler og Landbrugsskoler, Dr. L. Molte-

sen, der overværede en Del af Undervisningen. I denne Sammenhæng kan jeg meddele, hvad vel alle véd, at en Højskole ogsaa skal have en lokal Tilsynsmand. Da vi kom her 1920, bad vi Provst Møller i Slagelse om at fortsætte som Tilsynsmand, men i Efteraaret 1931 tog han sin Afsked og flyttede til Lendemark ved Stege, og selv om det vel nok tør siges, at det ikke kræves af en Tilsynsmand, at han dagligt skal føre Tilsyn, saa ligger dog Møen lidt for langt borte. Og vi maatte tage Afsked med Provst Møller og hans Hustru*) (hun kan ikke lide Ordet Provstinde, hvorfor dette ikke anvendes her, idet hun maaske kender den dejlige Historie om Biskop Olesen i Ribe, der i Telefon blev spurgt, om Bispinden var hjemme, hvorpaa han svarede, at Bispinden i Øjeblikket var paa Besøg hos Smedinden). Naa, det var altsaa en lidt lang Parenthes, men vi indbød Provst Møller og hans Hustru til en Sammenkomst sammen med vore Lærere og kunde sige ham Tak ikke alene som Tilsynsmand, men ogsaa for godt Venskab, ja, kunde endog sige ham Tak for, at han trods sine mange Aar var ung nok til at lege Sanglege med de unge ved festlige Lejligheder.

Det er saa hensynsfuldt indrettet, at Højskolerne selv kan indstille til Ministeriet, hvem man ønsker til lokal Tilsynsmand. Jeg anmodede da Undervisningsministeriet om, at Førstelærer, Folketingsm. Arnth Jensen, Gerlev, maatte blive beskikket til den Post, hvilket skete. Jeg haaber, at hans Gerning i Lovgivernes Raad paa Christiansborg ikke maa hindre ham i engang imellem at se os lidt efter i Sømmene.

PAASKEN kom tidligt i Aar; derfor maatte vi slutte nogle Dage inden April. Palmesøndag d. 20. Marts havde vi indbudt Elevernes Forældre til at være vore Gæster, og vi havde den Glæde, at ca. 100, ogsaa nogle langvejs fra, den Dag besøgte os. Efter at Udstillingen af Husflidsarbejder var beset og vel ogsaa beundret, og to Hold Gymnaster under Johannes Kristensens Ledelse havde faaet Varme til Overmaal, samledes vi alle til Middag i Gymnastiksalen. Her

*) Siden dette er skrevet, er Fru Møller afgaaet ved Døden. Hun døde, 74 Aar gl., paa sin Mands 75aarige Fødselsdag d. 30. Oktbr.

vekslede Tale og Sang. Jeg indledede, og der blev desuden talt af Gdr. Rs. Rasmussen, Krøjerup, Fru Olsen, Viksø, Handelsmand Chr. Hansen, Vemmelev, Gdr. P. Jørgensen, Hyljerup, Th. Laursen, Sognefoged Olsen, Viksø, Bygmester Olsen, Gdr. Harald Larsen, Ørslev, og vistnok flere. Senere glædede Orkestret os med Musik, og Sangkoret sang udmærket flerstemmige Sange.

Et Par Aftener senere havde vi en god og smuk Afslutning med Eleverne alene. Det blev vist optalt, at der holdtes 22 Taler.

APRIL MAANED er som Regel en stille Maaned paa en Højskole, saaledes ogsaa her. Maaske kan jeg nævne, skønt det jo i og for sig intet har med Skolen at gøre, at jeg i Anledning af Helges Konfirmation gav ham en Tur til Als, Sundeved og Flensborg, og at vi netop var i Flensborg den Aprildag, da Adolf Hitler talte dér, og en højtæret Kollega af mig skal nok have højlig forundret sig over, at jeg netop vilde være i Grænsebyen den Dag. Nu fik jeg desværre ikke Hitler at høre, vi maatte rejse, inden han talte, vi saa kun den vældige Opmarch til Mødet. Men jeg indrømmer, at jeg gerne vilde have set og hørt ham, han er dog en Mand, der i Tyskland har betydet mere end det er forundt de fleste Højskoleforstandere at betyde i Danmark. Og dog maa jeg tilføje, at vort Elevmærke, en aaben Bog med Bogstaverne *AH*, ikke betyder Adolf Hitler, som nogle vittige Hoveder har tydet det, men Antvorskov Højskole.

SNART kom den skønne Sommertid, aldrig mindes jeg en Sommer rigere paa Solskin end den, der nu er afløst af Efteraar med Storm og Regn og Bladfald. Og det satte sit Præg paa Sommeren.

Det var at vente, at vi hvad Tilslutning angaar maatte komme til at mærke Krisen, der er bitter Alvor mange Steder. Men vi fik en god Sommer, som vi tænker tilbage paa med Glæde.

ALLEREDE Kristi Himmelfartsdag, d. 5. Maj, kunde vi i det herligste Sommervejr tage vor første Skovtur med

Sommerskolens Elever og lege i det grønne. Den følgende Søndag holdt vi Aabningsmøde. Regnvejr var det, men der kom alligevel en god Tilhørerskare, og nyudsprungne Bøgegrene prydede Salen. Th. Laursen talte om Hjemstavnsfølelse, jeg om Læremestre i Frimodighed.

TIDLIGT kom jo Pinsen. En Del af Eleverne rejste hjem eller til Venner. De hjemmeværende foretog Pinsedags Eftermiddag en Udflugt til Bjernede, Fjenneslev og Ringsted Kirker. Om Aftenen legede vi gammeldags Ordspogsleg til stor Fornøjelse for de skiftende agerende og Tilskuere. Den følgende Dag havde vi i smukt Vejr Strandtur og drak Kaffe ved Strandhuset. Iøvrigt var der mange, der i Sommerens Løb foretog Ture til Stranden i deres Fritid. Vejret indbød jo i høj Grad dertil. — Grundlovsdagen blev tilbragt i Skoven, hvor Lærerne holdt Taler i Tilknytning til Dagen.

Ungdom i Ruinerne.

Den 7. Juni havde vi vor Tur til Sorø. Først samledes vi i Kirken, hvor Graver Larsen med sædvanlig Kyndighed talte om Kirkens Historie. Senere var vi Gæster hos Frk. Vestergaard paa Husholdningsskolen til Kaffe, vandrede saa gennem Akademihaven og sejlede over Søen. Og igen samledes vi paa Husholdningsskolen til fælles Aftensbord, fik senere en smuk Musikunderholdning, og Frk Vestergaard sang meget fornøjeligt Erik Bøghske Viser, og inden vi satte Kursen hjem,

blev der endda budt paa Forfriskning. At Turen blev saa vellykket, skyldtes ikke mindst Frk. Vestergaard og hendes flinke Elever. Og saa tør jeg næsten ikke fortsætte med at fortælle, at Skolen igen Valdemarsdagen, den 15. Juni, havde Udflugt til Flakkebjerg Institut. Dog, vore Elever véd, at vi først og fremmest holder Skole, og skulde en eller anden uindviet læse denne Beretning, maa man tro mig paa mit Ord, naar jeg siger, at jeg er ganske enig med Eleverne. Men altsaa Udflugten gik til Flakkebjerg. Det er en Tur, der altid interesserer Eleverne, og de har Indtryk af, at de i høj Grad er velkomne. Her kan jeg vist indføje, at min Kone og jeg ikke var med paa denne Eftermiddagsudflugt. Og sige Grunden dertil. Min Mødreneslægt stammer fra Nørholm mellem Aalborg og Nibe. Og min Morbroder, fhv. Højskoleforstander i Støvring, Søren Frederiksen, der er den sidstlevende af mange Søsken, havde samlet Familiens Slægtstavle og indbudt Slægten til et Møde. Dette fandt Sted den 15. Juni dels i Nørholm og dels paa Støvring Højskole. Omtrent 130 af Slægten var samlet og havde en god Dag.

Og jeg fortsætter med at omtale vore Fællesture, der ogsaa har den Betydning, at de ryster den store Flok sammen. I Juli Maaned havde en Del af Eleverne Udflugt til København. Ved Hjælp af Rutebiler blev Turen meget billig. Og vellykket var den ogsaa. Højdepunktet var vel nok Friluftsforestillingen i Dyrehaven. Vor Stortur gik til Møen, der ved Afstemningen fik et stort Flertal for sig. Ogsaa her anvendte vi Rutebiler. Til den Tur kræves der især godt Vejr. Hvilket vi ikke fik. Det pøregnede i Kallehave, og da vi kom til Store Klint, svømmede alt. Men da vi i et nogenlunde vandtæt Telt havde spist vor medbragte Middagsmad, blev det dog et Par Timers Opholdsvejr, saa alle fik et Indtryk af Klintens Skønhed. Paa Hjemvejen besøgte vi Udby. Vi samledes i Kirken og sang nogle af Grundtvigs Salmer. Og vi besøgte Grundtvig-Musæet. Og endelig gjorde vi paa Hjemturen Holdt hos en af vore Elevers Forældre, Gaardejer Hans Knudsen og Hustru i Hastrup. Her blev vi overordentlig gæstfrit modtaget. Ved Kaffe bordet blev der talt og sunget.

VORT SOMMERMØDE holdtes som sædvanlig den 3. Søndag i Juni, i Aar den 19. Der var mødt en stor Forsamling; fhv. Seminarieforsender Bredstrup talte om Blicher som Vemodets Digter, Pastor Gunner Engberg om,

Sommermødet set fra Læsestuen.

at Guds Godhed mod os opfordrer os til at tage et Arbejde op for andre.

Vort store Elevmøde er Aarets bedste Festdag. Det var i Aar Søndag d. 3. Juli og var begunstiget af straalende Sommervejr.

Jeg gengiver her „Sorø Amtstidende“s Referat af Mødet:

Allerede Lørdag Aften kom mange Elever, navnlig fra Fyn og Jylland. Elevorkestret gav under Højskolelærer Hansens Ledelse om Aftenen en Række Musiknumre.

Om Søndagen var samlet mellem 6 og 700 tidligere Elever fra alle Egne af Landet. Mellem Middag og Kaffetid var der god Lejlighed til at opfriske gamle Minder, og ved Kaffebordet i det store Telt, som var rejst paa Skolepladsen, holdt Elevforeningen Generalforsam-

Fra Elevmødet, Teltet til højre.

ling. Efter at *Arne Hansen*, Rislev var valgt til Ordstyrer, aflagde Formanden, Landbrugskandidat *Carl Christensen*, Beretning. Han oplyste, at Foreningen nu har 1910 Medlemmer, og at Tallet stadigt har været stigende. Kassereren, *N. Karstensen*, oplæste Regnskabet, der udviste et Medlemsbidrag paa 3820 Kr. og sluttede med en Kassebeholdning paa ca. 3400 Kr. I Aarets Løb var der til Støtte for Elever paa Antvorskov Højskole anvendt 1885 Kr. (1300 Kr. til Vinterskolens Elever og 585 til Sommerskolens) af Foreningens Midler. Trykning af Aarsskriftet havde kostet 1326, Forsendelse til Medlemmerne 465 Kr. Der fremkom Forslag om at nedsætte Medlemsbidraget til 1,50 Kr., men det blev med alle Stemmer mod én vedtaget at bibeholde det nuværende, 2 Kr.

Forstander *Nørgaard* bragte paa Skolens og Elevernes Vegne en Tak for den betydelige Støtte, Elevforeningen havde kunnet yde.

Til Bestyrelsen nyvalgte Uddelerske, Frk. *Erna Lauritzen*, Hemmeshøj, *Arne Hansen*, Rislev, og Fru *Ellen Christensen*, Bjergbygaard. Revisorerne genvalgte.

Efter Kaffebordet samledes alle til Møde i Haven. Her talte Højskolelærer *E. B. Nissen* om den nye Tids Stilpræg i Hjemmenes Indretning, Højskolelærer *Th. Laursen* holdt en Tale ud fra Bjørnsons

Fortælling „Ørnereden“, og Forstander *Nørgaard* om, hvorledes Ungdommen kan være med til at bane Vej for bedre og rigere Tider, økonomisk og aandeligt. Derefter sang Højskolens Elever en Række flerstemmige Sange under Højskolelærer *Oskar Hansens* Ledelse.

Ved Aftensbordet var der samlet ca. 700 i det store Telt. Her talte Forstander *Nørgaard*, der gjorde opmærksom paa, at Skolen i 1933 kunde fejre sit 25 Aars Jubilæum, og oplæste mange Hilsener,

En Scene af Folkevisen.

Telegrammer og Breve fra Elever, der ikke kunde være til Stede. Desuden blev der talt af Elevforeningens Formand, *Carl Christensen*, og *Arne Hansen*, *Rislev*.

Efter Aftensmaden samledes man atter i Haven, hvor Lærerinder, Lærere og Elever fremførte Folkevisen: „Og det var om en Løverdag“, alt meget nydeligt med Haven som en smuk Ramme.

Ved Titiden afsluttedes der i Teltet ved et fælles Kaffebord. Her holdt Forstander *Nørgaard* en kort Tale, og man sang „Dejlig er Jorden“, hvorefter de mange Deltagere med Tog, Automobiler og paa Cykle drog hver til sit ad mange Veje.

DEN 23. Juni havde vi Genbesøg af Sorø Husholdningsskole. Hele Skaren kom paa Cykle og med Automobiler om Eftermiddagen. Vi viste og forklarede dem Ruinerne. Senere samledes vi ved et fælles Aftensbord, vore Elever dansede Folkedanse, lidt Tid blev der til Leg, og endelig gik vi med Fakkeltædere i Spidsen fra Skolegården op til Ler-

gravene, hvor Blus var tændt. Her var flerstemmig Sang, Lærere, Lærerinder og Elever fremstillede nogle Tableauer, jeg holdt en lille Tale. Baalet i Lergravene samler altid mange

Middagsstund i Haven.

Folk, og jeg tror, at ogsaa de var glade ved det Tillæg vi i Aar havde føjet til Blusset.

Senere i samme Maaned havde vi Besøg af en halv Snes skaanske Landmænd. Vi viste dem vor Have og Mark, samledes senere til en Musikunderholdning (Oskar Hansen samlede nu og da de af Vinterens Musikanter, som var her paa Egnen) og sluttelig bænkedes alle i Spisestuen, hvor der blev talt og sunget.

I Sommerens Løb var vi alle Gæster paa „Blaakilde“ i Slotsbjergby, hos Bygmester Olsens, Forstander Helters og P. Jørgensens og Ansgar Tønnings i Hyllerup. Alle Vegne følte vi, at vi i høj Grad var velkomne.

SØNDAG den 24. Juli havde vi indbudt Elevernes Forældre til at besøge os. Og mange kom, ogsaa langvejs fra.

To Hold fremviste Gymnastik under Frk. Vandalls og Frk. Marie Jensens Ledelse. Og vi samlede senere til Middag i

Fra Sommerskolen 1932.

Gymnastiksalen. Her blev der talt af Gaardejer Johannes Christensen, Vollerup, Lærer Dirks, Haderslev o. fl. Senere var der flerstemmig Sang og Fremførelse af Folkevisen: „Og

Fra Sommerskolen 1932.

det var om en Løverdag“. Nogle Dage efter havde vi Afslutning med vore Elever. Vi var taknemmelige for en god Sommer.

Og vi pustede et Par Dage. Men den 2. August begyndte Religionslærerforeningens Kursus her. Oprindeligt var

Fra Besøg i Ruinerne.

Lektor Lort.

det Meningen, at det skulde være holdt her 1931. Men af forskellige Grunde blev det aflyst og holdtes altsaa nu i Aar. Og vi vilde ikke have undværet det, skønt det tog otte Dage af vor Ferie. Paa en forunderlig levende og naturlig Maade vekslede Alvor og Gammen ved dette Kursus. Alt gik godt og støt under Formanden, Lektor Lorts erfarne og muntre Ledelse. Sjældent har vi haft et Kursus, hvor den praktiske Tilrettelæggelse i den Grad var i Orden som her, hvilket nok især skyldtes Fru Loft. Det var

Foreningens trettende Kursus, men der blev — af gode Grunde — ikke lavet nogen Vittighed paa det Tal. En enkelt Aften, da Skoleinspektør Kappel Bøcker talte, var en Del af Deltagerne i Liselundmødet Tilhørere. Men jeg kan jo — lidt ubeskedent er det maaske — til Oplysning om Kursusets Gang aftrykke den lille Beretning, som Lektor Loft har givet i Foreningens Medlemsblad:

„Vi skylder Forstander Nørgaard og hans Frue en hjertelig Tak for de gode Kaar, de beredte os under vort Arbejde paa Antvorskov i Dagene 2.—9. August; vi mødte hos dem usigelig megen Velvilje og Forstaaelse, og alt — ogsaa den lille Tur til Ruinerne og den store Søndagsudflugt til Sorø, Bjernede og Fjenneslev — var planlagt og gennemført med saa megen Omtanke, at vi befandt os mere end vel paa Højskolen.

Den æstetiske Del af Arbejdet, som besørgedes af H. C. Jensen's muntre og kønne Foredrag om „Religionslæreren i Litteraturen“, og af Dr. Østrup's Oplæsning af det interessante og sindrige Skuespil „Kaifas“, virkede oplivende; Pastor Severinsens Psalmer, K. D. Madsens Melodier og Forstander Nørgaards Gennemgang af „At sige Verden ret Farvel“ voldte os megen Glæde og gav rigt Udbytte.

Det faglige Arbejde var præget af bibelhistorisk Fortælling i forskellige Tonarter, lige fra Frk. Lunds fine Genfortælling fra gamle og nye Testamente til Herluf Jepsens rigt modulerede Gengivelse af Ruths Bog, Nain og Tjenerskikkelserne og Skak Barfods Behandling af Enkeltheder i Evangelierne. Om Principspørgsmaal talte Frigast Hansen klart, maadeholdent og tillidvækkende, og Drøftelsen, hans Indlæg fremkaldte, var livlig og uforbeholden. Fra Lærebogen havde Møller, Hostrup, og Formanden taget deres Emner, og der viste det sig, hvorledes vor Forening holder fast ved sit Program, at undgaa Eensidighed, men give Plads for, hvad der kan bidrage til at fremme og udfolde vort daglige Arbejdes mangeartede Stof. Kappel Bøcker talte to Gange og gav os sit Hjertes Mening i sine sædvanlige ufor-glemmelige Paradoxer og havde vor fulde Opmærksomhed.

Bud fra Omverdenen bragte os Israelsmissionæren Gisle Johnson med sin korte og klare Udredning af nogle af Jødefolkets Egenheder — Nomadenaturen og den indre Splid —, og Pastor Petersen fra Flensborg, hvis Fortælling om Kirkeliv og Folkeliv i Sydslesvig greb dybt. Uden megen Anstrengelse samlede nogle af os en Gave paa 180 Kroner, som han fik med til den danske Menighedspleje. Vi bringer her hans Tak derfor.

Ved Ingemanns Grav paa Sorø Kirkegaard standsede vi et Øjeblik; vi sang „O du, som os velsigned og tog i Favn de smaa“; en meget smuk Krans blev lagt paa Graven af vor Forenings første

kvindelige Medlem, Frk. Othilia Jørgensen. Kirken blev vist os af Pastor Johan Balslev; og efter Kaffeboardet var vi paa to korte Besøg i de historiske Kirker Bjernede og Fjenneslev.

Deltagernes Tal ved dette Kursus var 71 indtegnede samt ikke faa skiftende Gæster fra By og Omegn.“

Efter Kursusets Slutning var en Del af Liselundmødets Deltagere indkvarterede her paa Skolen.

VORT EFTERAARSMØDE holdtes den 18., 19. og 20. September. Det er længe siden, synes jeg, at vi har haft et saa vel forløbende Efteraarsmøde: gode Talere, mange

Udsigt fra Læsestuen gennem Skolestuen til Foredragssalen.

Mennesker og smukt Vejr. Den første Dag talte Sognepræst Johannes Monrad om Bjørnson og Grundtvig, Forstander Bredkjær om Ungdommens Stilling i Øjeblikket og Forstander Rosenkjær om Rejseindtryk fra Tyskland og Frankrig. Om Mandagen talte Rosenkjær om det nye Verdensbillede, Forstander Birkeland fra Fana Højskole i Norge om Christoffer Bruun, og om Aftenen læste Overlærer Kierkegaard „Et Dukkehjem“. Paa Mødets sidste Dag talte Prof. Vilh. Andersen om sjællandsk og jydsk Folkepræg og Stiftsprovst Scharling om Virkelighed i Aandens Verden. Om Aftenen læste Prof. Vilh. Andersen Chr. Winther, Blicher og Poul Martin Møller i Tilknytning til sit Foredrag.

DEN 22. Septbr. kom nye Folk til Skolen. Atter i Aar havde Foreningen Venstres Ungdom anmodet om at maatte holde et Studiekredskursus her. Og vi tog med Glæde mod Deltagerne. Selv om de Emner, der omhandles ved et saadant Kursus, ikke i vort daglige Skolearbejde har en Førsteplads, saa giver vi dog meget gerne Plads for videlysten Ungdom, der søger Oplysninger om Samfundsforhold. Der var ca. 70 Deltagere fra alle Landets Egne. Den 22. om Aftenen var der et lille Aabningsmøde, ved hvilket cand. jur. Elmer-toft og jeg talte. Jeg gengiver her min Indledningstale, skønt Elmertofts var bedre, men den har jeg desværre ikke:

Det var vist afdøde Professor Edvard Lehmann, der fortalte en liden Historie om en Mand fra den tysk-polske Grænse. Han havde hørt om det oplyste danske Folk, og han kom til Danmark og brugte sine Øjne vel. Og da man spurgte ham, hvilke lagttagelser han havde gjort, saa svarede han, at det havde undret ham, at han sjældent havde set et Menneske med en Bog i Haanden.

Der er i det mindste den Sandhed i Historien, at Foredraget, det mundtlige Ord, har haft og vel ogsaa stadig har en førende Stilling i Folkeoplysningsarbejdet.

Og gælder det at vække Interesse for et Spørgsmaal, da er stadig det mundtlige Ord, om der er Kraft i det, det mest virkende og vil altid være det. En Mand eller Kvinde, der er taget af sit Emne, lever i det og har Evne til at give det Liv for andre, skal nok faa Tag i sine Tilhørere. „Bogen i og Munden op“, den gamle, kendte Vending har stadig — ret forstaaet — Gyldighed.

Men gælder det at vinde dybere Indsigt i et Emne, at samle paa-lidelige Kundskaber, da er Bogen paa sin Plads.

Mange kender den Glæde, det er ved Bogens Hjælp at trænge ind i et Stof, fra Bøgenes Verden at lade et Tidsrum eller en Persons Historie vokse frem, at faa Lys over et Spørgsmaal ved at søge det belyst fra forskellige Sider.

En enkelt Mand eller Kvinde kan sidde alene paa sit Værelse omgivet af Bøger og opleve denne Kundskabens Glæde.

Men for mange vil det være naturligt at foretage et saadant Studium i Fællesskab. Deraf er Studiekredsen opstaaet. Og det synes mig at være Tegn paa Kraft i en Ungdomsbevægelse, om et saadant Studiekredsarbejde kan vinde stor Udbredelse.

De unge sky'r i Almindelighed Ensomheden, længes mod Fællesskab med andre. Her kommer saa Studiekredsen og samler, øger Kammeratskabsfølelsen, giver Lejlighed til Samvær og Meningsudveksling, og Kundskab og Kundskabsglæde faar den enkelte i Eje i Samarbejde med andre.

Det er glædeligt, at ogsaa Venstres Ungdom nu med Kraft tager fat paa Studiekredsarbejdet.

Den følgende Dag begyndte saa Arbejdet. Nissen gav med behørig Brug af Bøger Vejledning i Grønlandsspørgsmaalet og Raastofferne og Verdenskrisen, jeg talte om Valgene til Rigsdagen og Kommuneraadene og disse Forsamlings Virksomhed, gav en Udsigt over de forskellige Valgmetoder og indøvede dem med Deltagerne. Og i tre Timer gav jeg en Fremstilling af vor politiske Historie fra 1901—24. Redaktør Hans Jensen, Slagelse, holdt et smukt Foredrag om Frede Bojsen. Redaktør Jacobsen talte i to Timer om Liberalismens Historie, Foreningens Formand, Erik Eriksen, holdt et Foredrag om praktisk Foreningsarbejde, stud. jur. Guildahl talte om Studiekredsarbejde. En Aften læste Nissen Kaj Munks nyeste Arbejde: Ordet, andre Aftener var der livlige Forhandlinger, om Søndagen en Udflugt til København med Besøg bl. a. paa den britiske Udstilling, og de fleste af Deltagerne overværede Eftermiddagsforestillingen paa Det kgl. Teater. Inden Hjemfærden samledes vi i Studenterforeningen til Aftensmad. Og ogsaa i Aar havde Slagelseforeningen indbudt Deltagerne til en Sammenkomst i Slagelse. Ruinerne blev forevist af Th. Laursen. Jeg tør nok sige, at Dagene gik med Arbejde, men naturligvis fik ogsaa kammeratlig Samvær sin Del af Tiden. Den 28. om Aftenen havde vi en fornøjelig Afslutning. En Del indbudte deltog i denne, mange Taler blev holdt, og baade fra Deltagernes og Skolens Side blev der givet Udtryk for Kursusets gode Forløb. Men bedst kan jeg give et Indtryk af Kursuset ved at aftrykke den Omtale, som Th. Laursen skrev i „Dansk Ungdom“. Den har til Overskrift: Et udmærket Studiekredskursus og lyder saaledes:

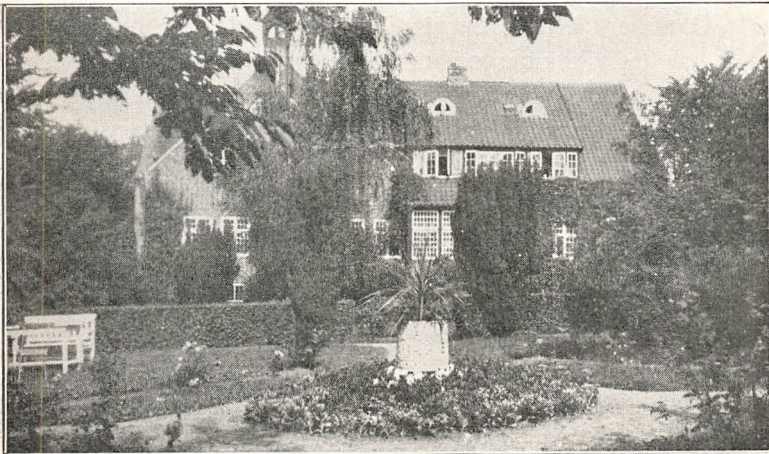
„Vestres Ungdom lod i Fjor for første Gang afholde et Kursus for Studiekredsledere. Det holdtes her paa Antvorskov Højskole og var besøgt af 28 Kvinder og Mænd. Det blev dem under Opholdet klart, at det var af stor Værdi for Foreningens Arbejde, hvorfor deres Udvalg atter i Aar indbød til at samles i otte Dage, ogsaa paa Antvorskov. Og ikke færre end 70, flest Mænd, men ogsaa en Del Kvinder, deltog, deriblandt adskillige af Deltagerne fra i Fjor. Det blev i endnu højere Grad et *Arbejds*kursus, ligesom man ad Aare vil søge

at sætte Deltagerne selv endnu mere i Arbejde i Smaahold paa Kursuset.

I nogle Timer samledes man om Grønlandsspørgsmaalet med Højskolelærer *Nissen* som Leder. I andre Timer ledede Forstander *Fred. Nørgaard* Arbejdet om Valgmaaderne til Rigsdag og Kommune. Endvidere blev vor politiske Historie fra 1901 til 1924 gennemgaaet.

Der var én Forhandling daglig. Om Studiekredsarbejdet, om Venstres Ungdom osv., og det betød ikke saa lidt, at flere af Organisationens Ledere deltog i Mødet, bl. a. Foreningernes tiltalende Formand *Erik Eriksen*, Brangstrup.

To Ting skal noteres: Det blev Gang paa Gang hævdet fra Ledelsens Side, ikke mindst af Formanden, at Venstres Ungdoms Arbejde udføres for de liberale Idéer, men man maa tilstræbe at holde sig uafhængig af Parti og Partipolitik. Og dernæst: Der skal *arbejdes* i V. U. i Fremtiden. Ikke mindst i Studiekredse. Der er sidste Aar blevet oprettet en Mængde Studiekredse Landet over, og at Arbejdet derpaa vil blive fortsat med Iver i kommende Vinter vidnede Deltagernes Optagethed om Gang paa Gang. Det var Folk, der vilde noget.“

Et Hjørne af Haven og Skolens søndre Fløj.

VORT Elevmøde for Elever i Ringkøbing Amt blev af forskellige Grunde ikke holdt i Aar. Mødet for Elever fra Ribe Amt og den tilgrænsende Del af Sønderjylland holdtes den 9. Oktbr. i Jernved, og Gaardejer Niels Rosendal forestod den stedlige Ledelse af det. Desværre blev min Kone og jeg hindret i at deltage i det. Min Svigermoder døde i Ugen før

og blev begravet i Halmstad Mandag d. 10., og min Kone og jeg kunde da ikke være med. Men Nissen tog til Jernved. Der var — trods det daarlige Vejr — samlet mellem 60 og 70 gamle Elever. Nissen holdt Foredrag og læste senere Kaj Munks „Ordet“.

INDEN jeg slutter denne Beretning maa jeg jo ogsaa meddele, at Niels Karstensen nu fra November ophører med at være Lærer her ved Skolen. Karstensen begyndte sin Lærervirksomhed her i 1920. Han havde, inden han kom her, været Lærer ved Stevns, Vivild, Galtrup og flere Højskoler, saa han var vel kendt med Højskolens Arbejde. Han har i den forløbne Tid været os en god Medhjælp, ogsaa i praktiske Ting, han har vundet sig mange Venner blandt Eleverne, og vi her paa Skolen har meget at sige ham Tak for. Han har foreløbig taget Ophold i København for at studere.

OG nu er dette Brev vist langt nok. Jeg er bange for, at det vil findes omstændeligt og langagtigt som visse Kapitler i Marcus Lauesens Romaner, idet der jo kun i det nævnte kan være Lighed mellem mig og den berømte unge Digter.

Til sidst bringer jeg fra alle her en venlig Hilsen til alle med Tak for Hilsener og Besøg og for megen Trofasthed i det forløbne Aar.

Antvorskov Højskole i Oktober 1932.

FRED. NØRGAARD.

LÆST OG HØRT.

KUNSTEN AT BRUGE BILLEDER. Man kan ikke altid stole paa Boganmeldelser. Som nu forleden Dag op mod Jul. Jeg læste i en Avis om en Bog. Den blev meget stærkt rost. Og det endda af en Præst. Han mente, at Bogens smaa opbyggelige Stykker kunde bruges til Højtlesning, og at ogsaa Børn vilde kunne forstaa dem.

Jeg købte da Bogen og læste den. Men den skuffede mig. Jeg syntes, at det var en rigtig sødladen Bog. Den ligefrem drev af sentimentale Billeder, og vammelt blev de anvendt.

Vi maa tit bruge Billeder, naar vi skal tale om det usynlige. Og en Kunst er det at bruge de rigtige Billeder. Et smukt Billede kan blive fuldkomment plat, naar en aandelig Klodrian faar fat paa det.

Jeg mindes en Ting, som afdøde Valgmenighedspræst Carl Koch morede sig meget over. I en af sine opbyggelige Bøger fortæller han, at han engang som ungt Menneske fik sendt hjemmefra en Falk, der var fundet død ude paa Marken. Og da han undersøgte den, opdagede han, at den havde et Hagl lige i Haleroden, saa den ikke havde kunnet styre sin Flugt og derfor ikke havde kunnet fange sit Bytte. Den var død af Sult. Og nu anvender Carl Koch med fin Kunst dette Billede paa Forhold indenfor Aandens Verden. Han kunde bruge Billeder, var en Mester deri.

Men ved et kirkeligt Møde i en Købstad paa Sjælland var der en Taler, der brugte dette Billede om Falken (naturligvis uden at nævne, hvorfra han havde laant det). Han talte vidt og bredt derom, vilde ret lægge sine Tilhørere Billedet paa Sinde og endte da med at sige: „Og nu spørger jeg dig, min Tilhører, har du Hagl i Halen?“

Straffeloven har desværre ingen Paragraf, efter hvilken den Slags Omgang med Billeder kan rammes. Men Manden burde være idømt Straf, og saa kunde man jo passende bagefter have benaadet ham, fordi han ufrivilligt sagde noget morsomt.

SAADAN TALER MAN IKKE —. Præsten Kaj Munk gjorde sit Navn landskendt, ja mere end det, ved sit Skuespil „Cant“, som blev Det kongelige Teaters store Succes sidste Vinter. De, der saa Skuespillet, blev en Oplevelse rigere.

Og senere er „Ordet“, den mærkelige Nutidslegende, blevet spillet paa Betty Nansens Teater. Dette Drama har mere end „Cant“ vist, at Kaj Munk har et Budskab at bringe sin Samtid, og at han kan forkynde dette Budskab, saa han bliver hørt. Han er jo afgjort vor Tids største Dramatiker.

Men underlig løbsk kan hans Pen være, naar han faar Lov til at boltre sig i et Dagblads Spalter. Imod Jul sidste Aar skrev han en Artikel om „Julens Eventyr“. Højest ejendommeligt, for at bruge et mildt Udtryk, virker denne Artikel. Jeg gør et Uddrag af den. Kaj Munk spørger, om det nu virkelig er Sandhed, at Jesus Kristus fødtes Julenat. Passer alt det? spørger han. Og han fortsætter, nu ordret gengivet: „Ja, det kan jeg jo ikke vide, jeg lille Menneske, der ikke engang véd, om jeg selv er blevet født, eller en Gavstrik har sat mig sammen ved Kemi! ... Og hvorfor skulde jeg ikke tro paa min Ven Lukas? Han har aldrig gjort mig noget andet end godt.

Hvorfor? Fordi det dog er saa usandsynligt. Vor Klodes Vilkaar har vel ikke forandret sig i det Par Tusind Aar. Saa gør Historien moderne! En Murersvend kommer raslende i en Fordvogn med sin Kæreste hen ad en Bivej paa Vej til Sygehuset. Motoren gaar i Stykker ud for en Kro langt fra en Telefon. Derinde fødes saa Barnet. Nu er De selv paa Vej hjem fra Gilde sammen med nogle Bekendte. Med ét staaer en Engel for Dem. Bliver De forskrækket? Eller prøver De at rive Lagenet af den? Og naar den taler til Dem om en nyfødt Frelser, tænker De saa: Nu gaar Kronen i Pari — og skynder Dem ind i Kroen for at være med i Hyldesten?

Ja, kære Spørger, det haaber jeg oprigtigt til Gud, at jeg gør. Og gjorde jeg det ikke, saa tænker jeg næppe, Englen var kommet til mig. Jeg er saa yderst moderne indstillet, at jeg tror paa Engle. Fordi vi har været 8000 Aar om at opfinde Radioen, kan Vorherre da godt forlængst have opfundet Englene.

Ja, jeg tror paa Englene og Hyrderne paa Marken og Barnet i Krybben; det kan jeg ikke lade være.“

Man spørger uvilkaarligt: Er det virkelig nødvendigt at skrive saadan for at blive læst? Og er der et eneste Menneske, der ved at læse dette drages mod Julens Evangelium? Var det ikke med Rette, at man fra mange Sider gjorde Indsigelse mod Tonen i denne Artikel?

Da jeg læste den, kom jeg til at tænke paa en Ting, jeg havde hørt. Komponisten Carl Nielsen, der døde for et Aar siden, talte engang ved en Højskoles Efteraarsmøde og var Tilhører, da hans Medtaler holdt sit Foredrag. Denne sidste — hans Navn skal jeg ikke nævne — brugte i sit Foredrag den flotte Vending: „Mens Jesus vandrede her paa Jorden og satte brækkede Ben sammen“. Efter Mødet sagde Carl Nielsen i Harmen: „Saadan taler man ikke om Vorherre.“ Han vilde sikkert have sagt det samme om Pastor Munks Artikel.

MÆRKER I EN BOG. For et Aars Tid siden købte jeg Pastor I. Kj. Carlsens Bog: „Ved Kirkeporten“. Jeg fandt et smukt og velbevaret Eksemplar hos en Antikvarboghandler. Den indeholder

smaa Stykker til Opbyggelse og Oplysning for hver Dag i Aaret. Og der er meget kønt og fint i Bogen. Jeg har læst den med Glæde.

Men jeg ventede ikke i Bogen at finde noget, der gav mig Kendskab til dens tidligere Ejer. Hvem han er, hvad han hedder, véd jeg ikke. Derom giver Bogen ingen Besked. Maaske har Sygdom pint ham, maaske er Bogen bleven solgt til en Antikvarboghandler, fordi dens tidligere Ejer er død. Jeg véd intet derom. Men et Par Mærker i Bogen giver mig alligevel et lille Billede af ham. Med sirlige Træk har han paa sidste Blad i Andagtsbogens første Bind skrevet et Par Sidetal. Og da jeg bladede hen til et af de nævnte Sidetal, fandt jeg følgende Ord understreget: „Det er umuligt, at det kan gaa mig galt; thi min Sag beror hos Gud. Selv om jeg skal lide, selv om jeg skal ængstes, saa er der altid Frimodighed under min Angst.“

Sikkert har denne Mand — eller Kvinde — følt sig tiltalt af meget andet i Bogen. Men det understregede har særlig haft Bud til ham. Og giver mig et Billede af ham.

DE HALVTREDS ER PASSERET. Ind mod Jul udsender snart alle Højskoler og Landbrugsskoler Aarsskrifter, en Hilsen til gamle Elever. Det er bleven en hel Litteratur, en vigtig Kilde til Højskolernes Historie. Fornøjeligt er det at læse dem. Et og andet faar man ogsaa at tænke paa under Læsningen. Saaledes fandt jeg i et Aarsskrift følgende: „Det siges, at Højskolelærere skulde lægge op, naar de er 50 Aar“. Naturligvis tager Forfatteren til Artiklen med alle Tegn paa Afsky Afstand fra denne formastelige Tanke, men har jo dog faaet nævnt den. Og trøstende for de halvtredskaarige føjer han til, at her kan der naturligvis ikke gives Regler. Og det har han jo Ret i.

Men stadig har dog den Tankegang faaet Mæle, at Folk, der har med aandeligt Arbejde at gøre, burde træde tidligt tilbage. De forstaar ikke de unge, siger man. Tiden løber fra dem, føjer man til. Var det ikke Pastor Thorvald Helveg, der engang i et overgivent Øjeblik udslyngede: „Alle Præster og Højskolemænd over 40 Aar burde skydes!“ Og han føjede vist til: „Paa Statens Foranstaltning“ (hvilket sikkert, om Nedskydning skal finde Sted, er at anbefale, her vil det være for utrygt at forlade sig paa det private Initiativ).

Altsaa, den Tankegang kommer frem engang imellem, at Præster og Højskolemænd og den Slags Folk bør spænde fra i god Tid. Er nu den Tankegang rigtig?

Lad os standse ved et Par af de største Navne. Lad os tænke os, at Grundtvig var bleven bunden for Munden og Pennen taget fra ham, da han overskred de 50. Saa var han ikke bleven Præst ved Vartov, saa var hans Højskoleskrift: „Skolen for Livet og Akademiet i Soer“ ikke udkommen, saa var mange af hans skønneste Salmer og Sange ikke bleven digtet. Mange af disse blev endog først til,

da han var fyldt 60: „At sige Verden ret Farvel“, „Nu falmer Skoven trindt om Land“, „Kirkeklokke! mellem ædle Malme“ og mange, mange andre. Ja, selv efter at Støvets Aar var overskredet, skrev han Salmer, der længe vil leve: „Som Dug paa slagne Enge“, for blot at nævne en enkelt.

Og jeg tænker paa en anden Salmedigter, Brorson. Nogle af hans dejligste Salmer blev til, da han var en ældre Mand, nær de 70: „Her vil ties, her vil bies“ og „Den store, hvide Flok“.

Endnu en nævner jeg, Biskop Monrad. Hans betydeligste Bog: „Fra Bønnens Verden“, udkom, da han var 65 Aar gammel.

Og jeg kunde jo nævne mange, mange andre Eksempler paa, at det fremragende meget vel kan ydes i en sen Alder.

Men nu Præster og Højskolemænd! Burde der ikke for dem være en Alcersgrænse ved 50 Aar? Mange vil svare Nej dertil og fremhæve, at mange Højskolemænd og Præster har haft en rig Arbejdstid, efter at de 50 var passeret.

Følte vi at Ludvig Schrøder og Poul la Cour var gamle, da de havde passeret de 50? Var Begtrup tjenlig til Afløsning, da han naaede den re Milepæl? Hans store Værk: „Det danske Folks Historie i det 19. Aarhundrede“ blev i det væsentlige skrevet, efter at han var kommen paa den anden Side af de 50. Eller kunde Alfred Povlsen ikke forstaa de unge, da han i 1902 fyldte 50? Fik ikke Ryslinge Højskole sin Blomstringstid netop efter det Tidspunkt? Var ikke Grønvald Nielsen ung af Tanke og Sind langt op mod Støvets Aar? Var Povl Hansen og Emil Dam umulige som Højskolemænd, da de havde naaet den tit nævnte Alder? Eller var ikke Thomas Bredsdorffs Død et stort Tab for Højskolebevægelsen, og han var dog nær de 54, da han døde?

Og jeg nævner kun enkelte Præster: Er det saaledes, at de 25- og 30-aarige Præster i stort Tal ved deres Kraft og Vidnesbyrd har bragt Niels Dael, Morten Larsen eller Henry Ussing i Forglemmelse. Og de er dog alle langt over de 70.

Nej, det er ikke værd, at vi giver Regler her. Livet gaar sine egne Veje. Og vi kan ingen faste Regler give.

UNGE FORKYNDERE. Indrømmes skal det naturligtvis, at en Præst eller Højskolemand kan blive for gammel til at føre Ordet. Deres Tale kan være vissen og uden Kraft. Men der er ogsaa nogle, der for tidligt bliver tagne i Brug. Mange Studenter, især theologiske, kommer i en ganske ung Alder med i Søndagsskolearbejdet, som ganske unge er de Førere og Ledere inden for Ungdomsforeningernes Arbejde. De skal gennem Taler og Vejledning yde noget, inden de har altfor store Forraad at ty til. De kan næsten ikke blive fri derfor. De bliver presset dertil af de ældre. Det gælder om at kapre de unge Studenter for Arbejdet.

Og de faar deres Embedseksamen. Nu kan de blive Præster. Og Menighedsraadene synes mange Steder at have megen Evne til at finde de yngste blandt Ansøgerne. Naturligvis, de unge Præster har mange Fordele. De har deres unge Legemers stærke Kraft. De synger i Badet og springer over Plankeværker, som Kruschenmanden gør det. Men er det alligevel noget at rose sig af, at man er Danmarks yngste Præst, naar man lige har passeret de 25! Kan det ikke gaa an at fortælle følgende Tildragelse: Biskop Billing i Vesteraas fik engang Besøg af to unge Studenter. De bad om Tilladelse til at prædike i Kirken. Og Biskoppen svarede, at de saa ham ud til at være lige lovlig unge. Ja, men vi har prædiket før, sagde den ene af Studenterne. Men da Biskoppen stadig var uvillig til at give Tilladelsen, bad den anden Student om Lov til at skrive en Prædiken og vise Biskoppen den. Ja, lad gaa, sagde Biskop Billing. De kan skrive en Prædiken med Tekst fra 2. Samuels Bog, 10. Kap. Vers 5. Glade gik de to unge hjem og slog op i deres Bibel og læste: „Og Kongen lod sige: Bliv i Jeriko, indtil eders Skæg er vokset ud og kom saa tilbage“.

ARBEJDETS GLÆDE. I Gads danske Magasin for 1931 skrev Finansborgmesteren i København, Peder Hedebo, en overmaade læseværdig Artikel. „Min Løbebane“, kalder han den. Der var nogle Sætninger i den, som jeg især lagde Mærke til. Og jeg gengiver dem her. Borgmesteren omtaler sin slidsomme Ungdom og nævner, at der var to Ting, der navnlig holdt ham oppe: Den ene var Barn-domshjemmets ubrydelige Grundlov: Man skal klare sig selv. Og hvordan skulde det ske andet end ved Arbejde. Den anden Ting var selve Arbejdsglæden: „At bruge Hænderne til et nyttigt Arbejde, at se noget for Mennesker gavnligt og værdifuldt vokse op under min Vilje, at føle Arbejdets sunde Kropsvarme i mine Aarer var mig alle Dage den største Glæde.“

Da jeg læste Artiklen og de anførte Sætninger, mindedes jeg en Udtalelse af Redaktør Wiinblad. Da han fyldte 70 Aar, spurgte en Bladmand ham, hvorpaa det beroede, at han trods sin høje Alder kunde holde sig saa ung og frisk. Han svarede: „Jeg har ikke haft Tid til at solde. Det hedder, at Folk overanstrenger sig, det er min Erfaring, at man ødelægges mere i sin Fritid end i Arbejdstiden.“

Men den Dag — en Dag i August — da jeg nedskrev disse to rammende og sande Udtalelser om Arbejdsglæde og Fritidsfare, saa jeg i en Avis, at der var 114,000 arbejdsløse i Danmark.

FRED. NØRGAARD.

FØRSKELLIGE MEDDELELSER.

ELEVFORENINGENS Bestyrelse bestaar af følgende: Formanden, Carl Christensen, „Gammelgaard“, Vallensbæk, Glostrup, Næstformanden, Arne Hansen, Rislev, Næstved, Vagn Hansen, Sædder, Thureby, Johannes Petersen, Sadserup, Holbæk, Fru Gunver Christoffersen, Onsbjerg Præstegaard, Samsø, Frk. Erna Lauritzen, Hemmes-høj, Forlev, og Fru Ellen Kristensen, Bjergbygaard, Slagelse. Revisorer er: Aksel Christiansen, Sadserup, Holbæk, og Povl Lindersgaard, Lund, Rødvig.

AARSSKRIFTETS FORSENDELSE. Ogsaa i Aar bliver Aarskriftet udsendt uden Optrævning, idet det forventes, at Medlemmerne indsender Medlemsbidraget paa vedlagte Indbetalingskort. Ved denne Ordning kan Foreningen spare en ikke ringe Del af de store Portoudgifter. Alle Medlemmer anmodes om, saa snart de har modtaget Aarsskriftet, at afsende de to Kroner, som Indbetalingskortet lyder paa. Hvis det ikke gøres, bliver der senere Ulejlighed og Udgift ved Udsendelse af Postopkrævning.

Paa Bagsiden af Indbetalingskortets Kupon (paa hvilken er trykt: Medlemsbidrag) kan anbringes Meddelelse om Ændringer i vedkommende Medlems Hjemstedsadresse. Henvendelser angaaende Aarskriftets Forsendelse m. m. sendes under Adresse: Antvorskov Højskoles Elevforening, Slagelse. Ved alle den Slags Henvendelser bedes man opgive, hvilket Aar man var Elev paa Skolen. Elevforeningens Postkonto er Nr. 11593.

EN HILSEN. Jeg føler trang til — nu da jeg ikke mere arbejder på Antvorskov højskole — at sende en hilsen og tak til gamle elever fra årene 1920—32.

Venligst.

Niels Karstensen,

„Villa Otium“, Strandvejen 23, København Ø.

EN OPFORDRING. Kære Kammerater fra Sommeren 1923! Nu til Sommer bliver det saa 10 Aar, siden vi var paa Antvorskov Højskole. Skulde vi saa ikke se at møde op saa mange som muligt til Elevmødet, særlig da der er een Anledning til, idet Skolen 1933 har 25 Aars Jubilæum.

Venlig Hilsen til alle gamle Kammerater.

Marie Henriksen. Erna Lauritzen.

ELEV MØDER. Elevmødet 1933 holdes som sædvanligt den første Søndag i Juli, altsaa Søndag den 2. Juli. De, der kommer om Lørdagen, er meget velkomne. Søndag begynder Mødet Kl. 10.

Onsdag den 25. Januar holdes her en Sammenkomst for gamle Elever. Alle, der kan komme, er velkomne, en Madpakke bedes medtaget, Resten sørger vi for. Mødet begynder Kl. 4.

Om Elevmøderne for Ribe Amt og tilgrænsende Dele af Sønderjylland og for Ringkøbing Amt vil der blive udsendt Meddelelse til hver enkelt Elev.

ANDRE MØDER. I Anledning af Hundredearsdagen for Bjørnstjerne Bjørnsons Fødsel den 8. Decbr. 1932 holder vi den Dag en festlig Sammenkomst. Den begynder Kl. 7. Højskoleforstander Rs. Nielsen holder Foredrag om Bjørnson, og derefter er der fælles Kaffebord med Sang og Tale.

Vort Julemøde holdes Tirsdag den 20. December Kl. 3. Biskop J. Ammundsen og Valgmenighedspræst A. Nørgaard taler.

Søndag den 7. Maj 1933 bliver der Møde i Anledning af Sommerskolens Begyndelse. Vort Sommermøde holdes Søndag den 18. Juni og vort Efteraarsmøde d. 17., 18. og 19. Septbr.

Fredag d. 10. November 1933 er det 25 Aar, siden Grundstenen til Antvorskov Højskole blev nedlagt. Det er endnu ikke planlagt, paa hvilken Tid og under hvilken Form Jubilæet vil blive holdt. Men Elevmødet 1933 vil jo nok faa Præg af, at der er gaaet 25 Aar, siden Bygningen af Skolen begyndte.

LÆRERKREDSSEN. Ved Vinterskolen 1932—33 virker: Oscar Hansen, Th. Laursen, Fru Inge Nissen, Erik B. Nissen, Fru Gerda Nørgaard, Fred. Nørgaard, Arne Pilegaard og Frk. Vandall. Ved Sommerskolen 1932 medvirkede foruden de ovennævnte (med Undtagelse af Pilegaard): Frk. Marie Jensen og N. Karstensen.

FØLGENDE Blade og Tidsskrifter er fremlagte i Skolens Læsestue: Sorø Amtstidende, Vestsjællands Folkeblad, Sorø Amts Dagblad, Berlingske Tidende, Morgen- og Aftenudgaven, Aalborg Amtstidende, Aarhus Amtstidende, Flensborg Avis, Frederiksborg

Amts Avis, Fyns Tidende, Hejmdal, Holbæk Amtstidende, Holstebro Dagblad, Horsens Folkeblad, Kalundborg Folkeblad, Maribo Amtstidende, Møens Dagblad, Nakskov Tidende, Næstved Tidende, Randers Dagblad, Ringkøbing Amts Dagblad, Ringsted Folketidende, Roskilde Dagblad, Samsø Folketidende, Vejle Amts Folkeblad, Vendsyssels Tidende, Vestkysten, Viborg Stifts Folkeblad, Østsjællands Folkeblad, Rætsstatsbladet, Andelsbladet, Bavnem, Brugsforeningsbladet, Dansk Ungdom, Dansk Folkestyre, Højskolebladet, Vort Landbrug, Fremtiden, Ungdom og Idræt, Dansk Idræt.

ANTVORSKOV Højskoles Elevforening har ca. 2100 Medlemmer. En Del af Medlemslisten er trykt i Aarsskriftet 1931. I dette Aarsskrift findes Medlemsliste fra Vinteren 1924—25 til og med Sommeren 1931.

BIDRAG, der ønskes optaget i Aarsskriftet 1933, sendes inden 1. Juli til Forstander Nørgaard.

DETTE Aarsskrift er trykt i 2850 Eksemplarer.

ELEVERNES NAVNE OG HJEMSTED.

VINTERSKOLEN 1931—32.

Kaj Andersen, Ørsbjerg, Aarup.
Erling Andersen, Lou.
Johan Toftegaard Andersen, Hvorup, Nørresundby.
Lars P. Andersen, Pilegaarden, Hørve.
Verner Andersen, Hvalsø.
Ejvind Andersen, Østervang, Lillehedinge, Rødvig.
Johannes Skovgaard Andersen, Ulkendrup, Beldringe.
Leo Bernath, Østerrigsgade 24¹, København S.
Ejnar Bonefeld, Ø. Sottrup, V. Sottrup.
Ludvig Børsting, Grætttrup, Roslev.
Niels Juel Christensen, Vadum.
Rich. Christensen, Als, Østjyll.
Søren Elmer Christensen, Arløsetorp, Sandved.
Christen Christensen, Høgsbro, Vedsted.
Otto Johannes Christiansen, Davinde Nyhave, Marslev.
Jens Martin Christiansen, Tjørnemark, Stege.
Viggo Enevoldsen, Børup, Taulov.
Axel Fobian, Hillerød.
Peter Kjeld Foged, Soesmark, Guldborg.
Birk Hansen, Stenløse.
Magnus Hansen, Tommestrup, Storehedinge.
Laurits Hansen, Hønnerup Bakkegaard, Gelsted.
Knud Dan Hansen, Brandelev.
Karl Hansen, Gislev.
Mikael Hansen, Tingtved, Holbæk.
Henry Hansen, Gerdrup, Næstved.
Thorvald Hansen, Lidstrup, Thingsted.
Hartvig Hansen, Hejninge, Slagelse.
Erik Hansen, Gyrstinge, Ringsted.
Markus Hansen, Holm, Nordborg.
Holger Hansen, Vemmelev, Forlev.
Frede Hansen, Skellebjerg.
Christian Høgdall, Spetterup, Stenderup, Østjyll.
Laurits Jakobsen, Nr. Jernløse, Regstrup.
Christian Jensen, Ho, Oxbøl.
Aksel Jensen, Kvandløse, Holbæk.
Povl Anker Jensen, Tjæreby, pr. Tjæreby.
Svend Dyva Jensen, C. F. Barfodsvej 7, St., København F.
Haakon Jensen, Næsbystrand, Slagelse.
Frede Jensen, Lundby, Tjæreby.
Helmer Jensen, Nordre Fasanvej 48², København F.
Gerhard Jensen, Ho, Oxbøl.

Hans Edv. Jensen, Folkvarsvej 29¹, København F.
Henning Johansen, Herstedvester, Taastrup.
Gunner Jørgensen, Hjallesse Hestehave, Hjallesse.
Jens P. Jørgensen, Torplille, Hundested.
Jens Knudsen, Hjallesse.
Karl Krogh, Vorbjerg Kær, Nørresundby.
Alfred Larsen, Guderup, Næstved.
Peter Larsen, Ørslev, Vordingborg.
Gunner Wiggen Larsen, Lillehedinge, Rødvig.
Gorm Ellegaard Larsen, Orup, Fakse.
Henning Larsen, Ørslevunderskov, Ringsted.
Ejner Larsen, Frønderup, Stege.
Aage Larsen, Helberskov, Skelund.
Svend Lidsmoes, Aarløse, Ørslev.
Tage Lindø, Birkende Mark, Marslev.
Frits Lorentzen, Bubbegaard, Ejby.
Folke Lyngdal, Flødstrup, Ullerslev.
Jens Madsen, Helberskov, Skelund.
Christian Madsen, Fodby.
Karl Bent Mægaard, Frankerup, Vørslev.
Axel Maigaard, Dommerby, Højslev.
Hans Mikkelsen, Vejleby, Askhøj.
Frode Mortensen, Rerslev, Ruds-Vedby.
Hans P. Nielsen, Varde.
Johannes Nielsen, Pedersborg, Sorø.
Hans Nielsen, Taarup, Gelsted.
Johannes Nielsen, Frankerup, Vørslev.
Niels Nielsen, Slimminge, Kværkeby.
Robert Nielsen, Sønderby Mølle, Skibby.
Ejner Nielsen, Venslev, Skibby.
Gunnar Nielsen, Kvandløse Mark, Holbæk.
Kaj Nielsen, Bækketoft, Storehedinge.
Heje Nielsen, Køng, Lundby.
Børge Nielsen, Laugø, Helsingø.
Erhardt Nielsen, Aasevang, Ørbæk.
Ejner Olsen, Søsund, Viksø.
Hans P. Olsen, Spragelse, Herlufmagle.
Viggo Olsen, Sigerslevøster, Frederikssund.
Jens Nørgaard Pedersen, Skovsted, Thisted.
Axel Pedersen, Tausø, Roskilde.
Johannes Pedersen, Ørsted, Havdrup.
Kristian Petersen, Trolddal, Lintrup.
Johan Petersen, Højgaard, Taulov.
Svend Aage Petersen, Højgaard, Taulov.
Frits Hatting Petersen, Tune, Taastrup.
Evald Petersen, Bøtø, Væggerløse.
Frode Petersen, Lumbsaas, Nykøbing S.
Aage Rasmussen, Gerdrup, Næstved.
Knud Rasmussen, Krøjerup, Sorø.
Harry Emil Rasmussen, Vemmelev, Forlev.
Henning Simonsen, Uggeløse, Lyngø.
Leo Skaaning, Nørballø.
Aksel Skotte, Aagerup, Roskilde.
Hans Skude, Lindesholm, Vesterborg.
Hans Staugaard, Snogbæk, V. Sottrup.
Sigurd Steffensen, Fraugde, Marslev.

Martin Sørensen, Bakkendrup, Gørlev.
Andreas Thesbjerg, Sdr. Nissum, Ulfborg.
Knud Vestergaard, Boeslunde.
Frode Østergaard, Højet, Væggerløse.

SOMMERSKOLEN 1932.

Ellen Andersen, Kirkelte, Lillerød.
Karen Andersen, Klostergaarden, Glumsø.
Agnete Andersen, Hæsum, Støvring.
Anna Askanius, Bovbjerg, Holstebro.
Astrid Bendtsen, Eilstrup, Korup.
Margrethe Bonde, Fjeldby Mark, Skovby, Als.
Karen Bonderup, Vinderslev Central, Kjellerup.
Krista Carlsen, Veddum.
Else Christensen, Vollerup, Slagelse.
Sara Christensen, Boldesager, Esbjerg.
Eva Christiansen, Fuldby, Sorø.
Anna Frederiksen, Egtved.
Korna Frederiksen, Dall, Svenstrup.
Ragnhild Gaardsvig, Laulund, Trolldhede.
Fanny Grothe, Raaby, Borre.
Ellen Guldborg, Uglerup Mejeri, Jyderup.
Kathrine Hansen, Krarup, Espe.
Ingeborg Hansen, Lumby-Taarup, Beldringe.
Kirstine Hansen, Vestergaard, Højby, Fyn.
Kathrine Hansen, Vøjstrup, Nr. Broby.
Karen Riborg Hansen, L. Valby, Slagelse.
Minna Hansen, Maarum.
Karen Hansen, Haugbyrd, Ringsted.
Bodil Hjortshøj, Aarslev, Brabrand.
Kirstine Ibsen, Gørding.
Lydia Jensen, Thorslunde, Svinninge.
Marie Jensen, Risbro, Korup.
Viola Jensen, Sønderød, Ruds-Vedby.
Inger Jensen, Bækkegaard, Ølstykke.
Ella Jensen, Elmely, Korup.
Ragnhild Jensen, Johnstrupgaard, Borup.
Valborg Jeppesen, Holegaard, Korup.
Karen Johansen, Aardestrup, Støvring.
Karen Margrethe Jørgensen, Taageskov, Rønnede.
Marie Jørgensen, Urup, Langeskov.
Helga Knudsen, Hastrup, Præstø.
Anna Krab, Kastrup, Gramby.
Erna Kristensen, Sandager Kohave, Kværndrup.
Frida Laigaard, Hejlskov, Højslev.
Edith Larsen, Silkeborgvej 101, Herning.
Else Larsen, V. Egede, Haslev.
Anne Lauridsen, Agersnap, Ølgod.
Carla Lorentsen, Grejs Mark, Grejs.
Esther Ludvigsen, Hallenslev, Høng.
Gudrun Madsen, Askelund, Frederikssund.
Bertha Madsen, Valby, Helsingø.
Mary Madsen, Sillestrup, Sdr. Ørslev.
Ebba Nielsen, Ebbelnæs, Stege.

Olga Nielser, Gaasetofte, Kalundborg.
Petra Nielsen, V. Hurup, Hurup, Østjyll.
Elfrida Nielsen, Øst Grønlund, Ølgod.
Agnete Nordal, Skånegatan, Gøteborg.
Birgitte Nordal, Skånegatan, Gøteborg.
Marie Olsen, Karlshøj, Nr. Brøby.
Margrethe Olsen, Regerup, Glumsø.
Kamma Pedersen, Brøndsted, Pjedsted.
Ellen Lund Pedersen, Kirkeby, Stenstrup.
Karen Petersen, Auderød, Kokkedal.
Nora Petersen, Torpegavn, Høng.
Ellen Petersen, Assingløse, Viby, Sj.
Mary Fryderdahl Petersen, Eskelund, Brørup.
Anna Pors, Mosevraa, Alminde.
Signe Rasmussen, Kraibjerg, Løgten.
Inge Longgaard Rasmussen, Ubbørud, Korup.
Jenny Rasmussen, Asmindrup, Vipperød.
Martha Ravn, Asdalgaard, Gramby.
Krista Rytter, Ferslev, Svenstrup, Jyll.
Margotha Schmidt, Havnbjerg, Nordborg.
Emy Scott, Trotsгатan 56, Falun.
Gudrun Skov, Nørreby, Borre.
Ingeborg Spotoft, Tullebølle, Langeland.
Ellen Suhr-Jensen, Mejeriet „Toft“, Kokkedal.
Karen Sylvest, Gundsømagle, Roskilde.
Maja Söderlund, Birger Jarlsгатan 96, Stockholm.
Elise Sørensen, Ejby, L. Skensved.
Agnes Sørensen, Pillemark, Samsø.
Jenny Thomsen, Mannerup, Lejre.
Paula Troelsen, Guldagergaard, Skelskør.
Jessy Uhrenholt, Volsted, Ellitshøj.
Gerda Vestergaard, Skellerup, Hobro.
Marie Voldsgaard, Gjerndrup Skole, Brørup.
Ragna Woderich, Bondeskov Brugsforening, Lejre.

Regnskab for Antvorskov højskoles elevforening

for året 1. juni 1931 til 31. maj 1932.

INDTÆGT	Kr.	Øre	UDGIFT	Kr.	Øre
Kassebeholdning	2705	42	Porto m. v.	465	50
Medlemsbidrag	3820	00	Understøttelser: Sommeren 1931, Vin-		
Refunderet porto	18	80	teren 1931—32	1885	00
Forst. Nørgaard betalt for årsskrifter	113	50	Årsskriftet	1326	75
Solgt emblemer	510	00	Indkøb af emblemer	27	50
Renter	118	07	Kassererens løn	150	00
Forskelligt	10	50	Forskelligt	12	00
			Beholdning	3429	54
	7296	29		7296	29

Antvorskov, den 2. juni 1932.

Niels Karstensen.

Ovenstående regnskab er gennemgået og intet fundet at bemærke.

Sadserup, 12. juni 1932.

Lindersgaard, 19/6 1932.

Aksel Christiansen.

Povl Lindersgaard.

MEDLEMSLISTE.

VINTEREN 1924—25.

Ejner Peter Andersen, Gudbjerg, Gudme.
Jens Friis Andersen, Strellev, Ølgod.
Laurits Augustinussen, Gammerød, Borup.
Gdr. Sigurd Andersen, Tingjellinge, Dalmose.
Valdemar Andersen, Ejby, Skensved.
Herman Bang, Axeltorv, Næstved.
Kristian Balleby, Tørring, Lemvig.
Mads Bertelsen, Idom, Bur.
Andreas Bøgh, Mysum, Arden.
Alfred Christensen, Kirke Stillinge, Slagelse.
Karl Christiansen, Søstrup, Holbæk.
Ove Christoffersen, Slimminge, Kværkeby.
Viggo Conradsen, Fuglbækgaard, Lintrup.
Frede Fransen, Brandelevgaard, Brandelev.
Alfred Greve, Haastrup.
Gdr. Peter E. Grønnegaard, Heden, Allested.
Aage Hansen, Ordrupsvang, Krogstrup.
Aksel Hansen, Hyllested, Dalmose.
Carl Hansen, Ringe, Skamby.
Ejner B. H. Hansen, Krogsgaard, Nr. Broby.
Hans Hansen, Fuirendal, Sandved.
Hans Boe Hansen, Toksværd, Olstrup.
Hans Nielsen Hansen, Hejninge, Slagelse.
Hans S. M. Hansen, Trelleborg Fraugde, Marslev.
Hugo Hansen, Sengeløse, Taastrup.
Jørgen Hansen, Fæsted, Sdr. Hygum.
Karl Hansen, Førslev, Haslev.
Karl Kristian Hansen, Torrendrupgaard, Grevinge.
Poul Hansen, Solrød, Havdrup.
Sofus Hansen, Ougtved, Ruds-Vedby.
Svend Aage Hansen, Hastrup, Præstø.
Svend Aage Hansen, Thorkildstrup, Roskilde.
Aage Thorvald Hansen, Hejninge, Slagelse.
Theodor Hansen, Fæsted, Sdr. Hygum.
Viktor E. Hansen, Ansager.
Johannes Henning, Lem.
Søren Hinrup, Egelund, Møldrup.
Kristian Holst, Sørbymagle, Slagelse.
Aage Ibsen, Faardrup, Flakkebjerg.
Hans Iversen, Alsted, Ringsted.
Egon Dybdal Jensen, Kallerup, Kalundborg.
Hölger Jensen, Slisagergaard, Svinninge.
Johannes Jensen, Sønderød, Ruds-Vedby.

Oluf Jensen, Gyrstinge, Ringsted.
P. Anholm Jensen, Tved, Ribe.
Kristian Søndergaard Jeppesen, Staby, Ulfborg.
Jes Juhl, Sdr. Vilstrup, Haderslev.
Valdemar Jungersen, Kølvring, Birkelse.
Edvard Jørgensen, Langaa, Rygaard.
Georg Jørgensen, Serridslev, Tvingstrup.
Karl Keinicke, Reersø, Gørlev.
Uddeler Kristian Kristensen, Rønbjerg.
Hans Lauritzen, Aaskov, Ullerslev.
Peter Lund, Vraa, Nybo.
Johannes Lyhr, Rosted, Slagelse.
Aksel Madsen, Viby, Nr. Aaby.
Olav Madsen, Aagerup, Kalundborg.
Peter Madsen, Langebjerggaard, Fodby.
Ebbe Tranberg Mortensen, Obbekjær, Ribe.
Ejvind Mortensen, Bjerregrav.
Bihl Nielsen, Mølby.
Ernst Nielsen, Ormslev, Forlev.
Hans Nielsen, Lysehøjgaard, Forlev.
Herluf Nielsen, Sdr. Jellinge, Dalmose.
Johannes Nielsen, Gudum, Lemvig.
Kristian Nielsen, Obbekjær, Ribe.
Ole Nielsen, Vester Egesborg, Lou.
Thorkild Rovsing Nielsen, Petersborggaard, Hørsholm.
Valdemar Nielsen, Sdr. Nissum, Ulfborg.
Gdr. Oluf Olsen, Sigerslev, Storehedinge.
Peter Olsen, Gundsømagle, Viksø.
Laurids Pedersen, Maabjerg, Holstebro.
Peter Petersen, Egeslevlille, Tjæreby.
Arild Petersen, Daastrup, Viby, Sjælland.
Ejler Bøgelund Petersen, Rynkeby, Ringe.
Kjeld Bøgelund Petersen, Tarup, Aarslev.
Verner Petersen, Blach Land, New Brunsvich, Canada.
Viggo Petersen, Mortenstrup, Jydstrup.
Poul Rasmussen, Lund, Rødvig.
Gudmund Larsen Stiager, Tommestrup, Storehedinge.
Øjvind Aulund Sørensen, Vognserup, Sandby.
Hans Thielsen, Holdbi, Holbøl.
Holger Vejsager, Braade, Nykøbing Sj.
Ejner Warming, Jernvedlund, Gredstedbro.
Kristian Østergaard, Birk, Herning.

SOMMEREN 1925.

Bertha Andersen, Villa Hvile, Odder.
Else Andersen, Terslev, Skibby.
Karen Andersen, Salby, Mesinge.
Kristine Andersen, Brøndhøjgaard, Grevinge.
Margrethe Andersen, Janderup, Hyllerslev.
Fru Marie Andersen, Nygaard, Vind.
Martha Andersen, Lombjerge, Ringe.
Fru Anna Bak Nielsen (født Balle), Anbækvej, Hammel.
Fru Elna Porse (født Balle), Borum, Mundelstrup.
Christence Bendtsen, Eilstrup, Korup.

Karen Berthelsen, Stadil, Tim.
Ingrid Bruhn, Egtved Kirkeby, Egtved.
Marie Bøg, V. Lindet, Øster Lindet.
Agatha Christensen, Studehavegaard, Errindlev.
Elisabeth Christensen, Errindlev.
Kathrine Christensen, Nørbling, Brørup.
Marie Christensen, Lille Dyrhøjgaard, Baaring, Asperup.
Fru Marie Johanne Møller (født Christensen), True, Brabrand.
Martha Christiansen, Laasby.
Kirstine Dahl, Paaby, Kolding.
Petrine Emborg, Birgittesminde, Brande.
Emma Frederiksen, Kyndeløse, Kirke Hyllinge.
Asta Hansen, Ramløse, Helsingø.
Fru Elisabeth Bach, Forsøgsgaarden, Ribe.
Fru Margrethe Jensen (født Hansen), Fjellerup.
Fru Meta Thuesen, Strellev, Ølgod.
Fru Dagmar Rasmussen, Agersø.
Fru Nanna Juhl, Lille Nustrup, Gabøl.
Marie Høgsbjerg, St. Meldegaard, Ulfborg.
Kirstine Jacobsen, Sædding, Eshjerg.
Agnes Jacobsen, Janderup.
Ane Johanne Jensen, Nr. Søby.
Fru Henny Nielsen (født Jensen), Engvang, Kirke Helsingø.
Fru Hertha Larsen (født Jensen), Varpelev, Klippinge.
Fru Jenny Lindvig, Fiskbækgaard, Herborg.
Karen Lundsgaard Jensen, Trunderup, Kværndrup.
Karen Rude Jensen, Grønvang, Gylling.
Fru Kristiane Thomsen (født Jensen), Mejls, Varde.
Fru Marie Sørensen (født Jensen), Ejstrupholm.
Sine Jensen, Hjøptarp, Borris.
Johanne Jungersen, Kølvring, Birkelse.
Anna Jørgensen, Klovby, Værsløv.
Karen Jørgensen, Himlingøje, Vallø.
Mary Jørgensen, Nidløse, Dianalund.
Margrethe Karlshøj, Snese.
Kristine Kristensen, Engly, Refsvindinge.
Maren Kristiansen, Vrensted.
Fru Anna Marie Jensen (født Knudsen), Frederikshøj, Taps.
Anna Larsen, Skrallehavegaard, Martofte.
Astrid Larsen, Blegøgaard, Arden.
Fru Dora Clausen, Ronds, Nr. Aaby.
Helga Larsen, Houstrup, Nr. Nebel.
Helga Larsen, Varpelev, Klippinge.
Johanne Larsen, Baarse, Præstø.
Fru Stinna Brun (født Larsen), Løgsted, Løgstør.
Maren Lund, Nybo.
Fru Tove Sørensen (født Mahler), Englandsvej 328, Taarnby, Amager.
Fru Johanne Christensen (født Matiasen), Grarup, Brande.
Fru Abelone Dalgas (født Mikkelsen), Bjaldrup, Gaarde.
Emmy Mortensen, Sigerslevvester, Frederikssund.
Fru Helga Sørensen, Sigerslevøster, Frederikssund.
Martha Mortensen, Lindegaard, Ullerslev.
Fru Louise Foghmar (født Møller), Høver, Galten.
Karen Nicolaisen, Klokkegaard, Herfølge.
Fru Anna Jacobsen (født Nielsen), Terslev, Haslev.
Asta Nielsen, Blæsenborg, Lejre.

Birgitte Nielsen, Borgetgaard, Mesinge.
Ellen Nielsen, Slæbækgaard, Kirkeby.
Fru Elna Kirstine Jensen (født Nielsen), Harlev.
Gerda Nielsen, Næsby Strand, Slagelse.
Gudrun Nielsen, Hemmeshøj, Forlev.
Fru Helga Larsen (født Nielsen), Snese, Tappernøje.
Kirsten Nielsen, Ryslinge.
Kristine Nielsen, Gummesmark, Bjeverskov.
Fru Lucie Toftgaard (født Nielsen), Nygaard, Rønde.
Fru Laura Søgaard (født Nielsen), Ubberud, Korup.
Martha Nielsen, Redsø, Hobro.
Mary Nielsen, Villa Beda, Grevinge.
Fru Poula Christensen (født Nielsen), Jyllinge, Roskilde.
Fru Rigmor Pinstруп, Møldrups, Arden.
Sara Nielsen, Hunderup, Bramminge.
Fru Marie Jensen (født Olesen), Fynsminde, Egtved.
Fru Hedevig Hansen (født Pedersen), Tommestrup, Storehedinge.
Ingrid Pedersen, St. Karleby, Kirke Hyllinge.
Johanne Pedersen, Ørbæk.
Mary Linddal Pedersen, Espe.
Sigrid Pedersen, Sandvig, Mern.
Fru Agnes Kidholm (født Petersen), Stude, Forlev.
Nisie Petersen, Holm, Sdr. Hygum.
Fru Gudrun Christensen (født Poulsen), Skenkelsø, Ølstykke.
Anna Rasmussen, Langeskov.
Ellen Rasmussen, Vollerup, Flakkebjerg.
Jenny Rasmussen, Andkær, Ullerslev.
Fru Therese Hjuler (født Rasmussen), Nordborg.
Anna Sand, Vemb.
Esther Fogh Simonsen, Duelund, Skovby.
Kirstine Skjødt, Onsbjerg.
Anna M. Sørensen, Lønnehede, Nr. Nebel.
Fru Kirstine Grosen Andersen, Geding, Mundelstrup.

VINTEREN 1925—26.

Carl Alsted, Kobbegaard, Tørring.
Frilev Andersen, Brønden, Dybvad.
Valdemar Andreassen, St. Harridslev, Hjørring.
Anton Bentsen, Allesø, Odense.
Chr. Birkemose, Lem Nørrehede, Ringkøbing.
Svend Broch, Villebøllegaard, Ribe.
Harald Christensen, Nygaarden, Jægerspris.
Kaj Verner Christensen, Holtegaard, Haslev.
Jens Christiansen, Laanum, Stoholm.
Poul Demant, Landsgrav, Slagelse.
Karl Frederiksen, Sdr. Bjerre.
Jens Galsgaard, Velling, Ringkøbing.
Svend Grønnebæk, Tobøl, Føvling.
Bendix Hansen, Roust, Varde.
Erling Hansen, Buske, Herlufmagle.
Folmer Hansen, Nr. Broby, Staaby.
Hans Hansen, Tokkerup.
Holger Hansen, Haugbyrd, Ringsted.
Jens Aage Hansen, Pederstrup.

Jens Ludvig Hansen, Ørninge, Borup.
Kristian Hansen, Lille Snøde, Store Snøde
Martin Hansen, Sdr. Bjerre.
Peter Hansen, Herskind, Skovby.
Poul Hansen, Harrested, Sludstrup.
Poul Hansen, Højbjerg, Fuglebjerg.
William Hansen, Sdr. Jelling, Dalmose.
Peder J. Høj, Vesterlund, Nørre Nebel.
Aksel Jensen, Sværdborg, Lundby.
Christian Jørgensen, Ejby, Skensved.
Hakon Jensen, Raaby, Borre.
Jens Jensen, Skellerup, Resenbro.
Julius Jensen, Ørslev, Slagelse.
Kristian Jensen, Vraaby, Haarlev.
Oscar Jensen, Box 33, Planada, Merced co. Californien, U. S. A.
Ryberg Jensen, Keldstrup, Vig.
Valdemar Jensen, Gadsbølle, Bred.
Viggo Jespersen, Hulsbjerggaard, Tølløse.
Gdr. Niels Jørgensen, Sdr. Hygum.
Sigvald Jørgensen, Aggerup, Haarlev.
Vilhelm Keinicke, Reersø, Gørlev.
Frede Kristensen, Slotsgaard, Hørve.
Anker Kronholm, Vedslet, Hovedgaard.
Søren Kudahl, Østergaard, Klint, Nykøbing Sj.
Ernst Larsen, Saltø, Hyllinge.
Henry Larsen, Terslev, Haslev.
Johannes Larsen, Brangstrup, Ringe.
Laurids Larsen, Aike, Gørding.
Peder Larsen, Nørreby, Borre.
Viggo Larsen, Plejerup, Grevinge.
Wagner Larsen, Raabylille, Stege.
Karl Viggo Lyhr, Rosted, Slagelse.
Johannes Madsen, Marieminde, Langeskov.
Hans B. Maskov, Harreby, Fole.
Alfred Nielsen, Sigerslev, Storehedinge.
Ewald Nielsen, Ellegaard, Asnæs.
Hans O. Nielsen, Fole.
Kristian Viberg Nielsen, Solbjerg, Havrebjerg.
Martinus Nielsen, Eskebjerg.
Svend Nielsen, Hemmeshøj, Forlev.
Hans Ingvald Nogel, Skattebøllegaard, St. Snøde.
Emil Nordgaard, Brandelev.
Kristian Olesen, Sevel, Vinderup.
Holger Olsen, Brundby.
Karl Theodor Olsen, Gundsømagle, Roskilde.
Niels Rud Olsen, Badstrup, Kalundborg.
Svend Vedel Olsen, Høve, Dalmose.
Johannes Pedersen, Banely, Kølstrup.
Martin Pedersen, Storenor, Malling.
Kristian Schnack Petersen, Allindemagle, Ringsted.
Niels Holmegaard Petersen, Svallerup, Kalundborg.
Ole Petersen, Lillehedinge, Rødvig.
Poul Poulsen, Birkende, Langeskov.
Kristen Søndergaard Povlsen, Kærholm, Solbjerg, Mors.
Helmer Rasmussen, Baarup, Kirke Eskildstrup.
Karl Rasmussen, Ronebanke, Allerslev.

Martinus Schade, Hyllested, Dalmose.
Jens P. Stokholm, Sdr. Lem, Lem.
Peter Svejstrup, Kirstinelund, Laven.
Hans Svendsen, Holløse, Vejby.
Viggo Søndergaard, Søllinge, Pederstrup.
Ejnar Sørensen, Baarse, Præsto.
Ejnar Nygaard Sørensen, Rosted, Slagelse.
Herluf Asp Sørensen, Tranebjerg Aarre, Varde.
Jens Sørensen, Lund, Mølby.
Jens Ricard Sørensen, Danavej 2, Næstved.
Karl Sørensen, Bratbjerg, rie.
Torkild Thorkildsen, Højby, Fyn.
Magnus Vestergaard, Tvis.

SOMMEREN 1926.

Esther Andersen, Fjellerup.
Ester Andersen, Stubberup, Hyllinge.
Ingeborg Adolfsen, Ingerslyst, Kerteminde.
Fru Signe Lautsen (født Andreasen), Vester Vedsted, Ribe.
Sine Bilgrav, Nr. Omme, Grønbjerg.
Fru Mette Henriksen (født Brunn), Faurfeldt, Esbjerg.
Signe Christiansen, Faurfeldt, Esbjerg.
Astrid Christoffersen, St. Viby, Mesinge.
Ingrid Dalgaard, Sørup, Støvring.
Herdis Ditlevsen, Ulkestrup, Mørkøv.
Mariane Dyhr, Møllerup, Laven.
Fru Martha Svendsen (født Filsø), Sønderaas, Sunds.
Helga Frederiksen, Hvirring, Flemming.
Agnete Søgaard Hansen, Lille Arden, Arden.
Ellen Hansen, Skaftelev, Slagelse.
Margrethe Hansen, Næs, Thorshavn, Færøerne.
Mary Hansen, Tersløse, Dianalund.
Agnes Hansson, Tommestrup, Storehedinge.
Marie Hell, Darum, Bramminge.
Gertrud Holm, Holbækvej 3, Kalundborg.
Marie Høgsberg, Vemb.
Marie Høy, Frøkjær, Nr. Nebel.
Alma Jensen, Trebjerre, Flemming.
Gerda Jensen, Darup, Roskilde.
Gerda Fløche Jensen, Ilbro.
Fru Ingeborg Petersen (født Jensen), Slagslunde, Stenløse.
Fru Marie Gram (født Jensen), Fjand, Ulfborg.
Mathilde Jensen, Grarup, Brande.
Fru Ragnhild Jensen, Mejlby, Hjortshøj.
Fru Stinne Rotvig, Lundgaard, Mølby.
Fru Tove Johannesten, Broby, Sorø.
Fru Asta Toft (født Jepsen), Bøvlingebjerg.
Annette Jochumsen, Rostrup, Arden.
Ingeborg Jørgensen, Ferritslev, Ullerslev.
Anna Kjer, Klank, Galten.
Sidsel Kjærgaard, Nr. Omme, Grønbjerg.
Fru Marie Madsen (født Knudsen), Rønninge, Langeskov.
Petra Konradsen, Lydinge, Espe.
Margrethe Krag, Selsinggaard, Pillemark.
Fru Laura Madsen (født Kristensen), Rodebæk, Agerbæk.

Maren Kristensen, Nr. Omme, Grønbjerg.
Agnes Larsen, Hemmeshøj, Forlev.
Helga Larsen, Aardestrup, Støvring.
Kirstine Hot Larsen, Sdr. Felding.
Marie Larsen, Gislev.
Fru Olga Petersen (født Larsen), Hedebo, Gredstedbro.
Kirstine Lundgaard, Herskind, Skovby.
Fru Maren Pedersen, Koldinghus, Videbæk.
Angelika Madsen, Hejninge, Slagelse.
Fru Johanne Hansen (født Madsen), Arnøje, Storehedinge.
Fru Johanne Ludvigsen, Frøbjerg, Rørmosehus.
Fru Erna Thomsen Them (født Mogensen), Hornborg, Flemming.
Kirstine Munkholm, Terpgaard, Bjerregrav.
Gunnild Nielsen, Aastofte, Asnæs.
Inger Nielsen, Haagerup.
Paula Nielsen, Højmarksgaard, Roskilde.
Fru Rigmor Andersen (født Nielsen), Kertinge, Kølstrup.
Ruth Nielsen, Stenbæksholm, Næstved.
Solvejg Nielsen, Varpelev, Klippinge.
Fru Klara Fabricius, Udby, Stege.
Elise Pedersen, Alslev, Karise.
Gerda Pedersen, St. Salby, Køge.
Fru Ingeborg Olsen (født Pedersen), Sigerslev, Storehedinge.
Mary Pedersen, Ravndrup, Kværndrup.
Gudrun Petersen, Vedskølle, Tjæreby.
Mathilde Petersen, Vesterbæk, Spjald.
Fru Kathrine Andersen (født Pind), Tingjellinge, Dalmose.
Helene Poulsen, Randlev, Neder Randlev.
Karen Qvist Hæsum, Støvring.
Johanne Rasmussen, Albert Skeelsgade, Ribe.
Fru Karen Jensen (født Rasmussen), Sandved, Herlufmagle.
Ella Scheye Vindebæk, Askeby.
Helene Sørensen, Saltøby, Hyllinge.
Martha Sørensen, Grølsted, Thorsø.
Mathilde Tønnisen, Mølbækgaard, Skelund.
Marie Therkeldsen, Karstofte, Kibæk.
Fru Helga Mikkelsen (født Tønnesen), Maribovej 23, København.
Ester Udholm, Rosenvang, Kongerslev.
Martha Vestergaard, Gøttrup, Farsø.
Fru Kirstine Frederiksen (født Ødegaard), Allerup, Højby, Fyn.
Fru Astrid Skytte (født Østergaard), Nr. Omme.

VINTEREN 1926—27.

Arne Møller Andersen, Ørbækgaard, Ørbæk.
Ejnar Rostgaard Andersen, Københoved, Skodborg.
Gudmund Andersen, Rebekkevej 31², Hellerup.
Anders Peter Andreasen, Vennebjerg, Lønstrup.
Aage Bay, Næsby Strand, Slagelse.
Ejnar Bruun, Asbo, Bække.
Jens Christiansen, Vejelsiggaard, Troldhede.
Arne Christensen, Hjedding, Ølgod.
Hans Christiansen, Sortekildegaard, Kirke Saaby.
Niels Christensen, Høgsbro, Vedsted.
Martin Christensen, Harrested, Sludstrup.

Viggo Eriksen, Klint, Nykøbing Sj.
Fritthof Falk, Vigerstev Allé 36, København.
Holger Ficher, Capitol. Ave 1751, St. Paul, Minn., U. S. A.
Niels Hansen Friis, Haundrup, Pederstrup.
Niels Galsgaard, Brudager Oure.
Ejnar Gravesgaard, Stadil, Tim.
Niels Juul Groesmeyer, Tølløsevej 18, Brøndshøj, København.
Hans Hansen, Pederstrup, Lou.
Hans Peder Hansen, Gaarde.
Gdr. Harald Thyge Hansen, Birketved, Marslev.
Karl Hansen, Næs, Vordingborg.
Kristian Hansen, Nr. Højrup, Skamby.
Poul Hansen, Elverdammen, Tølløse.
Sigvald Hansen, Aavang, Asnæs.
Vagn J. Hansen, Stenagergaard, Thureby.
Villads Hansen, Tjepperup, Holbæk.
Alfred Jacobsen, Rødstoite, Vordingborg.
Henry Jacobsen, Alkestrup, Thureby.
Bøje Jensen, Ho, Oxbøl.
Carl Jensen, Kongstrup, Kalundborg.
Christian Jensen, Jordløse, Svebølle.
Erik Jensen, Kremmerstensgaarden, Vig.
Gunner Jespersen Jensen, Øreby, Sdr. Bjerre.
Knud Jensen, Erdrup, Boeslunde.
Oluf Jensen, Kildegaard, Ølstykke.
Thormod Højvang Jensen, Kallehavegaard, Langeskov.
Magnus Jørgensen, Skivholme, Skovby.
Johannes Kristensen, Morud.
Aage Larsen, Herslev, Roskilde.
Carlo Larsen, Bakkegaard, Skellebjerg.
Johannes Rohde Larsen, Kirke Stillinge, Slagelse.
Niels Larsen, Aarby, Kalundborg.
Ove Larsen, Aasø, Glumsø.
Reinhart Larsen, Priorsgade 1, Sorø.
Svend Larsen, Brandelev.
Søren Laustsen, Ø. Vedsted, Ribe.
Ejnar Leth, Aabo, Ormslev.
Povl Lindersgaard, Lund, Rødvig.
Lars Peder Lundsgaard, Tarup, Pederstrup.
Poul Lundsgaard, Rønninge, Ullerslev.
Harald Madsen, Hodde, Tistrup.
Magnus Madsen, Lindegaard, Hørve.
Niels Meinertsen, Trønninge, Regstrup.
Andreas Nielsen, Plejerup, Grevinge.
Axel M. Nielsen, Ho, Oxbøl.
Hans Helge Nielsen, Tvedegaard, Borre.
Harald Nielsen, Banehus 57a, Frederikslund.
Karl Nielsen, Gerlev.
Lars Frandsen Nielsen, Salling, Vindblæs.
Olav Nielsen, Strandgaard, Borre.
Holger Nordendahl, Bjergby, Erslev.
Emil Olsen, Uggerløse.
Harald Olsen, Neble, Boeslunde.
Oscar Ovesen, Brøndum, Løgstør.
Alfred Pedersen, Tollerup, Melby.
Arnold Pedersen, Tjæreborg.

Hans Jørgen Pedersen, Egelund, Errindlev.
Hans Viggo Pedersen, Lundbakgaard, Tranbjerg.
Hans William Pedersen, Sandby, Vrangstrup.
Henning Qvist Pedersen, Stenmagle, Nyrup.
Tormod Pedersen, Tersløse, Dianalund.
Axel Petersen, Sundbylille, Frederikssund.
Herman Petersen, Lerager Riis, Jelling.
Christian Poulsen, Hejegaard, Fakse.
Holger Rasmussen, Hørve.
Jørgen Rasmussen, Gammelgaard, Gaarde.
Jørgen Rasmussen, Tyvelse, Slagelse.
Niels Ravn, Agtrupskov, Vormark.
Peder Rasmussen, Ulstrup, Kalundborg.
Rasmus Rasmussen, Langesminde, Gudme.
Anders Hansen Sig, Hoversig, Muldbjerg.
Anders Sørensen, Bildsø, Slagelse.
Helge Sørensen, Drigstrup, Kerteminde.
Niels Peter Sørensen, Stude, Forlev.
Thorvald Steffensen, Fraugde, Marslev.
Aksel Thomsen, Vers.
Frederik Thomsen, Slotsgade 67, Nykøbing Falster.
Niels P. Thomsen, Lund, Rødvig.
Arne Truelsen, Sdr. Farup, Ribe.
Sigurd Yde, Hundborg, Sjørring.

SOMMEREN 1927.

Andrea Andreassen, Sonnerup, Nykøbing Sj.
Fru Ellen Hansen (født Andersen), Lundsgaard, Andst.
Else Andersen, Taars, Sakskøbing.
Fru Emma Terkelsen (født Andersen), Saaderup, Ullerslev.
Esther Andersen, Nyraad.
Laura Arentzen, Vils, Mors.
Fru Asta Nielsen (født Bach), Lyngby, Sporup.
Fru Olga Hjort (født Blichfeldt), Laasby.
Anna Christensen, Harrested, Sludstrup.
Johanne Christensen, Rørager Sønderby, Ringkøbing.
Karen Christensen, Overvindinge, Klarskov.
Fru Clara Brogaard (født Christiansen), Greve, Taastrup.
Gertrud Clausen, Lakkendrup, Gudme.
Marie Daubjerg, Sdr. Nissum, Ulfborg.
Marie Eriksen, Venge, Skanderborg.
Benedikte Fabricius, Møgelkær, Faare.
Anne Friis, Holme, Viby, Jylland.
Else Galsgaard, Velling, Ringkøbing.
Lisse Galsgaard, Velling, Ringkøbing.
Adelheid Grube, Stoense, St. Snøde.
Agnethe Grøttheauge, Ellerup, Gudme.
Ingeborg Hansen, Kalby, Olstrup.
Karen Hansen, Veterslev, Vrangstrup.
Karen Hansen, Hyldagergaard, Haudrup.
Kristine Hansen, Aardestrup, Støvring.
Marie Hansen, Risby, Lundby.
Marie Hansen, Gudme.
Marie Hansen, Vormosegaard, Gislev.

Mary Hansen, Ousted, Lejre.
Solvejg Hansen, Søgaard, Firhøj.
Anna Hoberg, Almtoft, Kjellerup.
Nanna Hollesen, Lindum, Sindal.
Maren Husted, Gredsted, Gredstedbro.
Meta Jacobsen, Raklev, Kalundborg.
Fru Alma Sørensen (født Jensen), Kildegaard, Ryde.
Anna Jensen, Viemose.
Astrid Jensen, Sædding, Nr. Nebel.
Betty Jensen, Møllhus Toldsted, Tønder.
Elisabeth Jensen, Permelille, Pillemark.
Elna Jensen, St. Horslunde, Give.
Erna Jensen, Thyrstrup, Fuglede.
Gudrun Jensen, Flemming.
Fru Gudrun Vad Jensen, Nansensgade 42, København.
Ingeborg Jensen, Egtved.
Klara Jensen, Roskilde Hvile, Roskilde.
Petrea Jensen, Skovhusgaard, Kjellerup.
Astrid Jessen, Sortebro, Vejstrup.
Anna Kamp, He.
Bodil Knudsen, Hastrup, Præstø.
Gudrun Knudsen, Hersnap, Dalby.
Fru Marie Grønnegaard (født Kristensen), Heden, Allested.
Marie Dalsgaard Kristensen, Balle, Silkeborg.
Kristiane Kulmbach, Jedsted, Gredstedbro.
Agnes Larsen, Andaks, Kalundborg.
Dorthea Larsen, St. Salby, Køge.
Fru Marie Nielsen (født Larsen), Boserup, Olstrup.
Laura Larsen, Haulund, Slude.
Valborg Lundsgaard, Espe.
Karen Madsen, Buske, Herlufmagle.
Fru Petra Christiansen (født Madsen), Nørager, Vivild.
Karen M. Møller, Højbjerg, Rødkjærbro.
Fru Anna Niemann, Solbjerg, Havrebjerg.
Fru Dagny Thomsen (født Nielsen), Lund, Rødvig.
Else Nielsen, Grundfør, Hinnerup.
Fru Ingeborg Hansen (født Nielsen), Skelby, Herlufmagle.
Johanne Nielsen, Ausager.
Fru Laura Vessig (født Nielsen), Aarre, Varde.
Nikoline Nielsen, Vils, Mors.
Dagmar Olsen, Enderslev, Haarlev.
Mary Olsen, Taarup, Beldringe.
Fru Anna Holgersen, Alrun, Stadil, Tim.
Anna Pedersen, Kulepile, Simmerbølle.
Elna Pedersen, Sønderherred, Fejø.
Ester Pedersen, Banely, Kølstrup.
Gerda Pedersen, Vindinge, Roskilde.
Karen Pedersen, Sandby, Vrangstrup.
Karen Pedersen, Vilkestrupgaard, Lille Skensved.
Valborg Pedersen, Holev, Marslev.
Ella Petersen, Torpegavn, Høng.
Elly Petersen, Spjellerup, Karise.
Fru Inger Jensen (født Petersen), Rosenkildevej 23, Helsingør.
Anette Rasmussen, Staunsholt, Birkerød.
Anna Rue, Sdr. Næraa, Aarslev.
Fru Anna Jensen (født Skou), Stenshalle, Horsens.

Fru Ester Madsen (født Skytte), Sdr. Ørslev.
Gunnild Svendsen, Munkerup, Dronningemølle.
Karen Søndergaard, Baarse, Lundby.
Ellen Sørensen, Visbjerg, Maarslet.
Karen Sørensen, Husly, Ejstrupholm.
Louise Sørensen, Hvilsted, Odder.
Fru Nanna Rasmussen, Møllerup, Laven.
Petrea Sørensen, Rydbjerg, Ringkøbing.
Kristine Vestergaard, Skellerup, Hobro.

VINTEREN 1927—28.

Erling Andersen, Lillehedinge, Rødvig.
Aksel Balle, Nordby, Ebberup.
Bertel J. Bertelsen, Hjortlund, Gredstedbro.
Niels Bjerregaard, Vittarp, Aadum, Tarm.
Peder O. Bøjsen, Hylke.
Lars Carlser, Svogerslev, Roskilde.
Aksel Christensen, Stenrøjl, Kaastrup, Kalundborg.
Thorkild Christensen, Kundby, Sandby.
Lars Christiansen, Hjedding, Ølgod.
Poul Nagel Christiansen, Ruds-Vedby.
Thorkild Clausen, Gislev.
Svend Ebbensgaard, Ulfborg.
Ejner Friis Frederiksen, Løng, Døjringe.
Thorvald Galsgaard, Vium, Ulfborg.
Aksel Primgaard Hansen, Borød Flinterup, Sorø.
Arne Hanser, Rislev, Næstved.
Carl Hansen, Høed, Jydstrup.
Claudius Hansen, Sdr. Hygum.
Ebbe Hansen, Marbjerg, Hedehusene.
Ludvig Hansen, Terslev, Haslev.
Nikolaj Hansen, Faardrup, Flakkebjerg.
Tave Hansen, Erene, Kerteminde.
Chr. Jensen, Hjembæk, Jyderup.
Ejner Jensen, Lundby, Tjæreby.
Ejner Jensen, Sørbymagle, Slagelse.
Frede Jensen, Jyderup Skov, Jyderup.
Gustav Jensen, Toftagergaarden, Braade.
Hans Jensen, Gislev.
Peder Jensen, Nielstrup, Rønnede.
Johannes Johansen, Jernvedlund, Gredstedbro.
Jakob Jørgensen, Nr. Dalby, Borup.
Johannes Jørgensen, Københoved, Skodborg.
Jørgen Chr. Jørgensen, Bursø.
Jens Kirkegaard, Vadum, Hvorupgaard.
Niels Kjærsgaard, Strellev, Ølgod.
Jørgen Hvid Knudsen, Heilmansvej 3, Skelskør.
Gdr. Ejnar Kristensen, Simsted, Nordjylland.
Hans Kristensen, Gislev.
Gdr. Johannes Kristensen, Bjergbygaard, Slagelse.
Marius Kristensen, Svinninge, Asminderup.
Peder Kristensen, Sønderød, Ruds-Vedby.
Hans Kristiansen, Funderinge, Espe.
Søren Korgaard, Hedebogaard, Vester Torslev.

Peter Kyed, Jelling.
Svenn Larsen, Vrangstrup.
Jørgen Lind, Limskov.
Frode Riis Madsen, Skovlund, Mølby.
Holger Oluf Madsen, Rønninge, Langeskov.
Thomas Mikkelsen, Mejlvang, Ølgod.
Knud Møldrup, Forlev.
Rudolf Møller, Brugsforeningen, Høng.
Hjalmar Nielsen, Tvedegaard, Borre.
Knud Nielsen, Hemmeshøj, Forlev.
Knud Snedgaard Nielsen, Rønnede.
Kristian Nielsen, Solbjerg, Mors.
Leo Nielsen, Karensgade 1, København.
Peder Nielsen, Lykkebjerg, Ruds-Vedby.
Hans Peder Olsen, Sallerup, Lundby.
Richardt Olsen, Bjerresø, Vallekilde, Hørve.
Aksel Pedersen, Enghavevej, Vig.
Aksel Pedersen, Rolfstedgaard, Langeskov.
Frede Skaarup Pedersen, Gryderup, Boeslunde.
Hans Damkjær Pedersen, Knudsbøl, Jordrup.
Kristian Pedersen, Lindegaard, Revninge.
Chr. Richardt Petersen, Gimsing, Struer.
Johannes Petersen, Risegaard, Lou.
Johannes Petersen, Sadserup, Holbæk.
Julius Ahrens Petersen, Løsning.
Maskinarbejder Knud Petersen, Sanderum, Odense.
Svend Aage Petersen, Brorfælde, Uggerløse.
Henry Poulsen, Haarup, Hjortshøj.
Jens Poulsen, Flade, Sdr. Draaby, Mors.
Arne G. Rasmussen, Rudme.
Gerner Rasmussen, Karleby, Roskilde.
Arne Rosted, Assens.
Max Scheuble, Stein am Rhein, Ct. Schaffhausen, Schweiz.
Alfred Skov, Nørreby, Borre.
Andreas Søe, Solbjerg, Mors.
Johannes Sørensen, Lille Rørbæk, Rørbæk.
Niels Sørensen, Knudstrup, Kjellerup.
Niels Christian Sørensen, Onsildgade 8, Hobro.
Arnold Tangsgaard, Sir, Holstebro.
Jens Tangsgaard, Sir, Holstebro.
Hartvig Troelsen, Alsønderup, Hillerød.
Kristian Vestergaard, Sdr. Stokholm, Sindal.
Peter Zink Wulff, Kongerslev.

SOMMEREN 1928.

Andrea Andersen, Voldstrup, Rudme.
Birtha Andersen, Agerup, Hyllinge.
Ellen Anuersen, Stokholm, Harndrup.
Inger Andersen, Mørdrupsvej 48, Espergærde.
Rigmor Andersen, Lundemarksgaard, Herfølge.
Signe Bertelsen, Idom, Bur.
Anna Borbjerg, Blegind, Hørning.
Sigrid Borup, Hanning, Sædding.
Astrid Broch, Villebøllegaard, Ribe.

Anna Christensen, Karsbæk, Lem.
Dagny Christensen, Birkelund, Alminde.
Fru Else Pedersen (født Christensen), Lervad, Føvling.
Ella Eriksen, Asminderup.
Anna Eriksen, Sø Søby, Flemløse.
Fru Lydia Jørgensen (født Frandsen), Teglgårdsvej 8, Skovshoved,
Charlottenlund.

Marie Frederksen, Tybenhamgaard, Ørbæk.
Fru Anna Hansen, Hjartbro, Bevtoft.
Magdalene Garder, Villebøl, Ribe.
Fru Alfa Nygaard (født Hansen), Hellerupsvej 64, Hellerup.
Hedevig Hansen, Strellev, Ølgod.
Helene Marie Hansen, Allerup, Højby, Fyn.
Inge Hansen, Bygaard, Lou.
Ingeborg Hansen, Eskemosegaard, Herfølge.
Karen Hansen, Krogstrup, Skodborg.
Karen Hansen, Nørre Bork.
Fru Kristine Østerberg (født Hansen), Bonum, Gaarde.
Margrethe Hansen, Ølsted, Staaby.
Martha Hansen, Bøgeskov, Ullerslev.
Olga Hansen, Tarup, Aarslev.
Kirstine Hauskov, Resen, Struer.
Johanne Hjerild, Hjortkjær, Bramminge.
Helga Holst, Lille Stengaard, Brørup.
Lilli Hovmand, Kældernæs, Bandholm.
Ane Jensen, Sipperup, Knabstrup.
Anna Jensen, Langemoselund, Ørbæk.
Anna Jensen, Taarnmark, Rønnede.
Helene Jensen, Martofte.
Jenny Jensen, Lyne, Ølgod.
Marie Jensen, Taarnmark, Rønnede.
Meta Jensen, Gjestegaard, Valore, Viby, Sjælland.
Thora Jensen, Kalby, Olstrup.
Marie Johansen, Høed, Jyderup.
Thyra Johansen, Ny Skovbøl, Varnes.
Margrethe Jøkmussen, Herskind, Skovby, Østjylland.
Asta Jørgensen, Harndrup.
Else Jørgensen, Lellinge.
Marie Jørgensen, Birkum, Aarslev.
Mary Kirkegaard, Kolt, Hasselager, Jylland.
Mette Kjerulf, Haarmark, Pillemark.
Mette Kjær, Vranghøj, Grønbjerg.
Petra Knudsen, Venø, Struer.
Fru Kathrine Kjærsgaard (født Knøsgaard), Bonderupsgade 10, Nr.
Sundby.

Kirstine Kristensen, Aadum, Tarm.
Anna Larsen, Henneberg, Nr. Nebel.
Gudrun Larsen, Plejerup, Grevinge.
Karen Larsen, Lou.
Lilly Larsen, Jyderup, Fakse.
Ragnhild Larsen, Hesselholt, Borre.
Sofie Lauritsen, Københoved, Skodborg.
Gudrun Madsen, Voldbjerg, Kalundborg.
Kirstine Madsen, Dreslette, Flemløse.
Marie Madsen, Kastaniely, Sandved.
Fru Else Nicolaisen (født Mehlsen), Sneslev, Fuglebjerg.

Margrethe Mogensen, Langø, Martofte.
Fru Agnes Jensen (født Møller), Nyholmstrand, Frederikshavn.
Gudrun Nielsen, Aaderup, Næstved.
Ingeborg Nielsen, Venslev, Skibby.
Johanne Nielsen, Horne, Faaborg.
Magda Nielsen, Vedelshave, Asperup.
Fru Marie Gejl (født Nielsen), Mølby.
Mary Nielsen, Aastofte, Asnæs.
Sigrid Nielsen, Rolykkegaard, Jyderup.
Paula Olesen, Svallerup, Kalundborg.
Else Olsen, Bonderød, Fakse.
Fru Karen Poulsen, Asminderup.
Katharina Olsen, Kildegaarden, Hørve.
Agnes Palle, Elysium, Nr. Alslev.
Lilly Palner, Rugtved, Svebølle.
Agnes Pedersen, Østergade 10, Odder.
Andrea Pedersen, Svendstrup, Hammel.
Erna Østergaard Pedersen, Renge, Storehedinge.
Kirstine Pedersen, Vesterlund, Gislev.
Fru Kirstense Barmes (født Pedersen), Aabybro.
Marie Qvist Pedersen, Stenmagle, Nyrup.
Fru Jenny Vind Hansen (født Petersen), Mesinge.
Nora Petersen, Østerholm, Brørup.
Fru Poula Grønager (født Petersen), Nørreby, Borre.
Paula Petersen, Brejninge, Spjald
Ingeborg Poulsen, Biskorup, Seden.
Fru Anna Petersen (født Rasmussen), Tarup, Aarslev.
Esther Rasmussen, Pindstofte, Skovhusegaard, Bred.
Helene Rasmussen, Skydebjerg, Aarup.
Helga Rasmussen, Pillemark.
Marie Rasmussen, Grønagergaard, Gislev.
Edith Schousbøll, Hedensted.
Marie Seiersbøll, Kirk, Vestervig.
Else Søegaard, Jernbanegade 12, Næstved.
Anna Sørensen, Aabo, Ormslev.
Johanne Sørensen, Aabo, Ormslev.
Karen Nygaard Sørensen, Rosted, Slagelse.
Fru Gunver Christoffersen (født Thomsen), Onsbjerg.
Dorthea Vestergaard, Venø, Struer.
Linne Vestergaard, Vust.
Thora Aaes, Norring, Hinnerup.

VINTEREN 1928—29.

Nikolaj Andersen, Agerup, Hyllinge.
Nis Bastian Andreasen, V. Vedsted, Ribe.
Cajus Arnkjær, Tesselbølle, Herfølge.
Henry Bang, Skelund.
Alfred Boesen, Mejlby, Spentrup.
Carl Bracher, Thorslunde, Taastrup.
Ernst Buchwald, Vollerupgaarde, Flakkebjerg.
Karl Bundgaard, Hornstrup, Vejle.
Folmer Christensen, Nrd. Banevej, Hillerød.
Jens Christensen, Vallund, Ølgod.
Peter Christensen, Ø. Snede, Løsning.
Frede Christiansen, Esbønderup, Esrom.

Harald Christoffersen, Margrethelund, Holeby.
Peder Chr. Fabricius, Bøvling, Faare.
Axel Fritz, Serup, Lemming.
Magnus Gammelgaard, Dover, Lintrup.
Peter Lindekilde Glasdam, Bøjden, Faaborg.
Edvard Johannes Hansen, Radsted, Sakskøbing.
Harald Vest Hansen, Dalby Borup, Thureby.
Peder Hansen, Gudme.
Peter Hansen, Blansskov, Avnbøl.
Jørgen Henriksen, Tjæreborg.
Svend Aage Henriksen, Sdr. Bjerre.
Thorvald Ilsø, Nørbæk, Faarup.
Eskild Jakobsen, Høve, Dalmose.
Carl Jensen, Tingjellinge, Dalmose.
Helga Stejlgaard Jensen, Asferg, Faarup.
Kristian Jensen, Houlund, Ølgod.
Olav Jensen, Høed, Jydstrup.
Poul Jensen, Keldstrup, Vig.
Aage Jensen, Astrup, Thorsø.
Svend Lund Jepsen, Malt, Vejen.
Rasmus Aage Jochumsen, Rostrup, Arden.
Hans P. Jørgensen, Lyngø, Sorø.
Johannes Knockgaard, Strids Mølle, Svebølle.
Hans Knudsen, Gørding.
Karl Kofoed, Toft, Rønne.
Ejler Larsen, Gøderup, Roskilde.
Ingemann Larsen, Aike, Gørding.
Poul Ove Larsen, Torpegaard, Høng.
Thorvald Lauritsen, Gimsing, Struer.
Jens Lundgaard, Herskind, Skovby.
Emmanuel Mechlenburg, Ungarnsgade 1, København.
Emil Mikkelsen, Nr. Kongerslev, Kongerslev.
Aksel Mortensen, Nortved, Fuglebjerg.
Alfred Nielsen, Ullerød, Hillerød.
Edvard Nielsen, Stenmagle, Stenløse.
Ejnar Th. Nielsen, Terpager, Bramminge.
Poul W. Nielsen, Viskinde, Svebølle.
Knud Nørregaard, Næsbykov, Slagelse.
Aksel Olsen, Nebbe, Boeslunde.
Christian Olsen, Blangslev, Lou.
Holger Olsen, Marrebæk, Væggerløse.
Sejer Olsen, Søsøm, Viksø.
Anders Martin Pedersen, Solbjerg, Havrebjerg.
Hans Chr. Petersen, Fiskergade 53, Korsør.
Herman Petersen, Veterslev, Vrangstrup.
Holger Petersen, Ottestrup, Frederikslund.
Knud Petersen, Herstedvester, Taastrup.
Ejvind Østergaard Rasmussen, Træden, Brædstrup.
Marius Rasmussen, Allesø, Odense.
Olav Rasmusen, Frøslev Kongeskov, Storehedinge.
Karl Sams, Exira, Iova, U. S. A.
Emil Schneider, Viskinde, Svebølle.
Tage Svendsen, Hølløse, Vejby.
Christian Sørensen, Thyrstrup, Fuglede.
Lars Sørensen, Jenstrup, Hyllinge.
Herluf Thomsen, Elkærgaard, Hadsten.

Anders Tinggaard, Svenstrup, Vinderup.
Niels Tonnisen, Mølbakgaard, Skelund.
Niels Trap, Lundby.
Peter Vestergaard, Haarslev, Sandved.
Hans Werge, Elme Allé 20, Korsør.

SOMMEREN 1929.

Anna Andersen, Bastegaarden, Rønnede.
Fru Emma Nielsen (født Andersen), Knobgaard, Bryrup.
Gudrun Asmussen, Bringstrup, Ringsted.
Karen Andersen, Søby, Hou.
Olga Andersen, Hjembæk, Jyderup.
Ruth Andersen, Dampbageriet, Lillerød.
Olga Bak, Røgen, Sporup.
Dorthea Bracher, Thorslunde, Taastrup.
Elisabeth Broegaard, Præstøvej 51, Næstved.
Benja Bæk, Nøbæk, No.
Fru Anna Kathrine Pedersen (født Christensen), Sdr. Onsild, Onsild.
Elna Christensen, Haugerup, Sorø.
Magnhild Christensen, Hovmarken, Hinnerup.
Elvira Christiansen, Havnelev, Rødvig.
Johanne Christiansen, Sorrild, Føvling.
Fru Marie Andersen (f. Christiansen), Anbjerggaard, Viby, Nr. Aaby.
Olivia Christiansen, Sønderby, Skibby.
Ragna Dissing, Fjallerslevgaard, Nykøbing Mors.
Esther Eltong, Fasangaarden, Jægerspris.
Erna Fast, Haarmark, Pillemark.
Dagny Frederiksen, Hvirring, Flemming.
Fru Elna Christensen (født Frederiksen), Solbakken, Sludstrup.
Ingeborg Frederiksen, Himmelev, Roskilde.
Nelly Gregersen, Mosevraa, Oksbøl.
Alma Hansen, Karrebækstorp, Karrebæksminde.
Ane Hansen, Lille Næstved Møllegaard, Næstved.
Astrid Hansen, Geddebækgaard, Mern.
Else Hansen, Fraugde Kærby, Marslev.
Esther Hansen, Højby, Fyn.
Gerda Hansen, Alkestrup, Vipperød.
Gudrun Hansen, Gimlinge, Flakkebjerg.
Gudrun Hansen, Hornborg, Flemming.
Helga Hansen, Ulse Olstrup, Rønnede.
Herdis Hansen, Tranderup, Skelskør.
Karen Hansen, Gyldenholm, Slagelse.
Karen Hansen, Maglehøjgaard, Grevinge.
Karen Hansen, Overvindinge, Klarskov.
Marie Hansen, Mosevraa, Oksbøl.
Ruth Hansen, Sulsted.
Fru Valborg Nielsen (født Hansen), Lejerstofte, Storehødinge.
Marie Henriksen, Starup.
Ingeborg Ildt, Asferg, Spentrup.
Agnes Jensen, Sondrupgaard, Blære.
Agnes Møller Jensen, Holstensgade 12, Odder.
Anna Jensen, Omø, Skelskør.
Asta Jensen, Egebjerg, Braade.
Astrid Jensen, Slotsbjergby, Slagelse.

Erna Jensen, Skraverup, Næstved.
Gudrun Lykke Jensen, Birkely, Mørkøv.
Gunhild Jensen, Kristrup, Randers.
Helga Jensen, Havnelev, Rødvig.
Ingeborg Jensen, Gislinge.
Klara Jensen, Braade.
Margrethe Jensen, Gadehavegaard, Taastrup.
Sigrid Jensen, Nr. Søby.
Marie Jespersen, Nr. Næraa, Skanby.
Bertha Johansen, Gultved, Rudme.
Erna Jørgensen, Sønderby, Skibby.
Else Klit, Noklit, No.
Agnes Kristensen, Aadum, Tarm.
Karen Kristensen, Slotsgaard, Hørve.
Fru Doris Andersen (født Kræmer), Granby.
Else Kudahl, Gunderup Sevel, Vinderup.
Nanna Kuur, Overballen, Gylling.
Edel Larsen, Langager, Ølstykke.
Marie Larsen, Sæby, Høng.
Helga Madsen, Druebro, Thureby.
Gerda Markussen, Klintholm, Jelling.
Gudrun Mortensen, Udlejre, Ølstykke.
Grethe Mølgaard, Boller, Ravnstrup.
Sofie Mølgaard, Strandvejen, Slagelse.
Clara Nielsen, Herstedvester, Taastrup.
Dagmar Nielsen, Øst Grønlund, Ølgod.
Elna Nielsen, Gjesing, Esbjerg.
Maja Nielsen, Mogenstrup, Holbæk.
Nelly Nielsen, Vestertredie, Lem.
Sigrid Nielsen, Bøvling, Faare.
Valborg Nielsen, Lendum, Sindal.
Elna Nordberg, Haarbølle, Askeby.
Fru Ingrid Jørgensen (født Olsen), Slotsbjergby, Slagelse.
Margrethe Olsen, Lund, Storehedinge.
Ulla Olsen, Frishøjgaard, Fejø.
Ella Pedersen, Alslev, Karise.
Christine Petersen, Havnbjerg, Nordborg.
Gudrun Petersen, Bromme, Munkebjergby.
Fru Johanne Jacobsen (født Petersen), Toftlund.
Marie Petersen, Vester Enge, Ribe.
Sigrid Petersen, Toftehøj, Forsinge.
Else Poulsen, Petersdal, Hyllinge.
Emma Poulsgaard, Gørding, Vemb.
Anna Rask, Egebjerg, Stenstrup.
Karen Rasmussen, Bogø.
Laura Rasmussen, Langesvej 17, Hillerød.
Magda Rasmussen, Assebækgaard, Falling.
Fru Ragnhild Holm (født Rasmussen), Bakkely, Brundby.
Valborg Rasmussen, Aunslev, Hjulby.
Johanne Ross, Lervad, Føvling.
Inger Rugbjerg, Aagaard, Hyllinge.
Karen Luise Schmidt, Gørding.
Rigmor Jensen Schiøtt, Simested, Nordjylland.
Magda Schou, Sandegaard, Aakirkeby.
Fru Ingrid Stranddorf (født Skak), Videbæk.
Marie Stampe, Nygaard, Tim.

Borghild Søegaard, Aagerup, Roskilde.
Sigrid Sørensen, Baarse, Præstø.
Rigmor Aagaard, Malskov, Ørting.

VINTEREN 1929—30.

Kristen Aborg, Skader Voldum, Randers.
Hans Alsted, Kobbegaard, Tørring.
Gunnar Skovgaard Andersen, Forlev.
Hans Andersen, Bredevængegaard, Tokkerup.
Valdemar Andersen, Drigstrup, Kerteminde.
Aage Sylvest Andersen, Damgaard, Skævinge.
Robert Augustinussen, Nees, Vemb.
Janus Bang, Skelund.
Jakob Bæk, Vennebjerg.
Ejnar Christensen, Nyskov, Lundby.
Jens Christian Christensen, Hasseries, Aalborg.
Karl Christensen, Vium Thinggaard, Jebjerg.
Søren Løgstrup Christensen, Ettrup, Hurup.
Viggo Christensen, Stenrøjl, Kaastrup, Kalundborg.
Aage Christensen, Broby, Sorø.
Carl A. Christiansen, Serdrup, Slagelse.
Harald C. Christiansen, Haarbølle, Askeby.
Poul Christoffersen, Fjeldsgaard, Braaby.
Gunnar Clausen, Kaastrup, Kalundborg.
Kristen Davidsen, Skelund.
Hans Anker Frederiksen, Slimminge, Østervang.
Peder Jensen Friis, Aarre, Varde.
Aksel Frisdahl, Ruds-Vedby.
Antonius Gotthardsen, Hjortvad, Lintrup.
Anders Gulddal, Lyderslev, Storehedinge.
Andreas Hansen, Stisegaard, Skævinge.
Eino Hansen, Lille Linde, Haarlev.
Ejner Hansen, Lillevang, Hørve.
Hans Peter Hansen, Krogstrup, Skodborg.
Hans Aage Hansen, Hønnerup, Gelsted.
Holger Hansen, Hejninge, Slagelse.
Ingemann Hansen, Lillemosegaard, Jullerup.
Johannes Hansen, Flakkebjerg.
Leo Holm Hansen, Villa Beta, Bogø.
Peter Gram Hansen, Endrupskov, Gramby.
Poul Henrik Hansen, Saltofte, Stenlille.
Poul Sonne Hansen, Pedersker.
Sigurd Hansen, Holtug Storehedinge.
Svend Hansen, Broby, Sorø.
Simon Høj, Nymindegab, Nr. Nebel.
Hans Jacobsen, Løkkegaard, Sønderborg.
Aksel Jensen, Karlstrup, Taastrup.
Arne Jensen, Asnæs.
Børge Jensen, Brøndbyvester Strand, Glostrup.
Herman Jensen, Sejro, Kalundborg.
Jørgen Carlo Jensen, Tyvelse, Slagelse.
Otto Jensen, Bjerreby, Svendborg.
Otto Jensen, S. Hærtslev, Hjørring.
Svend Jensen, Sigerslevøster, Slangerup.

Thomas Jensen, Ondløse, Tølløse.
Thorkild Jensen, Thygestrup, Sorø.
Thorning Johannessen, Tingjellinge, Dalmose.
Gunnar Jørgensen, Havndrup, Pederstrup.
Svend Jørgensen, Sigerslevøster, Frederikssund.
Aage Jørgensen, Stokkemarke.
Niels Kjær, Humlum.
Gunnar Knudsen, Lille Karleby, Kirke Hyllinge.
Andreas Kaasen, Tiset, Gramby.
Ejler Larsen, Vredsløse, Næstved.
Ejvind Larsen, Hemmeshøj, Forlev.
Hans Larsen, Vredsløse, Næstved.
Karl Larsen, Ny Arløsegaard, Sandved.
Povl Larsen, Brandsmark, Sorø.
Svend Larsen, Aagerup, Kalundborg.
Johannes Madsen, Vøjstrup, Nørre Broby.
Poul Madsen, Uggerløse, Kalundborg.
Karl Markussen, Karlebo, Hillerød.
Poul Meinertsen, Hanerup, Regstrup.
Niels Mortensen, Stadil, Tim.
Harald Møller, Skader Voldum, Randers.
Ejler Nielsen, Herstedvester, Taastrup.
Elias Nielsen, Bakkely, Nørre Kollund.
Gunnar Nielsen, Skovby, Østjylland.
Gunnar Nielsen, Svinø, Lundby.
Herluf Nielsen, Holtug, Storehedinge.
Karl Edvard Nielsen, Venslev, Skibby.
Karl Emil Nielsen, Nørreby, Borre.
Niels Nielsen, Vindehelsing, Gørlev.
Poul Nielsen, Slotsbjergby, Slagelse.
Svend Nielsen, Hørup, Slangerup.
Alfred Olsen, Bromølle, Jyderup.
Sigurd Palne, Bubel, Ejby.
Ejnar Pedersen, Varpelev, Klippinge.
Frode Pedersen, Mortenstrup, Jydstrup.
Jens Henry Pedersen, Atterup, Grevinge.
Knud M. Pedersen, Sadserup, Holbæk.
Niels Lund Pedersen, Mosevang, Skelund.
Osvold Pedersen, Skovby, Nr. Alslev.
Edvard Petersen, Saunte.
Albert Petersen, Haarbølle, Askeby.
Hans Petersen, Kyndeløse, Kirke Hyllinge.
Helge Petersen, Ramløse, Helsing.
Holger Petersen, Bøgeskovgaard, Helsing.
Sigfred Petersen, Vredsløse, Næstved.
Alfred Poulsen, Skader Voldum, Randers.
Ejnar Poulsen, Jersie, Lille Skensved.
Richardt Poulsen, Herborg.
Harry Puggaard, Gredsted, Gredstedbro.
Ejner Juul Rasmussen, Raahøjgaard, Staunstrup.
Jørgen Rasmussen, Brundby.
Kristian Rasmussen, Søby, Hornslet.
Max Ravn, Hedebo, Thorsø.
Ove Steen, Brandagergaard, Ørslev.
Poul Strange, Lykkemosegaard, Egelev, Nr. Alslev.
Peter Sønderby, Sdr. Nissum, Ulfborg.

Holger Thomsen, Ollerupgaard, Slagelse.
Jens Sigfred Thomsen, Lund, Rødvig.
Anders Tolstrup, Staalshøj, Kolind.
Jens Møller Trærup, Haasum, Ramsing.
Harry Vesth, Brundby.
Ejliif Zinkernagel, Risbjerggaard, Skellebjerg.
Peder Jensen Østergaard, Højby, Fyn.

SOMMEREN 1930.

Fru Esther Petersen (født Andersen), Sadserup, Holbæk.
Grethe Andersen, Veterslev Ømark, Vrangstrup.
Helga Andersen, Estrupmark, Brørup.
Hilma Andersen, Uggerløse, Tølløse.
Inger Andersen, Høsten, Haslev.
Sigrid Arnkjær, Tesselbølle, Herfølge.
Karen Bendixen, Vindinge, Lamdrup.
Fru Mary Andersen (født Bertelsen), Skjærbækgaard, Aulum.
Edith Birch, Maglebjerg, Sandby.
Anna Buch, Bredsten, Vejle.
Karen Christensen, Krøjerup, Knabstrup.
Ellen Christensen, Ringe, Skamby.
Else Christensen, Bondrupgaard, Frederikssund.
Rigmor Christensen, Kaastrup Holme, Kalundborg.
Karen Christiansen, Svinø, Lundby.
Ingrid Didrichsen, Sønderby, Borre.
Andrea Dirks, Aabenraavej 45, Haderslev.
Marie Eggert, Vedsted, Over Jerstal.
Anna Enevoldsen, Sentved, Refsvindinge.
Johanne Eriksen, Asminderup.
Anna Filsø, Thorsted, Ulfborg.
Ellen Friis, Holme, Viby, Jylland.
Ellen Frost, Vidstrup.
Erna Groth, Willemoesgade 35, St., København Ø.
Karen Hampe, Barup, Stubbekøbing.
Astrid Hansen, St. Taarnby, Vallø.
Edith Hansen, Stubbekøbingvej 83, Nykøbing Falster.
Ellen N. Hansen, Ølsted, Staaby.
Hilda Hansen, Gramby.
Johanne Hansen, Davindegaard, Marslev.
Kristine Hansen, Asserhavegaard, Fredensborg.
Sofie Hansen, Haugbyrd, Ringsted.
Anna Haugaard, Vejlbj, Riisskov.
Petra Henriksen, Bobøl, Føvling.
Kristine Holm, Salling, Vindblæs.
Kristine Høgsberg, Vemb.
Minna Højer, Gaansager, Frifelt.
Alma Jacobsen, Frerslev, Hillerød.
Marie Jacobsen, Askovvej, Vejen.
Edith Jensen, Tornby.
Helga Jensen, Raabygaard, Storehedinge.
Ida Jensen, Ulse Olstrup, Rønnede.
Ingrid Suhr Jensen, Kokkedal.
Karen Jensen, Gislinge.
Kirstine Jensen, Saltofte, Assens.

Laura Jensen, Gadsbølle, Bred.
Margrethe Jensen, Tornby.
Margrethe Jensen, Kærehave, Ringsted.
Mary Jensen, Ørbæk.
Rigmor Jensen, Saltøby, Hyllinge.
Sinne Justesen, Thaarupgaard, Ulstrup.
Ester Jørgensen, Ladegaard, Bred.
Irma Jørgensen, Vemmeløse, Flakkebjerg.
Helga Kirkebjerg, Vollerup, Flakkebjerg.
Anna Marie Kjær, Gaansager, Frifelt.
Anna Rigmor Kjærgaard, Frøjkvej, Holstebro.
Margrethe Knudsen, Over Holluf, Odense.
Emmy Krog, Reersnæs, Bandholm.
Agnethe Larsen, Solrød, Havdrup.
Dagny Larsen, Herslev, Roskilde.
Dagny Larsen, Søllerup, Herfølge.
Ebba Larsen, Hønsinge, Asminderup.
Ellen Larsen, Hedgade 12, Roskilde.
Gudrun Larsen, Storelinde, Karise.
Gudrun Udby Larsen, Helsingø.
Marie Larsen, Nyby, Tølløse.
Johanne Lauridsen, Tarp, Brande.
Emmy Laurtsen, Erikstrup, Storehedinge.
Magny Lemming, Sig.
Ellen Loft, Trøe Brabrand.
Asta Lorentzen, St. Taarnby, Haarlev.
Ingrid Lorentzen, Storemark, Storehedinge.
Lea Ludvigsen, Hallenslev, Høng.
Anna Kjærsgaard Madsen, Værum, Randers.
Ragnhild Tarp Madsen, Cordilsgade 26, Kalundborg.
Agnis Nielsen, Venslev.
Johanne Nielsen, Hemdrup, Løgstør.
Johanne Nielsen, Kindvig, Mørn.
Julie Nielser, Lund, Rødvig.
Klara Nielsen, Lendum, Sindal.
Margrethe Nielsen, Skaverup, Asminderup.
Valborg Nielsen, Skovmølle, Lou.
Anna Olsen, Rødstofte, Vordingborg.
Emmy Olser, Sørvang, Tranebjerg.
Gudrun Olsen, Blangslev, Lou.
Kirsten Olsen, Gundsømagle, Viksø.
Valborg Olsen, Maibølle, Guldborg, Lolland.
Anna Pedersen, Langhede, Ølgod.
Anna Lund Pedersen, Kirkeby, Stenstrup.
Bertha Pedersen, Svanholm, Ølstykke.
Erna Pedersen, Toftegaard, Krogstrup.
Ingeborg Pedersen, Flødstrup, Ullerslev.
Jenny Pedersen, Tersløse, Dianalund.
Agnete Petersen, Brorfælde, Uggerløse.
Ane Petersen, Ammendrup, Allerslev.
Else Petersen, Munkeby.
Gudrun Petersen, Munkebo, Dræby.
Gudrun Petersen, Skafterup, Rude.
Margrethe Petersen, Uhe, Farre.
Margrethe Ross, Lervad, Føvling.
Ingrid Skov, Nørreby, Borre.
Else Stadsgaard, Raasted, Bjerregrav.

Magnhild Stamp, Linde, Bur.
Solvejg Vinther, Svejstrup, Lystrup.
Anna Sølvsten, Voel, Sminge.
Johanne Søndergaard, Baarse, Lundby.
Inge Sørensen, Mullerup, Slagelse.
Anna Thesbjerg, Sdr. Nisum, Ulfborg.
Gerda Toft, Salling, Vindblæs.
Fru Rebekka Rasmussen (født Toxværd), Stavreby, Fiskebæk.
Else Uhrskov, Lindevang, Hillerød.
Bodil Vesterby, Løvel, Viborg.
Gerda Aastrup, Gramby.

VINTEREN 1930—31.

Holger K. Andersen, Rebekkevej 31², Hellerup.
Knud Andersen, Hvorup, Nr. Sundby.
Niels Andersen, Kauslunde.
Svend Andersen, Tystrup, Fakse.
Viggo Andersen, Kirkelte, Lillerød.
Jens Bak, Røgen, Sporup.
Chresten Christensen, Hovmarken, Hinnerup.
Ejner Christensen, Broby, Sorø.
Folmer Crone Christensen, Kirke Stillinge, Slagelse.
Holger Christensen, Aldershvile, Løkken.
Helge Christensen, Mulstrup, Ringsted.
Ole Clausen, Kalø, Sakskøbing.
Otto Christensen, Daglykkevej 15, Hvidovre, Valby.
Poul Christensen, Holtegaard, Haslev.
Søren Dalsgaard, Ny Ejstrup, Tornby.
Poul Davidsen, Skovlundegaard, Skelund.
Jens Eigil Frederiksen, Slimminge, Østervang.
Olav Friis, Flakkebjerg.
Henry Gerding, Bromme, Munkebjergby.
Christian Alex Hansen, Kvislemark, Sandved.
Hjalmar Hansen, K. F. U. M., Slagelse.
Holger Hansen, Halskov, Horbelev.
Laurits Hansen, Vøjstrup, Nr. Broby.
Peter Hansen, Lille Snøde, Store Snøde.
Henrich Henriksen, Hellested, Haarlev.
Arne Jensen, Kalø, Sakskøbing.
Ejner Jensen, Lundby.
Erik Skovgaard Jensen, Kundby, Sandby.
Henning Jensen, Vemmeløse, Flakkebjerg.
Jørgen Jensen, Thestrup, Braaby.
Magnus Jensen, Nr. Hyllinge, Kirke Hyllinge.
Svend Jensen, Bækkegaard, Ølstykke.
Svend E. Jensen, Sørbylille, Sludstrup.
Tage Johannesen, Tingjellinge, Dalmose.
Johs. Jørgensen, Bjernede, Sorø.
Jørgen Jørgensen, Hegnsgaard, Nr. Broby.
Gunner Larsen, Hesselholt, Borre.
Harry Illemann Larsen, Aastofte, Asnæs.
Helge Larsen, Gislunge.
Holger Larsen, Vredsløse, Næstved.
Poul Gunner Larsen, Gislunge.

Richardt Larsen, Veterslev, Vrangstrup.
Ulrik Larsen, Sandby, Vrangstrup.
Harald Lauritsen, Gimsing, Struer.
Ejner Madsen, Viby, Nr. Aaby.
Aage Madsen, Vøjstrup, Nr. Broby.
Jes Lauridsen Møller, Lille Varho, Gørding.
Svend Nergaard, Næsby Strand, Slagelse.
Ewald Nielsen, Alsønderup, Hillerød.
Frederik Nielsen, Pedersborg, Sorø.
Holger Nielsen, Bygaardsstræde 6, Køge.
Lars Nielsen, Havnelev, Rødvig.
Laurits Nielsen, Kæderup, Helsingø.
Morten Nielsen, Bromme, Munkebjergby.
Niels Harald Nielsen, Ulse Olstrup, Rønnede.
Niels M. Nielsen, Evetofte, Melby.
Niels Oluf Nielsen, Skibbinge, Præstø.
Sigvard Holm Nielsen, Østerby, Tranebjerg.
Svend Nielsen, Kæderup, Helsingø.
Willy Nielsen, Viskinge, Værsløv.
Arne Damgaard Olsen, Flakkebjerg.
Georg Olsø, Gundestrup, Grevinge.
Jens Arnam Olsen, Høgnsgaard, Kalundborg.
Ejner Pedersen, Jordløse, Svebølle.
Gunner Pedersen, Vandløse, Merløse.
Hans Frode Pedersen, Ulse Olstrup, Rønnede.
Karl Pedersen, Lille Brogaard, Ullerslev.
Knud Frydendahl Pedersen, Eskelund, Brørup.
Kristian Pedersen, Volstrup, Godthaab.
Anker Hede mark Petersen, Gimsing, Struer.
Ejner Petersen, Kongsted, Dianalund.
Erling Petersen, Ølby, Køge.
Knud Petersen, Uttrupsmind, Gudumholm.
Poul Petersen, Thorsbjerggaard, Nykøbing Sjælland.
Iwer Petersen, Vestergade 30°, Tønder.
Arne Rasmussen, Stenhøjgaard, Storehedinge.
Ernst Johan Rasmussen, Taaregaard, Ballerup.
Karsten Marius Rasmussen, Aunslev, Hjulby.
Hans Schøler, Jernved, Gredstedbro.
Ejner Skovtjerg, Arnborg, Herning.
Frede Snedgaard, Kongsted, Rønnede.
Karl Sunke, Kældernæs, Bandholm.
Tage Sylvest, Sigerslevøster, Frederikssund.
Christian Søndergaard, Villerup, Bedsted.
Aksel Thøstjerg, Virket, Eskildstrup.
Vilhelm Thingskov, Vinderup.
Johannes Thomsen, Ørslevvester, Fjenneslev.
Marinus Thomsen, Lund, Rødvig.
Hans Peter Toxværd, Marrebæk, Væggerløse.
Alfred Vestergaard, Nørum, Hammerum.
Olaf Werner, Borgergade 35°, København K.
Erik Wriedt, Blands, Bandholm.

SOMMEREN 1931.

Andrea Abild, Møgeltønder.
Elisabeth Andersen, Lundemarksgaard, Herfølge.

Elna Andersen, Roerslev, Kappendrup.
Gudrun Andersen, Dampbageriet, Lillerød.
Sofie Andreassen, Sonnerup, Nykøbing Sjælland.
Inga Asmussen, Bringstrup, Ringsted.
Eli Bay, Næsby Strand, Slagelse.
Eli Bennebjerg, Sallinge, Højrup, Fyn.
Karta Bladt, Vester Sottrup.
Marie Bolskift, Feeritslev, Ullerslev.
Agnes Bruun, Skads, Esbjerg.
Agnethe Brønsted, Uby, Jerslev.
Gertrud Brønsted, Uby, Jerslev.
Amanda Christensen, Kastrup, Gramby.
Anna Christensen, Ringe, Skamby.
Elly Christensen, Vemmelev, Forlev.
Kristina Christensen, Vallenlund, Ølgod.
Magda Christensen, Nybøl.
Ellen Eggert, Lindelse, Illeballe.
Kristine Filtenborg, Sdr. Draaby, Mors.
Clara Fleng, Borbjerg, Holstebro.
Ingrid Fleng, Borbjerg, Holstebro.
Dagmar Gammelgaard, Doverholm, Lintrup.
Ingrid Gravesen, Støvring.
Erna Hansen, Lindegaard, Lille Næstved, Næstved.
Marie Hansen, Balshave, Neder Randlev.
Mie Hansen, Frøslev, Storehedinge.
Sigrid Hansen, Skovgaard, Fakse Ladeplads.
Thyra Klarskov Hansen, Bryggeriet, Kirke Hyllinge.
Valborg Hansen, Elektricitetsværket, Nr. Broby.
Aase Høyer-Svendsen, Toustrup.
Elise Jakobsen, Stenbæksholm, Næstved.
Astrid Jensen, Østergaard, Højby, Fyn.
Bodil Jensen, Gørslev, Østervang.
Gudrun Jensen, Aast, Vandel.
Rigmor Jensen, Kirkerup, Sørbymagle, Slagelse.
Petra Jensen, Næsby Strand, Slagelse.
Mary Johansen, Aarrestrup, Støvring.
Esther Jørgensen, Illerup, Kalundborg.
Marie Jørgensen, Ferritslev, Ullerslev.
Verna Jørgensen, Hjelmølle, Herlufmagle.
Ellen Kjær-Nielsen, Hjallose.
Gunhild Klæsøe, Humble.
Mary Knudsen, Overholluf, Odense.
Else Kristensen, Vestfyns Humlemagasin, Harndrup.
Gerda Kristensen, Ubberup, Kalundborg.
Helga Kristensen, Bildsø, Slagelse.
Maja Kristensen, Vallund, Ølgod.
Anna Kristiansen, Espe.
Agnes H. Krogh, Thorup, Solbjerg, Mors.
Karen H. Krogh, Thorup, Solbjerg, Mors.
Ellen Lambert, Bildsø, Slagelse.
Fru Ellen Kristensen (født Langæble), Bjergbygaard, Slagelse.
Edith Larsen, „Nordlyset“, Fakse Ladeplads.
Elvira Larsen, Bregentvedvej, Haslev.
Gertrud Larsen, Dømmestrup, Fangel.
Karen Ravnsted Larsen, Tostrup, Stege.
Laura Larsen, Henneberg, Nr. Nebel.

Marie Larsen, Hørve.
Martha Larsen, Brandsmark, Sorø.
Ragnhild Larsen, Lille Karleby, Kirke Hyllinge.
Nanna Lorentzen, Frisvad, Varde.
Magda Lyngberg, Oplev, Støvring.
Esther Madsen, Faarup, Lou.
Karen Madsen, Vrøjstrup, Nr. Broby.
Else Mathiesen, Bernstoffvej 129, Hellerup.
Kristine Matthiesen, Thorslykkegaard, Avnbøl.
Maren Mikkelsen, Lundgaard, Gylling.
Nielsine Mogensen, Taanum, Randers.
Hilda Mortensen, Buggeshøj, True, Jylland.
Daghy Nielsen, Kankbølle, Hjortshøj.
Daghy Nielsen, Ø. Maagaard, Faare.
Grethe Nielsen, Hillested, Maribo.
Harriet Nielsen, Tvedegaard, Borre.
Karen Nielsen, Hyllede Fakse.
Marie Nielsen, Lumbyholm, Aarslev.
Marie Nielsen, Thingskov, Tranbjerg, Jyll.
Sigrid Nielsen, Fixvej 15, Næstved.
Sigrid Nielsen, Taagerup, Helsingø.
Marie Nørgaard, Gramby.
Agnes Olsen, Skæring, Hjortshøj.
Astrid Olsen, Brandsby, Kappendrup.
Else Olsen, Voldhygaard, Frederikslund.
Lyra Olsen, Gundsømagle, Roskilde.
Helga Linddal Pedersen, Espe.
Gerda Petersen, Vredsløse, Næstved.
Inger Nielsine Petersen, Snertinge, Klarskov.
Thora Poulsen, Herborg.
Else Præstegaard, Biersted.
Gerda Rasmussen, Vinderslev, Kellerup.
Karoline Rasmussen, Drøs, Thorsø.
Margrethe Sandvej, Melsmark, Nordborg.
Johanne Schack, Spandet, Arnum.
Astrid Schjøth, Lindeballe, Gadbjerg.
Anne Margrethe Schmidt, Arnum.
Kathrine Schmidt, Østergade 30, Tønder.
Karen Steffensen, Vøjstrup, Nr. Broby.
Johanne Svanborg, Ellesbøl, Vust.
Jenny Søberg, Krarup, Espe.
Christiane Søndergaard, Madstedgaard, Bedsted.
Nina Sørensen, Boel, Gørding.
Stinne Sørensen, Gullerup, Sundby, Mors.
Margrethe Tangsgaard, Allégade 35, Holstebro.
Margrethe Vestergaard, Sdr. Stokholm, Sindal.
Adda Aastrup, Gramby.

INDHOLD.

	Side
En Juleprædiken af D. G. Monrad	3
THORVALD LAURSEN: Maalet, vi drømte om	11
FRED. NØRGAARD: Nogle Minder om Bjørnstjerne Bjørnson	15
ERIK B. NISSEN: Hitler og det nye Tyskland	24
FRED. NØRGAARD: Aaret, der svandt	37
FRED. NØRGAARD: Læst og hørt	61
Forskellige Meddelelser	66
Elevernes Navne og Hjemsted	69
Regnskab for Antvorskov Højskoles Elevforening	73
Medlemsliste	74
